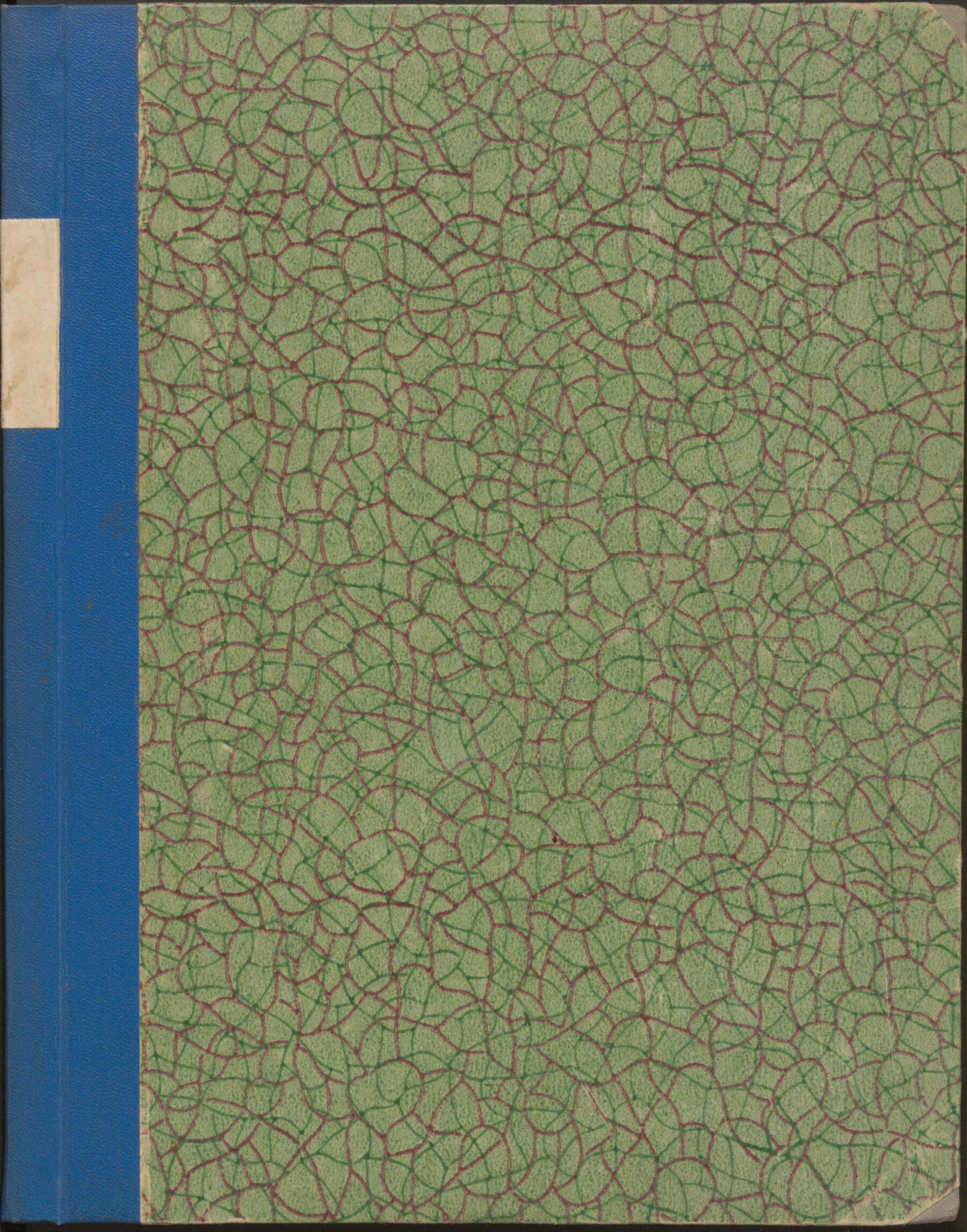

688

367 351

1. XII. 1930. a. Innustusstatust
I aadressina Vaiditsemis.
Autor: stud. med.

SISUKORD.

Wold. Kõras -

J. Hamberg
Tartu ülikooli Sõjaarst

I.	VANEMATE ALKOHOLISM JA	
II.	LANGETÖBI LASTEL (KLIINILIS-	
	TEL JA EKSPERIMENTAALSETEL	
III.	KIRJANDUSLIKKE ANDMETEL).	
	TERVISEST SUGUJÄRGELASTE LANGETOVE ETIOLOOGIAS	11.
IV.	KEEMILISE SUBSTITUUMI JA NARKOOSI	16.
V.	MATERJAL JA METOODIKA	18.
	Katseloomad	18.
	Katseloomade toitmine	18.
	Katseloomade alkoholiseerimine	19.
	Katseloomade peavõime	20.
	Kaitse ne katseloomade peale sünnitust	20.
	Alkoholiseerimise sügavuse	21.
	Krampide tekitamiseks kasutatud vahendid	21.
	Võimalused	21.
	Krampide tekitamiseks kasutatud vahendid ja appli-	23.
	geeringid	23.
	Vaatluste registreerimine	23.
VII.	VALJAVÕTTED KATSETE PROTOKOLLIDEST	
	Alkoholiseerimise katse nr. 1	24.
	Alkoholiseerimise katse nr. 2	25.
	Alkoholiseerimise katse nr. 3	26.
	Alkoholiseerimise katse nr. 4	31.
	Alkoholiseerimise katse nr. 5	32.
	Alkoholiseerimise katse nr. 6	34.
	Alkoholiseerimise katse nr. 7	36.
	Alkoholiseerimise katse nr. 8	39.
	Alkoholiseerimise katse nr. 9	40.
	Alkoholiseerimise katse nr. 10	44.
	Alkoholiseerimise katse nr. 11	45.
	Alkoholiseerimise katse nr. 12	46.
	Alkoholiseerimise katse nr. 13	48.
	Alkoholiseerimise katse nr. 14	49.

Märkusõna:

"Morbus sacer".

Tartus 1930.

88

507 507

Handwritten notes in red ink, mostly illegible.

ALBERT EINSTEIN
LANGSTON LARSEN (KILLER)
TEL. 1-2-3-4-5-6-7-8-9-0
ANDERSON.

Faint handwritten text, possibly "Mortuus est".

D322202

Tartu 1950.

VII.	KATSEDE PROTOKOLLIINIGA	lk.	51.
	S I S U K O R D.		51.
	Katse nr.1		51.
	Katse nr.2		52.
	Katse nr.3		53.
	Katse nr.4	lk.	55.
I.	SISSEJUHATUS	1.	
II.	KAALUTLUSI ALKOHOLISMI IDURIKKELISE TOIME PIIRIT- LEMISEKS	5.	55.
III.	KIRJANDUSLIKKE ANDMEID SUGUBELLASTE ALKOHOLISMI TAHTSUSEST SUGUJÄRGLASTE LANGETOVE ETIOLOOGIAS ...	11.	56.
IV.	KÜSIMUSE PÜSTITAMINE JA HAARANG	15.	57.
V.	MATERJAL JA METOODIKA	18.	72.
	Katseloomad	18.	72.
	Katseloomade toitmine	18.	
	Katseloomade alkoholiseerimine	19.	72.
	Katseloomade pesitamine	20.	77.
	Käitumine katseloomadega peale sünnitust	20.	80.
	Alkoholikeride sugujärglased	21.	81.
	Krampide tekitamiseks kasutatud vahendid	21.	81.
	Võrdluskatsed	21.	87.
	Krampetekitavate vahendite annused ja applit- seerimine	23.	89.
	Vaatluste registreerimine	23.	89.
VVI.	VÄLJAVOTTEID KATSETE PROTOKOLLIDEST	24.	
	Alkoholiseerimise katse nr.1	24.	90.
	Alkoholiseerimise katse nr.2	25.	
	Alkoholiseerimise katse nr.3	28.	90.
	Alkoholiseerimise katse nr.4	31.	92.
	Alkoholiseerimise katse nr.5	32.	94.
	Alkoholiseerimise katse nr.6	34.	95.
	Alkoholiseerimise katse nr.7	36.	100.
	Alkoholiseerimise katse nr.8	39.	104.
	Alkoholiseerimise katse nr.9	40.	105.
	Alkoholiseerimise katse nr.10	44.	106.
	Alkoholiseerimise katse nr.11	45.	108.
	Alkoholiseerimise katse nr.12	46.	110.
	Alkoholiseerimise katse nr.13	48.	111.
	Alkoholiseerimise katse nr.14	49.	111.

		lk.
VII.	KATSED PIKROTOKSIINIGA	51.
	A. Võrdlusloomad	51.
IX.	KATSETA KATSE	51.
	Katse nr.1	51.
	Katse nr.2	52.
	Katse nr.3	53.
	Katse nr.4	55.
	B. Alkoholikeride sugujärg- lased	56.
X.	KOKKUVOTE	56.
XI.	KIRJANDUS	56.
	Katse nr.5	56.
	Katse nr.6	59.
	Katse nr.7	61.
	Katse nr.8	63.
	Katse nr.9	64.
	Katse nr.10	66.
	Katse nr.11	67.
	Katse nr.12	69.
VII.	KATSED MONOPROOMKAMPUSEGA	72.
	A. Võrdlusloomad	72.
	Katse nr.13	72.
	Katse nr.14	77.
	Katse nr.15	80.
	Katse nr.16	81.
	Katse nr.17	81.
	Katse nr.18	87.
	Katse nr.19	89.
	Katse nr.20	89.
	B. Alkoholikeride sugujärg- lased	90.
	Katse nr.21	90.
	Katse nr.22	92.
	Katse nr.23	94.
	Katse nr.24	98.
	Katse nr.25	102.
	Katse nr.26	104.
	Katse nr.27	105.
	Katse nr.28	106.
	Katse nr.29	108.
	Katse nr.30	108.
	Katse nr.31	110.
	Katse nr.32	111.
	Katse nr.33	111.

lk.

IX. KATSETE TULEMUSTE ARUTLUS	114.
-------------------------------------	------

I. S I S A L L U S.

A. Katsed pikrotoksiiniga ..	114.
------------------------------	------

B. Katsed monobroomkampu -	
----------------------------	--

Raskemaid peatõuke müropatoloogias, samuti kesk- sega	117.
--	------

X. KOKKUVÖTE	120.
--------------------	------

XI. KIRJANDUS	121.
---------------------	------

Kuna varemgi ajal genuinseks epilepsiaks peeti

kõiki iseloomustavaid tehnilis-klooniliste krampide hooge kes-
lemarkuse kaotusega, siis on kliinilise sümptomatoloogia adene-
misega ning tähendamiseega hilisemal ajal ikka rohkem ja rohkem
selgunud, et epileptiline hoog paljuil korral on vaid etiolo-
giliselt väga mitmesuguste ajuhaigustumiste sümptomeid. Nii vä-
ne täheldada epileptilisi hooge orgaaniliste ajuhaigustumiste
tagajärjel (kasvajad, müdanikud, verivalumid, topised, progres-
siivne paraliis, ajukahjustus, mitmesu sklerosis j.n.e.), samuti aga
mehhaaniliste kui ka sensoorseste vigastuste tagajärjel. Mitte
vähem tähtsusega pole see mõttes ka kaasasündinud teorebraal-
sed puudumused, vesipea, aju hüpertrofia j.n.e. ning nii
eksogeensed (alkohol, tina) kui ka endogeensed (gastrointesti-
naalsed autointoksikatsioonid, uremia, eklampsia) mürgistused.
Vastavalt sensoorsele epileptiliste krampidehoogude esinemise-
le mitmesuguste ajuhaigustumiste sümptomina, nimetataksegi epi-
lepsiat noil korral, vastandiks genuinsele, s ü m p t o m a a -
t i l l i s e k s.

Osa sümptomaatilise epilepsia haigusjuhtumest ,
n.n. J a o s o n I. S I S S E J U H A T U S. r e s p i l e p -
s i n ") juhtumid, on võrdlemisi kergesti eraldatavad genuinsest.

Raskemaid peatükke nõiropatoloogias, samuti kesk-
erkkonna patoloogilises füsioloogias on genuinse epilepsia kü-
simus.

Kuna varemail ajal genuinseks epilepsiaks peeti
kõiki iseloomustavaid toonilis-klooniliste krampide hooge mee-
lemärguse kaotusega, siis on kliinilise sümptomatoloogia edene-
misega ning täienemisega hilisemal ajal ikka rohkem ja rohkem
selgunud, et epileptiline hoog paljuil korral on vaid etiolooo-
giliselt väga mitmesuguste ajuhaigustumiste sümptomeid. Nii võl-
me täheldada epileptilisi hooge orgaaniliste ajuhaigustumiste
tagajärjel (kasvajad, müdanikud, verivalumid, topised, progres-
siivne paralüüs, ajuluues, mitmene skleroos j.n.e.), samuti aga
mehhaaniliste kui ka sensugeensete vigastuste tagajärjel. Mitte
vähema tähtsusega pole ses mõttes ka kaasasündinud tserebraal-
sed puudemoodustised, veripea, aju hüpertrofia j.n.e. ning nii
eksogeensed (alkohol, tina) kui ka endogeensed (gastrointesti-
naalsed autointoksikatsioonid, uremia, eklampsia) mürgistused.
Vastavalt seesugusele epileptiliste krampidehoogude esinemise-
le mitmesuguste ajuhaigustumiste sümptomina, nimetataksegi epi-
lepsiast noil korral, vastandiks genuinsele, s ü m p t o m a a -
t i l i s e k s.

Osa sümptomaatilise epilepsia haigusjuhtumest, n.n. J a c s o n'i, ehk mõnede järele "k o o r e e p i l e p - s i a"^x) juhtumid, on võrdlemisi kergesti eraldatavad genuinsest. Raskem, sageli peaaegu läbiviimata, on genuinse epilepsia eraldamine sümptomaatilise epilepsia juhtumest, mis tingitud arene- mise tendentsi mittenäitavast peadest, mis võivad esineda igas kohas ajus, ilma või grajühmanähtudega. Samavahetega täiesti eralda- tavad genuinsest epilepsiast on ka "r e f l e k s e p i l e p - s i a" juhtumid, missuguste korral mõnesugusest haigusprotsessist tingitud häritusseisund erkkonna perifeerses osas vallandab epi- leptilise hoo.

Genuinse epilepsia piiritlemist raskendab eriti kindla kriteeriumi puudumine, mis aitaks teda eraldada haigusjuh- tumest, kus epileptiline hoog esineb vaid ainult haiguse sümpto- mina. Püüde näha genuinse epilepsias ainult tsentraalset või funktsionaalset näiroosi / K r a u s (1), S t r ü m p e l l - S e y - f e r t h (2) / ei ole ka enam läbiviidav, kuna hilisemad uurimused on näidanud anatoomilisi muutusi ajus genuinse epilepsia korral, tes kui ka võimalistes avaldustes, misidates tihti pidevalt kulge-

vat isikuse ümberkujunemist - degeneratsioonist / B u m k e (14) /

x) Viimase mõiste ("kooreepilepsia") tarvitamise vastu Jackson'i epilepsia mõttes väidlevad mitmed autorid, nagu E u l e n b u r g (3), U n v e r r i c h t (5) j.t., kuna kõik epilepsia rühmad olevat kortikaalse asendiga, vähemalt võtab ajukoos osa igast epileptilisest hoost. Testud kitsendustega ühineb selle seisukp- haga ka R e d l i c h (4)

kindlasti pole mitte näiroos, vaid orgaaniline haigus.

Vaatamata asjaolule, et genuinse epilepsia kliini- line pilt oli tuntud juba vanasaja arstete, milliseist ajast päri-

/ Alzheimer (6), Heilbronner (7), Jakob (8), Ranke (9), Chaslin (10), Bleuler (11), Meynert (12), Minkowski (13) j.t./ Pealegi näib esinevat mõnede teadmuste järele / Bumke (14), Oppenheim (15)/ genuinse epilepsia kõrval veel tõeline funktsionaalne epilepsia vorm, n.n. "aftepilepsia." Samuti ei saa ka pooldada Hartmann'i (16), Crini's'e (17) ning teiste seisukohta, kes vältides genuinse epilepsia nime tarvitamist, asetavad seda mõistega "epileptiline sümptomitekompleks", kuna viimane mahutab enesesse kõik epilepsia vormid. Ka Redlich'i (4) poolt tarvitusele võetud "krooniline epilepsia" genuinse epilepsia mõistes pole sobiv, kuna ka sümptomaatiline epilepsia võib kulgeda krooniliselt.

Eraldades kõik need kõrvaliste tegurite mõjul esilekutsutud epilepsia juhtumid, jääb meil siiski järele iseene-
sest kindlailmeline haiguste rühm, mille põhjused meile aga veel teadmata, kuid mis kliiniliselt määratav mitmekesiseis kehalistes kui ka vaimlistes avaldustes, näidates tihti pidevalt kulgevat isiksuse ümberkujunemist - degenerereerumist /Bumke (14)/ Seda haiguste rühma nimetamegi genuinseks epilepsiaks, ning tundes kirjanduses leiduvaile anatoomiliste uurimuste tulemusile, tuleb pooldada Bumke (14) väidet, et genuinne epilepsia kindlasti pole mitte näiroos, vaid orgaaniline haigus.

Vaatamata asjaolule, et genuinse epilepsia kliiniline pilt oli tuntud juba vanaaja arstetele, millisest ajast päri-

tud ka ta nimi, teda iseloomustavama sümptomi, haiget järsku haarava hoo järele (Επιληψία), on ta etioloogiliselt selguseta kuni viimase ajani.

Analüüsides praeguse aja kliinilis-etoloogilisi teadumusi genuinsest epilepsiaast, näeme, et üheks olulisemaks momendiks viimase etioloogias peetakse pärilikkuse kõrval a s t s e n d e n t i d e a l k o h o l i s m i. Seejuures kalduetakse arvamusele, et epilepsia põhjustatakse noil korral sugueellaste alkoholismi idurikkelisest toimest / B u m k e (14), V o g t (19) / ning teisi koormatud, on põhjustanud väiteid vanemate alkoholismi idurikkelisest toimest.

Puht teoreetiliselt võime mõelda aasugust toimet väga mitmesuguselt. Teame ju, et resorbeeritud alkohol kantakse laiali ühtlaselt jaotunult üle kogu organismi^{x)}, sattudes võrdselt teiste organitega, nii sugunäärmeisse kui ka oma verekaugu lootesse, oma raseduseegse alkoholismi korral / W i c r l o u x (20) /. Viimasel juhtumil on meil tegemist otsese loote mürgitusega, millest tingitud kahjustused pole aga pärilikud, moodustades ainult möendi (modifikatsiooni). Järeletoimida seliselt tekkinud kahjustusist võivad ainult paratüüpilised, k.a. püsivmööendid, kuid kaovad viimaks, kuna nad jätevad mõjustamata geenil. Pärilikudaks kujunemise võimalust peab aga mõnne see

x)

Võrdle V. U p r u s 'e "Selgitada eksperimentaalselt ja keemilisel materjalil intravitaalselt sisseviidud alkoholi lammutamist organismis post mortem" (Ül. Arstiteadusk. tohinnat 38 1933. a.) kus sellekohase kirjanduse loetelu.

vastu rikest, mis võivad tekkida alkoholi otsesest toimest idurakes. See otsene toime võib olla: 1) iduraku akuutne mürgistus

(sigiteine alkoholism), ning 2) idurakude kahjustus ALKOHOLISMI IDURIKKE - LISE TOIME PIIRITLEMI - SEKS.

Tõsiasi, et alkoholikeride perekondades täheldatakse keskmisest rohkem sugujärglasi - alkoholikuid, - epileptikuid, - nõrgamõistuslikke, - andetuid, - kurikalduvuslikke ning teisi koormatud, on põhjustanud väiteid vanemate alkoholismi idurikkelisest toimest.

Puht teoreetiliselt võime mõnda seesugust toimet väga mitmesuguselt. Teame ju, et resorbeeritud alkohol kantakse laiali ühtlaselt jaotunult üle kogu organismi^{x)}, sattudes võrdselt teiste organitega, nii sugunäärmeisse kui ka ema vere kaudu lootesse, ema rasedusaegse alkoholismi korral / N i c - l o u x (20)/. Viimasel juhtumil on meil tegemist otsese loote mürgitusega, millest tingitud kahjustused pole aga pärilikud, moodustades ainult moendi (modifikatsiooni). Järeletoimida seliselt tekkinud kahjustusist võivad ainult paratüüpilised, n.n. püsivmoendid, kuid kaovad viimaks, kuna nad jätavad mõjustamata geenid. Pärilikkudeks kujunemise võimalust peab aga mõõnma see

x) Võrdle V.Ü p r u s'e "Selgitada eksperimentaalselt ja koolnumaterjalil intravitaalselt sisseviidud alkoholi lammutamist organismis post mortem"(Ül. Arstiteadusk. auhinnatöö 1928.a.) kus sellekohase kirjanduse loetelu.

hilised muutused, koondades mõist mõlemist ainult kehajärglikud vastu rikestest, mis võivad tekkida alkoholi otsesest toimest idurakes. See otsene toime võib olla: 1. iduraku äkiline mürgistus (sigimine alkoholi mõju allolekueajal), ning 2. idurakkude kahjustamine kroonilise alkoholismi tagajärjel. Seesugustest vigastatud idurakkudest arenenud indiviidides võivad kujuneda vigastused idiovariatsiooniks (mutatsiooniks), kadudes retsessiivsuse korral ajutiselt, tulles esile uuesti vahelamitme põlvkondadele. Peajutuunuste ning vaimseid arenenud seosmärke tekkimist.

Kuna geeni peab kujutama tervikuna keemilis-füsikaalselt, siis oma molekulaarse ehituse tõttu ei või tal omada üleminevaid vorme keemilis-füsikaalsetest mõjudest esilekutsutud muutuste korral, vaid viimased peavad tekkima enam-vähem hüppeliselt, molekulite või molekulitühmade kadumise, juurdetulemise või ümberpaigutamise tagajärjel. Neid keemilisi ja füüsikaalsaid mõjusid, mis põhjustavad muutusi pärlivusehikulis, nimetatakse idiokineetiliseks, kuna selliste idiovariatsioonide (mutatsioonide) põhjustust ise nimetatakse idiokineesiks / Leon z (21) /.

Teatud distsipliini vanemate alkoholismi toime uurimisel sugujärglasile lõi F o r e l (22) oma idurikke (Blas-tophthorie) õpetusega, mõistes seega idurakkude kahjustamist alkoholist, mille tõttu tekkivad vaimliselt ja kehaliselt alaväärtuslikud sugujärglased. F o r e l (22) blastofthoriat ei tohi aga segada ülalkirjeldatud idiokineesiga, mis mahutab ainult päritavaid muutusi, kuna esimene haarab peale idiokineetiliste ka parakinee-

tilised muutused, koondades neist mõlemaist ainult kahjulikud.

Mutatsioonide tekkimine selliselt ootab aga alles mitmekülgsemat selgitust /A u d o v a (23)/, olgugi et K o s t i t c h (24) märkas oma uurimisel, mõjustades rotte alkoholiga, idurakkude jagunemisel viibimist, valmisjaotuste (ka reduktsioonjaotuste) korratut toimumist, kromosoomide puudumist, nende purunemist ja osade protoplasmasse sattumist, tütartuumade erinevat suurust j.n.e., ning leidis ühenduses sellega paljutuumsete ning väärilt arenenud seemnerakkude tekkimist. Sellele vastupidiselt arvavad aga S t u o h l i k (33), M j e n (34), S c h a l l m a y e r'i (25) arvates võib tõestatud olevat idurakkude tuume ümbritseva rakulima kahjustamine alkoholist. Juhtumil, kui idurakk vigastuse tagajärjel ei muutunud viljetuks, avaldub see vigastus seesugusest idurakust tekkinud indiviidi organismi häiretes ja puuetes. Seejuures on need puuded ja häired ainult fenotüüpilised, piirdudes ainult selle indiviidiga, jättes pärivusühiku puutumata. Kas suguelase organismi sattunud alkohol ka iduraku tuumas olevat idulima s.o. tõelist idu ehk pärivusmassi suudab mõjustada, on S c h a l l m a y e r'i arvates küsitav, kuna pärivusmass valida teda ümbritsevaist toitemahladest ainult vajalikke aineid, vajalikus proportsioonis. Idurakule, ja toimides nende kahjustades, kutsus esile R i b b e r t'i (26) arvates on alkoholist mõjustatud idurakesest tekkinud indiviidide haiguslike algete tekkimine seletatav seega, et alkoholi läbi kannatavad iduplasma

need osad, mis on olulisedaju edaspidiseks arenemiseks.

Jälgides kirjandust, kust võiks selgitada küsimust: missugune idurikkeline moment sugueellase alkoholismis on olulise ma tähtsusega, näeme, et siin on arvamused väga lahkuminevad.

F o r e l (22) asub seisukohal, et mõlemad, nii vanemate akuutne kui ka krooniline alkoholism toimivad idurikkeliselt. Sama seisukohta kaitsesivad ka L a q u e r (27), S a c h i n (28), H o l i t s c h e r (29), C o m b e m a l e (30), R y b a k o w (31), H o p p e (32) j.t., hoiatades sigitemast joobumusseisundis. Sellele vastupidiselt arvavad aga S t u c h l i k (33), M j ö e n (34), R o c h (35), N a e c k e (36) j.t., et alkoholi akuutse mürgituse toime idurakesse on väga küsitava iseloomuga ja praegust alles täitsa lahtine. R ü d i n (37), B i l s k i (38), D o n a t h (39), P o h l i s c h (40), S t o k e r t (41) ja G e r l a c h (42) arvavad isegi kroonilise alkoholismi idurikkelise toime küsitava olevat. Eriti toonitavad seda B i l s k i (38), P o h l i s c h (40) ja S c h a l l m a y e r (25) isa alkoholismi kohta. Kuid enamus autoreist / M u c k e r m a n n (43), L e n z (24), S t o c k a r d (44), F e t s c h e r (45), K a u s z (46), W l a s s a k (47), W e e k s (48), B a u r (49), S t u c h l i k (33) j.t./ kaldub siiski arvamusele, et üldiselt ei ole mõjuta vanemate alkoholism idurakele, ja toimides nende kahjustades, kutsub esile sugujärglaste alaväärtuslikkuse. Vanemad autorid / R o s e n b e r g (50), G r i s i n g e r (51)/ arvasid isegi vanemate alkoholismi otsest pärilikkust.

alkoholiseerimise tagajärjel. Eriti viimased autorid ei taha
Esitatust selgub kui segane on see küsimus alles
näinud olevat üldiselt ühtgi iseloomust ei alkoholiseeritavail
tänapäeval. Pealegi kannab kirjandus alkoholi küsimusest tihti
aga nende sugujärglasil.
vägagi spekulatiivset iseloomu, omades sageli väliselt isegi
teadusliku kuju. Eriti toonitavad seda momenti alkoholiküsimus-
se puutuva kirjanduse kohta W l a s s a k (47), ja B l u h m
(52).

Korduvalt on püütud selgitada ka katseliselt alko-
holismi idurikkelist toimet, püüdes lahendada seega ka vanemate
alkoholismi mõju sugujärglasisse.

Juba 1880. aastal ilmus M a e r e t ja C o m b e -
m a l e (53) uurimus, kus konstateeritakse suurt suremust ja
surnultsündimust absintiseeritud koerte sugujärglaste juures
ühes kaugemalearenenud degeneratsiooniga nähtudega. Samuti suurt
suremust, suurt enneaegsete sünnituse % ja degeneratsiooniga näh-
te täheldasid H o d g e (54), F a u r e (55) ja P f ö r r i n -
g e r (56) koerte, L a i t i n e n (57) ja S c h r ö d e r (58)
koduühneste, S t o c k a r d (44, 59) meresigade ning M a c
D o w e l l (60) ja G y l l e n s w ä r d (61) rottide ja valge-
te hiirte juures vanemate eelkäänud alkoholiseerimise järele.

Vastandiks eelmainitud autorite täheldusile ei mär-
ganud K a b r h e l (62) alkoholiseeritud koerte järeltulijate
juures ühtgi ebanormaalsust. Samuti kinnitavad R o s t ja
W o l f (63) oma katsete põhjal koduühnestega, et polnud märga-
ta mingit idurikkelist või looterikkelist toimet sugueellaste

Uhinedes B i n s w a n g e r'i (69) arvamusel, loomub nagu vii-
 III. K I R J A N D U S L I K K E
 ANDMEID SUGUEELLASTE ALKOHOL-
 seks sugujärglastel, vaid peale selle peab esinema veel näirapastilli-
 LISMI TÄHTSUSEST SUGUJÄRGLAS-
 ne eeldus selliseks. Ka J o h a n n e s (70) paneb erilist rõhku suguel-
 TE LANGETÖVE ETIOLOOGIAS.
 laste alkoholismile ühenduses psühhopaatilise koormatusega, ning ar-
 vab, et seesugusel idurikke alusel vilksib isegi väikesest eksogeen-

Sugueellaste alkoholismi tähtsuse uurimisel epilep-
 seist soodustavast põhjustist epileptiliste muutuste vallandamiseks.
 sia etioloogias peame rahulduma kirjandusega ainult kliiniliselt
 A l l e r s'i (71) arvates peaks langetõbi olema vanemate alkohol-
 alalt.

Nii nagu üldse kogu genuiinse epilepsia etioloog-
 sil üllatavalt suurel arvul juhtumisel "idurikellad".
 gia, nii on ka sugueellaste alkoholismi tähtsus sugujärglaste lan-
 V o g t (72), juhtides tähelepanu epilepsia vahetusel juhtumisel
 getõve etioloogias selgusetu, mida väga kujukalt iseloomustab kir-
 peab viimast asjaolu vanemate alkoholismi tähtsuse tõenduseks epi-
 janduslikkude andmete vastukäivus.

Kuna B i r o (18), A m a n n'i (64), S i e b o l d'i
 alkoholikuid. R u d i n (37) loomub, et arvamus epilepsia tekkimise-
 (65) ja mõnede teiste andmeil näib olevat vanemate alkoholismil
 se võimalusest sugujärglastel sugueellaste alkoholismist, kui päri-
 kaugelt suurem tähtsus epilepsia etioloogias, kui haige enda alko-
 vuslikult samavõrdsest, monogam-baterooskoostisest algest, kliinilis-
 holismil, siis K r a u s (1) mainib, et vanemate alkoholism võib
 päriusbioloogiliselt on tõestamata tõendolukusetus. S t u c h l i k
 tulla kaalumisele ainult sedavõrt, kui võrt ta on progressiivse pere-
 (73) peab aga epilepsiat loomata sugujärglastel vanemate alkoholism-
 kondliku mandumise sümmatsioon ehk väljendus. R e d l i c h'i (66)
 mi "järelehaiguseks" blastoforia mõttes. B i r o (18) arvab, et kui
 arvates võib suudistada genuiinse epilepsia etioloogias idukahjustu-
 vanemate alkoholism võib põhjustada epilepsia, siis on see tagasi-
 mist sugueellaste alkoholismi tagajärjel ainult väikesel arvul juhtu-
 viidav kaasaõnninud arengisnähtudele, mis sobivail võimalusil an-
 meist, olgugi, et alkohol on olulisemaid märke epilepsia esile mana-
 navad põhjuse epilepsia tekkimiseks. B u n k e (14) rõhutab, et
 miseks. K r a e p e l i n (67) seevastu peab aga idukahjustumist su-
 epilepsia paljail juhtumisel tekib järele ebaproportsionaalselt vähe-
 gueellaste (eiriti sigitajate) alkoholismist genuiinse epilepsia
 arvab, et epilepsia pärilikus põhineb idurikkolisel toimel.
 tekkimisel just esmajärgulise tähtsusega põhjuseks. B r a t z (68),

Uhinedes B i n s w a n g e r'i (69) arvamusel, toonitab nagu vii-
manegi, et vanemate alkoholismist üks ei jatku epilepsia tekkimi-
seks sugujärglasil, vaid peale selle peab esinema veel näiroopaatili-
ne eeldus selleks. Ka J ü d i k e (70) paneb erilist rõhku sugueel-
laste alkoholismile ühenduses psühhopaatilise koormatusega, ning ar-
vab, et seesugusel idurikke alusel piisab isegi väikesest eksogeen-
sest soodustavaist põhjustist epileptiliste nähtude vallandumiseks.
A l l e r s'i (71) arvates peaks langetõbi olenema vanemate alkoholi-
ismi idurikkelisest toimest, kuna ta täheldas joomarite sugujärgla-
sil üllatavalt suurel arvul juhtumist "lasteepilepsiat". Samuti
V o g t (72), juhtides tähelepanu epilepsia vähesusele juutide seas,
peab viimast asjaolu vanemate alkoholismi tähtsuse tõenduseks epi-
lepsia etioloogias, kuna juutide seas leidub suhteliselt õige vähe
alkoholikuid. R ü d i n (37) toonitab, et arvamus epilepsia tekkimi-
se võimalusest sugujärglasil sugueellaste alkoholismist, kui päri-
vuslikult samavõrdsest, monomeer-heterozügootsest algest, kliinilis-
pärivusbioloogiliselt on tõestamata tõenäolikkusetus. S t u c h l i k
(73) peab aga epilepsiat joomarite sugujärglasil vanemate alkoholis-
mi "järeldaiguseks" blastoftoria mõttes. B i r o (18) arvab, et kui
vanemate alkoholism võib põhjustada epilepsia, siis on see tagasi-
viidav kaasasündinud arenemisnähtudele, mis sobivail võimalusil an-
navad põhjuse epilepsia tekkimiseks. B u m k e (14) rõhutab, et
epilepsia paljuil juhtumel tekib *länu* ebasoodsaile mõjudele ning
arvab, et epilepsia pärilikkus põhineb idurikkelisel toimel.

l e w s k y andmeil), Itaalias (B a t t i andmeil) ja Saksas

Mis puutub idurakkude akuutse mürgituse tähtsusse epilepsia etioloogias, siis ei pea B e r k o w i t s (74), W a r t m a n n (75), F é r é (76) j.t. epilepsia tekkimist vanemate joobumusseisundi tagajärjel sigitamisel tõenäoliseks. Sama seisukohta kaitseb ka B i n s w a n g e r (77). Vastandiks sellele testavad R a n k e (78) ja teised juhtumeist, kus joobumusseisund sigitamisel nähtavasti siiski põhjustas sugujärglasil epilepsia.

Kui vaadelda nüüd arvustikulisi andmeid sugueelaste alkoholismi tähtsusest epilepsia etioloogias, siis kõigub koormatus L e n z 'i (21) ja S t ü b e r 'i (79) andmeil 33 % ümber, nii et 1/3 kõigist epileptikuist on koormatud vanemate alkoholismist, missugune arva kaugelt suurem epileptikute %-dist kogu rahvaarvust. S n e l l (80) mainib genuinse epilepsia haigestest 18,92 %-dil koormatust vanemate alkoholismist, B i n s w a n g e r (77) - 19,49 %-dil. B i r o 'l (18) ja V o i s i n 'il (81) on need arvud vastavalt 14 % ja 31 %. Seejuures on B i r o andmed juutidest, kus muidu epilepsiat üldse vähe. Võttes arvesse vanemate kõrval ka vanavanema, tõusis D é j é r i n 'il (82) koormatuse protsent 51,6 %-le. Ka need arvud ületavad keskmise uldisest epileptikeride suhtest kogurahvaarvuga. Ainult G a l l e (83) leidis kõigest 13 juhtumil 607-st juhtumist epileptikeride vanemal alkoholismi. Eriti suur on epileptikeride koormatus vanemate alkoholismist M u s k e n s 'i (84) järele Venes (K o w a l e w s k y andmeil), Itaalias (B a t t i andmeil) ja Saksas

(Moele andmeil). Kahjuks ei anna aga Musken's arvu-
lisi andmeid. Gerum'i (85) andmeil on epileptikute arv joo-
marite ja mittejoomarite perekondades peaaegu võrdne.

Kirjanduse ülevaatest selgub, et vaatamata mõnede-
le vastuväidetele, kalduvad peaaegu kõik autorid arvamusele, et
sugueellaste alkoholism omab tingimata teatud tähtsuse epilepsia
etioloogias, kuid lahkuminevad on ainult arvamised küsimuses: mil
määral?

laste alkoholismi tagajärjel, kusjuures koormatus ühe põlve su-
guelaste alkoholismist tõuseb mõnda andmeil kuni 33 %-ini,
arvestades aga suguelaste kahe põlvga, on viimane juba üle
50 %-di. Kuid kõikide nende andmete kõrval paistab siiski silma
teatud kahtlus ja nimelt tekitab sigegi sageli paralleel-
selt alkoholismiga ka koormatust teistest vaimuhaigustest ning
loetakse pealegi peahhüpaatilise konstitutsiooni vajalikkust,
et võiks tekkida epilepsia suguelaste alkoholismi tagajärjel.
Kui meil oleks selgitada suguelaste alkoholismi osa ge-
nuilise epilepsia tekkinud inimmaterjalil, onasimeks eeltin-
gimuseks, et kasutada olev materjal haaraks probantide perekonna-
loo mitne põlve ulatuses, et saaks eraldada kõik juhtumid, kus
alkoholismi kõrval esinevad veel teised tegurid koormatuse mõttes.
On meil sobivuselt materjal kullaldatest usaldusväärne, siis
suudame ka pakkuda usaldusväärseid tulemusi. Vastasel korral
koormaksime kirjandust andmetega, mis rohken segavad kui selgi-
tavad. Lõpuks tuleb märkida, et alkoholi tarvitamine on üks
Lahitud selvest, jutsin täiesti vulja khesole-

IV. KÜSIMUSEPÜSTITA - inimlikel
MINE JA HAARANG. materjalis (üle
350 epilepsia juhtumit) pärilikkuse moment sugueellaste alkoholismis
Analüüsides esitatud andmeid sugueellaste alkoholismi
pärivusbioloogilise tähtsuse praegusest seisust üldse, eriti
aga genuinse epilepsia etioloogia suhtes, näeme, et kliinilisil
andmeil peetakse tõenäoliseks langetõve tekkimist sugueellaste
alkoholismi tagajärjel, kusjuures koormatus ühe põlve sugueellaste
alkoholismist tõuseb mõnede andmeil kuni 33 %-dini, arvestades
aga sugueellaste kahe põlvega, on viimane juba üle 50 %-di.
Kuid kõikide nende andmete kõrval paistab siiski silma teatud
kahtlus ja nimelt toonitatakse õigei sageli paralleelselt
alkoholismiga ka koormatust teistest vaimuhaigustest ning
leatakse pealegi psühhopaatilise konstitutsiooni vajalikkust,
et võiks tekkida epilepsia sugueellaste alkoholismi tagajärjel.
Asudes selgitama sugueellaste alkoholismi osa genuinse
epilepsia tekkimisel inimmaterjalil, on esimeseks eeltin-
gimuseks, et kasutada olev materjal haaraks probantide perekonna-
tulo mitme põlve ulatuses, et saaks eraldada kõik juhtumid, kus
alkoholismi kõrval esinevad veel teised tegurid koormatuse mõttes.
On meil seesuguselt materjal küllaldaselt usaldusväärne, siis
suudame ka pakkuda usaldusväärseid tulemusi. Vastasel korral
koormaksime kirjandust andmetega, mis rohkem segavad kui selgi-
tavad. Lähjastumist vanemate alkoholismist peetakse üheks seesugu-
seks krampideks. Lähjades eelnevast, jätsin täiesti välja käesole-

+

Vast käsitlusest, vaatamata ülesseatud teema nõudele, kliinilise osas, kuna mul kasutada oleva ülikoolikliiniku materjalis (üle 350 epilepsia juhtumit) pärilikkuse moment sugueellaste alkoholismi mõttes oli peaaegu täiesti rõhutamata. Vähemalt ei paistnud minule et oleks saanud lähendada küsimust ülal esitatud nõude kohaniselt. Seesugusele vaitele katseliselt, kutsudes esile krampe alkoholisestritud kodu. Piirdusin ainult eksperimentaalse osaga. andmeid tulemusiga katses. Arvestades mitmesuguste teguritega: piiratud aeg, materjali raske hankimine, sest geneoloogiliseks jälgimiseks on viimast kuud härmiselt lühikene, olin sunnitud piirduma küsimuse lahendamisel: vanemate alkoholism ja epilepsia lastel, ainult puht vaatlava meetodiga, pealegi, kus nagu epilepsia küsimuses, pole veel selgitatud funktsiooni ja substraadi suhe, olenevus ning esmajärksus. Ei patoloogiline füsioloogia ega ka patoloogiline anatoomia pole suutnud selgitada tänini: kumb on epileptilise hoo põhjuseks, kas muutunud koest tingitud funktsiooni muutus või ümberpöördukt.

Haigusprotsesse ja kahjustusi, mis võivad olla ärrituseks epileptilise hoo vallandamisel, nimetab F o e r s t e r (86) "irritative epileptogene Noxen". Genuinse epilepsia kohta pole meil õieti teada neid irritatiivseid epileptogeenseid tegureid, kuid nähtavasti on organism genuinse epilepsia korral üldiselt tundlikum ja vastuvõtlikum igale krampe põhjustavale mõjule. Idukahjustumist vanemate alkoholismist peetakse üheks seesuguseks krampideks valmisoleku suurenemise põhjuseks /F o e r s t e r

(86) /. See seisukoht on puhtamakujuolisem oletus, milleni jõutud kliiniliste andmete varal. Mul kasutada olevast kirjandusest ei leidunud ma aga mitte ühtgi märkust, et oleks katsutud tõestada seda väidet katseliselt.

Siit lähtudes seadsin omale ülesandeks, leida kinnitust seesugusele väitele katseliselt, kutsudes esile krampe alkoholekodujärest, 1725 kuni 3080 g. raskest, keist olid 4 isast ja 8 emast liseeritud kodujärest sugujärglasil ning võrreldes saadud andmeid looma. Loomad olid kõik üheskasvandusest, mitmete vanemate sugutulemusiga kätsetest normaalsetega. Seejuures arvestades asjaoluga, et teooria epilepsia toksilisest geneesist on tunduvalt nihkunud vii-iga ei olnud ühelgi loomal teada. Emastest oli osa loomi juba põemaseil aastail esiplaanile, valisin ka kätsetes epileptiliste kram-
gimud kuna teise osa kohta andmed puudusid; samuti polnud andmeid pide esilekutsumiseks ained: pikrotoksiin ja monobroomkampus, mis aval-
isaste loomade sigitusvõime kohta. Väliselt näisid kõik loomad tait-
dades mürgilist toimet keskerkkonnale, kutsuvad esile teatud annus-
sa normaalsetena, ilma ühegi kehahäire rikketa.
tes krambid.

Kätsete valtel langesid välja kätseist juba esimesil päevil üks emane loom tiinesuse tõttu ja mõni aeg hiljem üks isane kriptorhheuse põhjal. Saatusliku vee tulemusena, kus eksituse tagajärjel anti loomadele 40 %-dilisest alkoholi asemel 95 %-dulist, lõpesid 5 emast ja üks isane loom. Selle järelle täiendati alkoholiseeritavate katseloomade arvu ühe isa- ja ühe emaloomaga, kes mõlemad pidasid vastu kuni katse lõpuni.

Katse lõpuni pidasid vastu seega üldse 5 emast ja 3 isast looma.

Katseloomade toidmine.

Toideti loomi talvekuul kuivade ristikehtega, kaer-
tega ja leiva ning saia jäänustega; suvekuul, kui võimalik oli mu-
retseda värsket rohtu, asetati heinad ja kaerad rohuga, kuna saia ja

leiva jäänustega andiselt anti. Joodeti loomi harilikult kraani veega.
V. M A T E R J A L J A M E T O O -
Toitmine ja jootmine oli küllaldane ja toimus harilikult, väljaar-
D I K A.
vatud mõned erandjuhtumid, hooajal, nii et alkoholiseerimine toi-
mus juba mao täitunud **K a t s e l o o m a d.**

K a t s e l Katsete algul võeti katsestamiseks 12 täiskasvanud
kodujänesest, 1725 kuni 3080 g. raskest. Neist olid 4 isast ja 8 emast
loomad. Loomad olid kõik ühes(kaasvandumest, mitmete vanemate sugu-
järglased ja omavahel sugulased ristsugutuste tagajärjel. Täpsat
iga ei olnud ühelgi loomal teada. Emastest oli osa loomi juba poe-
ginud kuna teise osa kohta andmed puudusid; samuti polnud andmeid
isaste loomade sigitusvõime kohta. Väliselt näisid kõik loomad täit-
metoodiliselt kasvatatud, et võrrelda tulemusi Ulikooli murvikliini-
sa normaalsetena, ilma ühegi kehalise rikketa.

Katsete vältel langesid välja katseist juba esime-
sil põhiliselt üks emane loom tiinesuse tõttu ja mõni aeg hiljem üks isa-
jänes alates alkoholiseerimisest nurgama lahendamise, sest kroonilise
ne kriptorhhsuse põhjal. Saatusliku vea tulemusena, kus eksituse ta-
gajärjel anti loomadele 40 %-dilise alkoholi asemel 95 %-dilist, lõp-
pesid 3 emast ja üks isane loom. Selle järele täiendati alkoholisee-
ritavate katseloomade arvu ühe isa- ja ühe emaloomaga, kes mõlemad
pidasid vastu kuni katse lõpuni.

Katse lõpuni pidasid vastu seega üldse 5 emast ja 3
isast looma.

K a t s e l o o m a d e t o i t m i n e.

Toideti loomi talvekuil kuivade ristikheintega, kaer-
tega ja leiva ning saia jäänustega; suvekuil, kui võimalik oli mu-
retseda värsket rohtu, asetati heinad ja kaerad rohuga, kuna saia ja

leiva jäänuseid endiselt anti. Joodeti loomi harilikult kraani veega. Toitmine ja jootmine oli küllaldane ja toimus harilikult, väljaarvatud mõned erandjuhtumid, hommikul, nii et alkoholiseerimine toimus juba mao täitunud olles.

Katseloomade alkoholiseerimine.

Katseloomade alkoholiseerimiseks kasutati Vabariigi piirituseladudest müüdavat 95% -dulist alkoholi, lahjendades seda destilleeritud veega soovitava kontsentratsioonini saamiseks. Katsete algul alkoholiseeriti katseloomi mõni aeg 20% -dilise alkoholiga, siis 30% -dilisega ja suurem osa ajast 40% -dilise alkoholiga, puht metoodilisil kaalutlusil, et võrrelda tulemusi Ülikooli närvikliinikust varem ilmunud uurimuste tulemustega, kuna loomade harjutamiseks, nagu toonitavad seda Hion, Sörre, Grand ja teised, ei ole mingit vajadust alata alkoholiseerimist nõrgema lahjendisega, sest kroonilise alkoholiseerimise puhul muutuvad kodujänesed palju vähem vastupanevaiks alkoholile kui nad on seda varem - normaalsena.

Hiljem täiendavalt juurde võetud isast ja emast alkoholiseeriti kohe esimesest korrast alates 40% -lise alkoholiga.

Alkohol viidi sisse sellekohase seadeldise abil sondiga per os makku, vaatamata kontsentratsioonile pro dosi 10 ccm lahust s.o. 2,3 või 4 ccm absoluutset alkoholi pro kg kehakaal, kusjuures kaaluosad 1 - 50 g jäid arvestamata, kuna kaaluosad üle 50 g said arvatud terveteks sadadeks. Seega said antud alkoholi 1 ccm täp-
Brändiks oli täiendavalt juurde võetud eme, kes ei saanud tiinesuse ajal üldse ei-saanud alkoholi.

susega. Alkoholiseerimine toimus võimalikult ühel ajal ja peaaegu iga päev. Alkoholiseerimine vältas mõnel juhul kuni 2 nädalat enne arvatavat sünnitust, osalt aga kuni ainult 1 - 2 päeva enne arvatavat sünnitust.

Katseloomade paaritamine.

Keskmiselt umbes 100 päeva peale alkoholiseerimise algust paigutati isane kodujänes emase puuri ja jäeti sinna kuni kaheks nädalaks. Ühte asetamine toimus alati peale alkoholi saamist (joobumusseisundis), kusjuures võis täheldada, et ka juhtumil, kuil loomad olid usna joobnud, lamades siruli puuris, nad muutusid erksaiks ja hakkasid armumängu kohe teise looma puuri paigutades.

Erandina teistest toimiti loomadega, mis võeti täiendavalt alkoholiseerimise alla. Need jäeti 2x24 tundi enne paaritamist alkoholita, nii et sigitamine toimus kaines olekus.

Käitumine katseloomadega

Käitumine katseloomadega. Katseloomade sugujärglasid kasutati üks normaalse kodujänes, kes osalt selt peale sünnitust.

Juba mõni aeg enne sünnitust (1 - 15 päeva) lõpetati emaste loomade alkoholiseerimine. See vaheaeg alkoholiseerimises vältas seni kuni viibisid pojad ema juures, keskmiselt kuni 1 1/2 kuud. Peale poegade eemaldamist emast jätkati uuesti ema alkoholiseerimist. Uus alkoholiseerimise periood kestis umbes kuu aega enne järgmist paaritamist ja edasi toimiti samaselt eelkirjeldatule.

Erandiks oli täiendavalt juurde võetud ema, kes ei saanud tiinesuse ajal üldse ei saanud alkoholi.

vate loomade kes. Alkohoolikeride sug tu- set, kutsudes
esile tugevad epileptilised järglased. n d e l e n b u r g
(87)/. Krampid Sündinud poegadest kasutati ainult osa käesoleva
teema lahendamiseks, kuna osa tarvitati või jäteti teisteks uurimus-
teks. Üldse kasutati käesolevaks uurimuseks 21 alkohoolikeride sugu-
järglast mitmesuguses eas ja mitmest perest. Neist allusid 8 looma
pikrotoksiiniga krampide esile kutsumisele, kuna 13 looma kasutati mo-
nobroomkampusega katsetamiseks.

lata misega dest Pikrotoksiiniga katsetamiseks kasutatud loomad said
surmatud katsete lõppedes, et kasutada neid teiseks otstarbeks, ku-
na monobroomkampusega katsetamiseks kasutatud loomad, kes katse taga-
järjel ei surnud, jäid elama. võrdse toimega kampusele, kuid ta selis-

tamiseks andis põhjuse ta väiksem lokaalselt ärritav toime. Krampide

Võrdluskatsed.

tekitamiseks tuleb valida L a v s o n' i (Musken's'i järele) uurimus-
Katsete tulemuste kontrollimiseks alkohoolikeride su-
te põhjal keskmine annus, kuna suured ja väikesed annused ei vallan-
gü järglasiga, kasutati paralleelselt igas katsete rühmas kahe alkohoo-
de krampe. Ka monobroomkampuse abil esile kutsutud krampid on tochi-
likeride sugujärglase kohta üks normaalne kodujänes, kes omalt ealt
liste ja klooniliste krampide segu, mis algab pea ja kaela lihastes,
vastas esimestele ning kes oli pidanud kasvama samseis tingimuses kui
minnes sealt üle kogu keha lihastikule.
alkohoolikeride sugujärglased. Võrdluslooni oli üldse 11.

Krampide tekitamiseks tarvitati monobroomkampuse 0,1-

Krampide tekitamiseks

lehuist 20 : 100. Lahus valmistati monobroomkampuse ainese sulatami-

kasutatud vahendid.

sega provaneeris. Süstiti talle soojas 0,1-lehuist, kuna jahtunult mo-

Krampide vallandamiseks tarvitatud ainetest on pikro-

toksiin, Anemirta cocculus'e viljast valmistatud N-vaba ühend, koos-

seisuga $C_{30}H_{34}O_{13}$, mis oma ehituselt alles selguseta. Olles mürgitu

madalamail astmel seisvaile loomile, avaldab ta kõrgemal astmel seis-

vate loomade keskerkkonna teatud osadele mürgilist toimet, kutsudes esile tugevad epileptiformsed krambid /T r e n d e l e n b u r g (87)/. Krambid algavad tõmmetega pea ja kõrvade lihastes, kust tõmbed levivad keha ja jüsemete lihastele, kuni järsku tekib üldine kramp, mis iseenesest tooniliste ja klooniliste krampide kombinatsioon. Promüüritavates loomades, andes seda lahust 1 cm pro kg kehakaal.

Ka korduval tarvitamisel jui annus muutmata. Nii sai iga loom alla Krampide esilekutsumiseks tarvitati pikrotoksiini vesilahust 1 : 1000. Lahus sai valmistatud pikrotoksiini substraadi sulatamisega destilleeritud vees.

Teiseks tarvitati ka vahend, monobroomkampus, on kampaat pro kg kehakaal. Nii jui korduval tarvitamisel, kui nähti puse ühend, kus üks H aatom on asetatud ühe Br aatomiga. Farmakoloogilise annuse mõrka toimet tõsteti doosi kuni 5,0 cm lahust või giliselt on monobroomkampus võrdse toimega kampaatele, kuid ta eelitamiseks andis põhjuse ta väiksem lokaalselt ärritav toime. Krampide tekitamiseks tuleb valida L a v s o n'i (Muskens'i järele) uurimuste põhjal keskmine annus, kuna suured ja väikesed annused ei vallanda krampe. Ka monobroomkampaate abil esile kutsutud krambid on tooniliste ja klooniliste krampide segu, mis algab pea ja kaela lihastes, minnes sealt üle kogu keha lihastikule.

peale vahendite süstimist, kuni väis järeldada loomade üldisest vahendi toimest. lõppemist. Kõik vahendi mürgatavad muutused looma käitumises märgiti üles, eriti iga näht, mis lubas oletada krampidega provansõlis. Süstida tuli sooja õlilahust, kuna jahtunult monobroomkampus sadestus osaliselt.

mul võimalik registreerimist sooritada vastava seadeldise puudumise tõttu.

K r a m p e t e k i t a v a t e
v a h e n d i t e a n n u s e d a j a a p p l i t -
s e e r i m i n e. I D E S T.

Pikrotoksiini tarvitati krampide tekitamiseks ühe
promillelises lahuses, andes seda lahust 1 ccm pro kg kehakaal.

Ka korduval tarvitamisel jäi annus muutmata. Nii saigi loom ala-
ti 0,001 g puhas pikrotoksiini pro kg kehakaal.

Monobroomkampust tarvitati 20 %-dilises õlilahuses,
andes seda lahust 2,5 ccm pro kg kehakaal, s.o. 0,5 g monobroom sel-
kampust pro kg kehakaal. Hiljem korduval tarvitamisel, kui nähti pol-
eelmise annuse kõrka toimet tõsteti doosi kuni 5,0 ccm lahust või
1,0 g monobroomkampust pro kg kehakaal.

Tarvitatud lahuste süstimine tehti alati mahaalusi,
nimme piirkonna selja osas.

Vaatluste registreerimisel kokku
võeti 200 ocm 20 m i n e. või 48,4 ocm absoluutset alkoholi

Katsete tulemuste registreerimiseks jälgisin loomi
peale vahendite süstimist, kuni võis järeldada loomade ülalpeost va-
hendi toimet. lõppemist. Kõik vähegi märgatavad muutused looma käi-
tumisest märgiti üles, eriti iga näht, mis lubas oletada krampi-
de olemasolu, kas piirdunult või üldiselt. Graafiliselt ei olnud
mul võimalik registreerimist sooritada vastava seadeldise puudu-
mise tõttu.

VII.20. a. alkoholisest looma 40 %-dilise alkoholi vesi-
lahusega 63 korda, andes selle aja vältel 1800 ocm

40 %-dilist või 604 ccm absoluutset alkoholi. Raskus
W. VÄLJAVÕTTED KATSETE
 13.VII.29.a. 2050 g.

PROTOKOLLIDEST.

Uldse alkoholiseeriti looma 15.III - 13.VII.29.a. 107 kor-
 Alkoholiseerimise katse nr. 1
 da, andes selle aja vältel loomale kogusummas 753,5 ccm absoluutset
 (Protok. nr. 201).

alkoholi. Väliselt polnud märgata mingit tiheldatavat muutust loo-
 mas, kuThiskasvanud isane kodujänes, pruunikas halli värvi. naine,
 igapäev algul peeti loomade emaseks, kuid paaritamiseks isasega. Uhte-
 puuri paigutatult näitas paarisolevast isasest palju suuremat su-
 gulist aktiivsust isase kalduvusiga. Lähemalt järele vaadates sel-
 gus, et loom on tõesti isane, kuid munanditest ja munandikotist pol-
 nud jälgegi. Komplemisel polnud tunda ka kõhuõõsis, munandite olemas-
 olnu oletada lubavaid resistentsemaid kohti. Nagil korral sigituseta.

15.III.1929.a. Katse algus. Katselooma kaal katse algul 2160 g.
 15.III - 26.III.1929.a. alkoholiseeriti looma 20 %-dilise alkoholi
 lahusega 11 korda, andes selle aja vältel kokku
 vatud, polnud 232 ccm 20 %-dilist või 46,4 ccm absoluutset alkoho-

li. Raskus 26.III.29.a. 2110 g.

Alkoholiseerimise katse nr. 2.
 27.III - 8.V.1929.a. alkoholiseeriti looma 30 %-dilise alkoholi ve-
 (Protok. nr. 202)

silahusega 33 korda, missuguse aja vältel anti loo-
 mele 677 ccm 30 %-dilist või 203,1 ccm absoluutset

värvi.

alkoholi. Kehskaal kõikus selle aja vältel 2100 g

15.III.1929.a. Katse algus. Katselooma kaal katse algul 2450 g.

Umber, olles 8.V.29.a. 2120 g.

15.III - 26.III.1929.a. alkoholiseeriti looma 20 %-dilise alkoho-
 9.V - 13.VII.29.a. alkoholiseeriti looma 40 %-dilise alkoholi vesi-
 lahusega 11 korda, andes selle aja vältel
 lahusega 63 korda, andes selle aja vältel 1260 ccm
 273 ccm 20 %-dilist või 54,6 ccm absoluutset alkoholi.

40 %-dilist või 504 ccm absoluutset alkoholi. Raskus

26.III.29.a. 2530 g.

13.VII.29.a. 2050 g.

27.III.29.a. alkoholiseeriti looma 30 %-dilise alkoholi
Uldse alkoholiseeriti looma 15.III - 13.VII.29.a. 107 kor-
da, andes selle aja vältel loomale kogusummas 753,5 ccm absoluutset
alkoholi. Väliselt polnud märgata mingit täheldatavat muutust loo-
mas, kui jätta arvestamata looma vagusemaks muutumine, kodunemine,
igapäevase käitumise tõttu, mida tuleb harjumise arvele kanda. Joo-
bumusseisundi kliiniline kirjeldus ühtub täiesti kirjanduses lei-
duvate andmetega ja ei vaja uut kordamist.

Looma paaritati emastega kaks korda (25.VI - 10.VII emase-
ga nr.203 ja 31.VII - 14.VIII. kontrollloomaga), kusjuures kir-
jeldatav näitas suurt aktiivsust, kuid kummagi korral sigituseta.

14.VIII.29.a. Kaal 1900 g. Surmati turjalõõgiga. Sektsi-
oonil selgus, et loom on loomulik kriptorhh, rudimentaarse sugu-
näärtega rikkalikus rasvpadjandis kõhuõõsis. Suguelundid väljaar-
vatud, polnud makroskoopiliselt mingit täheldavat iseärasust.

26. Alkoholiseerimise katse (nr. 2. 216 - 220).

(Protok. nr.202) täiesti normaalsed. Ühtgi väär-

Täiskasvanud normaalne emane kodujänes, pruunikas hallitud
värvi.

15.III.1929.a. Katse algus. Katselooma kaal katse algul 2450 g.

15.III - 26.III.1929.a. alkoholiseeriti looma 20 %-dilise alkoho-

21.VIII.29.a. 14. vesilahusega 11 korda, andes selle aja vältel
273 ccm 20 %-dilist või 54,6 ccm absoluutset alkoholi.

- 1.IX. 1929.a. Raskus 26.III.29.a. 2530 g.
- 27.III. - 8.V.1929.a. alkoholiseeriti looma 30 %-dilise alkoholi vesilahusega 33 korda, missuguse aja vältel anti loomale 845 ccm 30 %-dilist või 253,6 ccm absoluutset alkoholi. Kehakaal kõikus selle aja vältel 2480 ja 2640 vahel, olles 8.V.1929.a. 2530 g.
- 9.V - 12.VII.1929.a. alkoholiseeriti looma 40 %-dilise alkoholi vesilahusega 62 korda, andes selle aja vältel 1605 ccm 40 %-dilist või 642 ccm absoluutset alkoholi.
- 25.VI.1929.a. pandi paaritamiseks isaga nr.207 (alkoholiseerimiskatse nr.7) Uhte.Kaal paaritamise algul 2690 g.
- 9.XI.1929.a. Kaal 2310 g. Paad aast araldatud.
- 5.VII.1929.a. lahutatud isast.Kaal 2640 g.
- 12.VII.1929.a. alkoholiseeritud viimast korda enne oletatavat sünnituse võimalust.Antud kogusummas 15.III. - 12.VII
- 24.XI.1929.a. Kaal 2300 g. Sünnitamiseks isaga nr. 207 paari.
- 20.XII.1929.a. 1929.a. 106 korraga 950, 1ccm absoluutset alkoholi.
- 22.XII.1929.a. Kaal 12.VII.1929.a. 1680 g.
- 26.VII.1929.a. kell 8 hommikul sünnitus 5 poega (nr.nr. 216 - 220).
- 8.V.1929.a. Kaal 2530 g. Sünnitatud isast.
- Kõik pojad pealt näha täiesti normaalsed.Uhtgi väärarenemise tundemärki pole.Neist poegadest kasutatud käesolevaks uurimuseks ainult kaks (nr.nr. 218 ja 220
- 9.VIII.1929.a. Raskus 2270 g. Alati uuesti looma alkoholiseerimist
- 25.XII. 1929.a. Kaal 2230 g. Sünnitatud kaal 8 poega (nr. nr. 276-2
- 21.VIII.29.a. Kaal 2440 g. Paaritamiseks isaga nr. 207 paigutatud uhte puuri.

- 1.IX. 1929.a. Kaal 2560 g. Lahutatud isast.
- 20.IX.1929.a. Kaal 2640 g. Alkoholiseeritud looma 9.VIII - 20.IX.1929.a. 43 korda, andes selle aja vältel loomale 1075 ccm 40 %-dilist või 430 ccm absoluutset alkoholi. Katse algusest kuni kirjeldatud päevani on saanud loom veel alkoholi üldse 149 korda, kogusummas 1380,1 ccm absol. alkoholi.
- Õösel 20/21. IX.1929.a. sünnitas viis poega (nr. nr. 247 - 251). Kõik olid väliselt isehrasusteta ja arenemispuudeta. Kõesolevaks uurimuseks pole neist kasutatud ühtgi. Ema kaalus 21.IX.29.a. 2420 g.
- 9.XI.1929.a. Kaal 2310 g. Pojad emast eraldatud.
- 10.XI.1929.a. " 2320 g. Alustatud uuesti alkoholiseerimist 40 %-dilise alkoholiga.
- 15.III.1929.a. Kaal 2720 g. Katse algus.
- 24.XI.1929.a. Kaal 2300 g. Sigitamiseks isaga nr. 207 paari.
- 20.XII.1929.a. " 2520 g. Lahutatud isast.
- 22.XII.1929.a. " 2510 g. Alkoholiseeritud viimast päeva. Kokku alkoholiseeritud looma 10.XI. - 22.XII.1929.a. 41 korda, andes kogusummas 968 ccm 40 %-dilist või 387,2 ccm absol. alkoholi. Katse algusest kuni käesolevani on alkoholiseeritud looma üldse 190 korda, andes kogusummas 1767,3 ccm absol. alkoholi.
- 25.XII. 1929.a. Kaal 2250 g. Sünnitanud õösel 8 poega (nr. nr. 276-283) neist kasutatud kolm (nr. nr. 277, 281 ja 283) käesolevaks uurimuseks.

10.VII.1929.a. Kaal 2790 g. Lõhutatud isast.
6.I.1930.a. Kaal 2130 g. Vastamata kuue kuulisele alkoholiseerimise-
le alkoholi saamise päevade arvu järele või 9 kuulisele
alkoholiseerimiseks tarvitatud ajale pole märgata min-
git erilist muutust loomas. Ka kaalu kõikumised, mida võib
tüheldada esitatud andmete silmitsel ei ole olenevad
alkoholiseerimisest, vaid sagedasest tiinesusest ja poega-
de imetamisest, kuna alkoholiseerimise perioodidel võib
tüheldada püsivat kaalu tõusu, mis ületab alati algka-
lu katsete algul.

Alkoholiseerimist 40 %-dilise alkoholi vesilahusega
Alkoholiseerimise katse nr. 3.

13.VIII.1929.a. Kaal (Protok. nr. 203.)

Täiskasvanud normaalne emane kodujänes halli varvi.

15.III.1929.a. Kaal 2720 g. Katse algus.

26.III.1929.a. " 2790 g. Alkoholiseeritud 15.III - 26.III.29.a.
11 korda 20 %-dilise alkoholi vesilahuga, andes selle
aja vältel 304 ccm 20 %-dilist või 60,8 ccm absol.al-
koholi.

8.V.1929.a. Kaal 2670 g. Alkoholiseeritud 27.III - 8.V.1929.a. 33

13.IX.1929.a. korda 20 %-dilise alkoholi vesilahusega, andes selle
aja vältel loomale 875 ccm 20 %-dilist või 262,5 ccm
absoluutset alkoholi.

25.VI.1929.a. Kaal 2970 g. Sigitamiseks isaga nr. 201 paigutati uhte
puuri.

- 10.VII. 1929.a. Kaal 2790 g. Lahutatud isast.
- 12.VII.1929.a. Kaal 2760 g. Alkoholiseeritud viimast korda. Saanud
9.V. - 12.VII.1929.a. 62 korda 40 %-dilist alkoholi
vesilahust, kokku 1723 ccm või 689,2 ccm absol. al-
koholi. Alkoholiseerimise algusest arvates on saanud
106 korraga 1012,5 ccm absol. alkoholi.
- 1.VIII.1929.a. Kaal 2990 g. Paaritamisele poegimist ei järgnenud.
Põhjuseks oli, nagu hiljem selgus, isa nr. 201 krip-
torhhsus.
Alkoholiseerimist 40 %-dilise alkoholi vesilahusega
jätkatud.
- 13.VIII.1929.a. Kaal 2960 g. Paaritamiseks isaga nr. 207 uhte puuri.
- 21.VIII.1929.a. " 2860 g. Lahutatud isast. kolm poega (nr. nr. 249-
17.XII.1929.a. Kaal 2860 g. Lahutatud isast. kolm poega (nr. nr. 249-
10.IX.1929.a. " 3280 g. Alkoholiseeritud viimast korda. Uldise
alkoholiseeritud 9.VIII - 10.IX.1929.a. 41 korda,
andes kogusummas 1240 ccm 40 %-dilist alkoholi ve-
silahust või 496 ccm absol. alkoholi. Katse algusest
alates on alkoholiseeritud 147 korda, andes kogu-
summas 1508,5 ccm absol. alkoholi.
- 13.IX.1929.a. Kaal 3050 g. (peale sünnitust) Sünnitus kell 12 pöe-
val 6 poega (nr. nr. 241 - 246), neist üks (nr. 243)
surnult. Elusolevate poegade võrsumine on aeglasem
harilikust. Poeg nr. 244 kannatas ajutiselt Uldise
kehvkarvsuse (alopecia universalis) all. Normaalset

arenemist näitas ainult poeg nr. 243. Kõigile esolevks

Alkoholiseerimise katse nr. 4.
uurimuseks pole neid poegi kasutatud.

(Protok. nr. 204)

2.XI.1929.a. Kaal 2890 g. Pojad eraldatud ja alkoholiseerimist jat-

katud 40 %-dilise alkoholi vesilahuga.

15.XI.1929.a. Kaal 2880 g. Paaritamiseks isaga nr. 207 Uhte puuri.

24.XI.1929.a. " 3000 g. Lahutatud isast.

14.XII.1929.a. " 3200 g. Alkoholiseeritud viimast korda. 2.XI -

14.XII.1929.a. alkoholiseeriti 41 korda andes kogu-

summas 1232 ccm 40 %-dilist alkoholi vesilahust või

8.V.1929.a. Kaal 492,8 ccm absol. alkoholi. Üldse katse algusest pea-

le alkoholiseeritud 188 korda, andes kogusummas

2001,3 ccm absol. alkoholi.

17.XII.1929.a. Kaal 3050 g. Sünnitas õssel kolm poega (nr. nr. 269 -

25.VI.1929.a. - 271). Kõik naha tugevad, ilma väärarenemise näh-

7.VIII.1929.a. tudets. Mainimise väärt on, et pesast leiti algul

12.VII.1929.a. ainult 2 poega, kuna kolmas poeg oli täiesti eral-

di ja leiti alles paar päeva hiljem juhuslikult.

6.I.1930.a. Kaal 2880 g. Vastamata 9 kuu kestes völdanud alkoho-

liseerimisele pole märgata väliselt midagi isära-

likku looma juures. Võiks vast märkida ainult ül-

dist loidust, passivsust alkoholiseerimise ajal,

26.VII.1929.a. mis aga vaheajaga kaob. (nr. nr. 221 - 225). Kõik

väliselt täiesti normaalsed. Esitatavaks uurim-

8.V.1929.a. katse pole neid poegi kasutatud.

3.IX.1929.a. Kaal 2840 g. Pojad emast eraldatud is alkoholiseeri-
Alkoholiseerimise katse nr.4.
Mist jätkati 40 %-dilise alkoholi vesilahusega.
(Protok. nr.204).

18.IX.1929.a. Kaal 2500 g. Paaritamiseks isaga nr. 207 Uhte puuri
Thiskasvanud normaalne emane kodujänes, pruunikas halli värv

15.III.1929.a. Kaal 2500 g. Katse algus. Isast. Alkohol. Uldse kat-

26.III.1929.a. " 2480 g. Looma alkoholiseeriti 15.III - 26.III

1929.a. 11 korda 20 %-dilise alkoholi vesilahuse-

ga, andes kokku 274 ccm 20 %-dilist või 54,8 ccm

absol. alkoholi. ccm või 308,4 ccm absol. alkoholi

8.V.1929.a. Kaal 2690 g. Looma alkoholiseeriti 27.III - 8.V.1929.

a. 30 %-dilise alkoholi vesilahuga 33 korda, andes

kokku 849 ccm 30 %-dilist või 254,7 ccm absol. al-

koholi.

25.VI.1929.a. Kaal 2760 g. Paaritamiseks isasega nr.206 Uhte puuri

10.VII.1929.a. " 2800 g. Lahutatud isast.

12.VII.1929.a. " 2840 g. Alkoholiseerimise viimane päev. Antud

9.V. - 12.VII. 1929.a. 40 %-dilist alkoholi vesi-

lahust 62 korda kokku 1669 ccm 40 %-dilist või

667,6 ccm absol. alkoholi. Uldse, alkoholiseeri-

15.III.1929.a. Katse algusest alates, on antud 106 korraga 977,1

26.III.1929.a. ccm absol. alkoholi.

26.VII. 1929.a. kell 21 sünnitas 5 poega (nr. nr. 221 - 225). Kõik

väliselt täiesti normaalsed. Esitatavaks uurimu-

8.V.1929.a. Kaal 2815 g. Paaritamiseks isasega nr. 206 Uhte puuri

11st alkoholi, kokku 923 ccm või 278,9 ccm absol. alkoholi

- 3.IX.1929.a. Kaal 2540 g. Pojad emast eraldatud ja alkoholiseerimist jätkati 40 %-dilise alkoholi vesilahusega.
- 18.IX.1929.a. Kaal 2500 g. Paaritamiseks isaga nr. 207 uhte puuri paigutatud.
- 27.IX.1929.a. Kaal 2500 g. Lahutatud isast. alkoholi. Uldse kat-
- 4.X.1929.a. Kaal 2610 g. Sai eksikombel 40 %-dilise alkoholi asemel 95 %-dilist ja mõni tund hiljem suri. Antud seega 31 korraga 40 %-dilist alkoholi vesilahust 3.IX. -
- 3.X.1929.a. 771 ccm või 308,4 ccm absol. alkoholi ja 4.X.29.a. 26 ccm 95 %-dilist või 24,7 ccm absol. alkoholi. Uldse anti kogu katse vältel 138 korraga 1310,2 ccm absol. alkoholi.
- 24.IX.1929.a. " Esitatust nähtub, et alkoholiseerimine teeb loomad vähem vastupidavaks akuutsele mürgitusele, kuna normaalselt letaalne on kodujänesele 10 g absol. alkoholi pro. ko kehakaal.
- 27.IX.1929.a. " Alkoholiseerimise katse nr. 5.
- 4.X.1929.a. " (Protok. nr. 205)
- Thiskasvanud normaalne emane kodujänes, valget värvi.
- 15.III.1929a. Kaal 3080 g. Katse algus.
- 26.III.1929.a. " 2900 g. Antud 15.III - 26.III.1929.a. 11 korra 20 %-dilist alkoholi, kokku 320 ccm või 64 ccm absol. alkoholi.
- 8.V.1929.a. Kaal 2810 g. Antud 27.III - 8.V.1929.a. 33 korra 30 %-dilist alkoholi, kokku 923 ccm või 276,9 ccm absol. alkoholi.

5.VII. 1929.a. kaal 2940 g. Paaritamiseks isaga nr.207 Uhte puuri.

15.VII.1929.a. " 2810 g. Lahutatud isast.

24.VII.1929.a. " 2890 g. Alkoholiseeritud viimast päeva .Antud

9.V. - 24.VII. 1929.a. 74 korde 40 %-dilist alkoholi

15.III.1929.a. Kaal 2295 g. Katse algus.

kokku 2065 ccm või 826 ccm absol. alkoholi.Üldse kat-

26.III.1929.a. " 2240 g. Antud 15.III - 26.III.1929.a. 11 korra

sestamise vältel antud 118 korraga 1166,9 ccm absol.

alkoholi. Kokku 245 ccm või 49 ccm

alkoholi.

11.VIII.1929.a. Kaal 2960 g. Paaritamine polnud sigitav.Sugujärg-

8.V. 1929.a. Kaal 2230 g. Antud 27.III - 8.V.1929.a. 33 %-dilist

lasi polnud.

alkoholi 33 korde, kokku 726 ccm või 2178 ccm absol.

Alkoholiseerimist alatakse uuesti.

25.VIII.1929.a. kaal 2920 g. Paaritamiseks Uhte puuri isaga nr.208.

25.VI.1929.a. Kaal 2300g .Antud 2.V. - 25.VI. 1929.a. 40 %-dilist

13.IX.1929.a.Kaal 3070 g. Lahutatud isast.

24.IX.1929.a. " 3160 g. Hommikul leiti puurist kahe loote jäänu-

sed.Aja järele oli sünnitus paar päeva enneaegne ja

ema hävitas nähtavasti omad pojad ära.

27.IX.1929.a. kaal 2820 g. Paaritamiseks isaga nr.206 Uhte puuri.

7.VII.1929.a. Kaal 1830 g. Lahutatud isast nr.204.

4.X.1929.a. " 1720 g. Anti eksikombel 40 %-dilise alkoholi ase-

12.VII.1929.a. " 2100 g. Antud 26.VI - 12.VII.1929.a. 40 %-dilist

mel 95 %-dilist.Mõni tund hiljem exitus letalis.An-

tud 40 %-dilist alkoholi 11.VIII - 3.X.1929.a 52 korde

kokku 1528 ccm või 611,2 ccm absol. alkoholi.4.X.29.a.

anti 27 ccm 95 %-dilist või 25,65 ccm absol. alkoholi.

Kokku katse algusest kuni käesolevani antud 170 korra-

31.VII.1929.a. Kaal 2130 g. Lahutatud isast nr.210.

ga kokku 1778,1 ccm absol. alkoholi.

1.IX.1929.a. Kaal 2170 g. Antud 23.VII - 1.IX. 1929.a. 40 %-dilist

Ka sellel loomal on langenud vastupanu võime

akuutse mürgituse mõttes kroonilise alkoholiseerimise tagajärjel.

alkoholi 51 korda, kokku 1071 ccm või 429,4 ccm absol.
alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 209 uhte puuri.
(Protok. nr. 206)

Kuni selle paaritamiseni antud 157 korda alkoholi,
Normaalne täiskasvanud isane kodujänes, halli värvi.

15.III.1929.a. Kaal 2295 g. Katse algus.

26.III.1929.a. " 2240 g. Antud 15.III - 26.III.1929.a. 11 kor-
da 20 %-dilist alkoholi, kokku 245 ccm või 49 ccm
absol. alkoholi.

8.V. 1929.a. Kaal 2230 g. Antud 27.III - 8.V.1929.a. 30 %-dilist
alkoholi 33 korda, kokku 726 ccm või 2178 ccm absol.
alkoholi.

25.VI.1929.a. Kaal 2300g. Antud 9.V. - 25.VI. 1929.a. 40 %-dilist
alkoholi 45 korda, kokku 1001 ccm või 400,1 ccm absol.
alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 204 uhte puuri. Kuni
paaritamiseni on saanud 89 korraga 666,9 ccm absol.

alkoholi.

7.VII.1929.a. Kaal 1990 g. Lahutatud emast nr. 204. ccm absol.

12.VII.1929.a. " 2120 g. Antud 26.VI - 12.VII.1929.a. 40 %-dilist
alkoholi 17 korda, kokku 355 ccm või 142 ccm absol.
alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 210 uhte puuri. Kuni

selle paaritamiseni antud 106 korraga kokku 808,9 ccm
absol. alkoholi.

15.XI.1929.a. " 2110 g. Antud 11.X. - 15.XI.1929.a. 35 korda

31.VII.1929.a. Kaal 2100 g. Lahutatud emast nr. 210. ccm absol.

1.IX.1929.a. Kaal 2170 g. Antud 13.VII - 1.IX. 1929.a. 40 %-dilist

alkoholi 51 korda, kokku 1071 ccm või 428,4 ccm absol. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 209 uhte puuri.

24.XI.1929. Kuni selle paaritamiseni antud 157 korda alkoholi, 6.I.1930.a. kokku 1237,3 ccm absol. alkoholi.

18.IX.1929.a. Kaal 2110 g. Lahutatud emast nr. 209. 406,2 ccm absol.

27.IX.1929.a. " 2180 g. Antud 2.IX - 27.IX.1929.a. 40 %-dilist alkoholi 26 korda, kokku 555 ccm või 222 ccm absol. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 05 uhte puuri. Kuni selle paaritamiseni antud 183 korda alkoholi kokku 1459,3 ccm absol. alkoholi.

3.X.1929.a. Kaal 2170 g. Antud 2.IX - 3.X.1929.a. 6 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 128 ccm või 51,2 ccm absol. alkoholi.

4.X.1929.a. Kaal 2200 g. Antud eksikombel 95 %-dilist alkoholi (1 kord) 22 ccm või 20,9 ccm absol. alkoholi.

10.X.1929.a. Kaal 2120 g. Antud 5.X - 10.X.1929.a. 4 korda 40%-dilist alkoholi, kokku 83 ccm või 33,2 ccm absol.

15.III.1929.a. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 209 uhte puuri. Kuni selle paaritamiseni antud 194 korda alkoholi kokku 1564,6 ccm abs. alkoholi.

26.XI.1929.a. Kaal 2050 g. Lahutatud emast nr. 209 33 korda 30%-dilist alkoholi, kokku 104,5 ccm absol.

15.XI.1929.a. Kaal 2120 g. Antud 11.X. - 15.XI.1929.a. 35 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 745 ccm või 298 ccm absol. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr. 212 uhte puuri.

31.VIII.1929.a. Kaal 2120 g. Antud 14.VIII - 31.VIII.1929.a. 9 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 130 ccm või 54 ccm absol. alkoholi. Kuni selle paarituse-

25.VI.1929.a. Saanud kuni selle paarituseni 229 korda alkoholi, kokku 1862,6 ccm absol. alkoholi. ccm või 367,2 ccm

24.XI.1929.a. Kaal 2170 g. Lahutatud emast nr. 212. nr. 202 uhte

6.I.1930.a. " 2070 g. Antud 16.XI.1930.a. 948 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 1013 ccm või 405,2 ccm absol. alkoholi. Üldse saanud 15.III.29.a. - 6.I.30.a. 277 korda alkoholi kokku 2267,8 ccm absol. alkoholi. 10 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 211 ccm. või 84,4 ccm absol. alkoholi.

Väliselt on loom jäänud passiivsemaks jalgadeks, kuna peale joobumise möödumist pole märgata midagi erilist. Antav kvantum 10 ccm 40 %-dilist alkoholi näitab aga palju tugevamat toimet kui varem.

10.VII.1929.a. Kaal 2070 g. Lahutatud emast nr. 205 ja paaritamiseks uhte pandud emaga nr. 212. Antud 6.VII - 15.VII.1929.a. Alkoholi seerimise katse nr. 7 10 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 207 ccm või (Protok. nr. 207) 82,8 ccm absol. alkoholi. Üldse antud kuni selle paaritamiseni 107 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 4285,6 ccm või 1674,2 ccm absol. alkoholi.

Normaalne täiskasvanud isane kodujänes, helehalli värvi.

15.III.1929.a. Kaal 1725 g. Katse algus. 205 ei olnud sigitav.

26.III.1929.a. " 1690 g. Antud 15. - 26.III.1929.a. 11 korda 20 %-dilist alkoholi kokku 190 ccm või 38 ccm 29 absol. alkoholi. alkoholi, kokku 597 ccm või 238,8 ccm absol. alkoholi.

8.V.1929.a. Kaal 2010 g. Antud 27.III - 8.V.1929.a. 33 korda 30 %-dilist alkoholi kokku 615 ccm või 184,5 ccm absol. alkoholi. 35,7 ccm absol. alkoholi.

21.VIII.1929.a. Kaal 1960 g. Lahutatud emast nr. 203 ja paaritamiseks uhte pandud emaga nr. 202. Antud 14.VIII - 21.VIII.1929.a. 8 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 160 ccm või 64 ccm absol. alkoholi. Üldse kuni selle paarituse-

- ni antud 146 korda alkoholi, kokku 1089,7 ccm absol.
- 25.VI. 1929.a. Kaal 2210 g. Antud 9.V. - 25.VI 1929.a. 45 korda alkoholi.
- 40 %-dilist alkoholi, kokku 918 ccm või 367,2 ccm
- 1.IX.1929.a. Kaal 2100 g. Lahutatud emast nr.202.
- absol. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.202 ühte
- 18.IX.1929.a. " 2100 g. Antud 28.VIII - 18.IX.1929.a. 28 korda
- puuri.Kuni paaritamiseni antud 89 korda alkoholi
- 40 %-dilist alkoholi, kokku 589 ccm või 227,2 ccm absol.
- kokku 589,7 ccm absol. alkoholi.
- alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.204 ühte puuri. Al-
- 5.VII.1929.a. Kaal 2140 g. Lahutatud emast nr.202 ja paaritami-
- koholiseeritud katse algusest kuni kirjeldatavani
- seks ühte pandud emaga nr.205. Antud 26.VI - 5.VII
- kokku 174 korda andes selle aja vältel loomale 1266,9
- 1929.a. 10 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 211 ccm.
- ccm absol. alkoholi.
- või 84,4 ccm absol. alkoholi. Üldse antud kuni sel-
- 27.IX.1929.a. Kaal 2110 g. Lahutatud emast nr.204.
- le paaritamiseni 99 korraga kokku 674,1 ccm absol.
- 3.X.1929.a. Kaal 2110 g. Antud 28.IX - 3.X.1929.a. 8 korda 40 %-dilist
- alkoholi.
- alkoholi, kokku 126 ccm või 50,4 ccm absol. alkoholi.
- 15.VII.1929.a. Kaal 2070 g. Lahutatud emast nr.205 ja paaritamiseks
- emaga nr.212.
- Ühte pandud emaga nr.212. Antud 6.VII - 15.VII.1929.a
- 4.X.1929.a. Kaal 2110 g. Antud üksikombel 40 %-dilist alkoholi, kokku
- 10 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 207 ccm või
- 95 %-dilist 21 ccm või 19,85 ccm absol. alkoholi.
- 82,8 ccm absol. alkoholi. Üldse antud kuni selle paa-
- 15.XI.1929.a. Kaal 2180 g. Antud 5.X - 15.XI.1929.a. 29 korda 40 %-di-
- ritamiseni 109 korraga kokku 756,9 ccm absol alko-
- list alkoholi, kokku 638 ccm või 245,2 ccm absol.
- holi. Paaritamine emaga nr.205 ei olnud sigitav.
- alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.203 ühte puuri.
- 31.VII.1929.a. Kaal 2020 g. Lahutatud emast nr. 212 .
- Antud üldse kuni selle paaritamiseni 220 korda al-
- 13.VIII.1929.a. Kaal 2050 g. Antud 16.VII - 13.VIII.1929.a. 29
- kohol, koguseks 1692,45 ccm absol. alkoholi.
- korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 597 ccm või 238,8
- 24.XI.1929.a. Kaal 2180 g. Lahutatud emast nr. 203 ja paaritamiseks
- ccm absol. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.203 üh-
- emaga nr.202 ühte puuri peigutatud. Antud 16.XI. -
- te puuri. Üldse antud kuni selle paaritamiseni 138
- 24.XI.1929.a. 8 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku
- korraga 995,7 ccm absol. alkoholi.
- 170 ccm või 68 ccm absol. alkoholi. Üldse antud kuni
- 21.VIII.1929.a. Kaal 1960 g. Lahutatud emast nr.203 ja paaritami-
- seks ühte pandud emaga nr.202. Antud 14.VIII - 21.VIII
- 1929.a. 8 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 160 ccm või
- 64 ccm absol. alkoholi. Üldse kuni selle paarituse-

- n ni antud 146 korda alkoholi, kokku 1059,7 ccm absol.
selle paaritamiseni 228 korda alkoholi, kokku 1760,45 ccm absol.
alkoholi.
- 1.IX.1929.a. Kaal 2100 g. Lahutatud emast nr.202.
- 18.IX.1929.a. " 2100 g. Antud 22.VIII - 18.IX.1929.a. 28 korda
40 %-dilist alkoholi, kokku 568 ccm või 227,2ccm absol.
alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.204 uhte puuri. Al-
koholiseeritud katse algusest kuni kirjeldatavani
kokku 174 korda andes selle aja vältel loomale 1286,9
ccm absol. alkoholi.
- 27.IX.1929.a. Kaal 2110 g. Lahutatud emast nr.204.
- 3.X.1929.a. Kaal 2110 g. Antud 28.IX - 3.X.1929.a. 6 korda 40 %-dilist
alkoholi, kokku 126 ccm või 50,4 ccm absol. alkoho-
li.
- 4.X.1929.a. Kaal 2110 g. Antud eksikombel 40 %-dilise alkoholi asemel
95 %-dilist 21 ccm või 19,95 ccm absol. alkoholi.
- 15.XI.1929.a. Kaal 2120 g. Antud 5.X - 15.XI.1929.a. 39 korda 40 %-di-
list alkoholi, kokku 838 ccm või 3352 ccm absol.
alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.203. Uhte puuri.
Antud üldse kuni selle paaritamiseni 220 korda al-
kohol, kogusummas 1692,45 ccm absol. alkoholi.
- 24.XI.1929.a. Kaal 2190 g. Lahutatud emast nr. 203 ja paaritamiseks
emaga nr.202 uhte puuri paigutatud. Antud 16.XI. -
24.XI.1929.a. 8 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku
170 ccm või 68 ccm absol. alkoholi. Üldse antud kuni

Kasl 2600 g. Antud 8.V - 8. VII. 1929.a. 58 korde

28.VII.1929.a. Kaal 2420 g. Lahutatud emast nr.209.

25.VIII.1929.a. Kaal 2490 g. Antud 9.VII - 25.VIII.1929.a. 38 kor-

da 40 %-dillist alkoholi, kokku 1177 ccm või 470,8

ccm absol. alkoholi. Paaritamiseks emaga nr.205

uhute puuri. Üldse antud kuni selle paaritamiseni

120 korda, kokku 1198,3 ccm absol. alkoholi.

13.IX.1929.a. Kaal 2540 g. Lahutatud emast nr. 05.

3.X.1929.a. Kaal 2500 g. Antud 26.VII - 3.X.1929.a. 39 korda 40

%-dillist alkoholi, kokku 965 ccm või 386 ccm absol.

alkoholi.

4.X.1929.a. Kaal 2520 g. Eksikombel antud 40 %-dillise alkoholi ase

mel 95 %-dillist 25 ccm, s.o. 23,75 ccm absol. al-

kohol. Mõni tund hiljem exitus letalis.

10.VIII.1929.a. Kaal Kirjeldatu näitab sarnast vastupidavuse vä-
henemist akuutsele mürgitusele eelkõne kroonilise alkoholiseeri-
mise tõttu, nagu mainitud katsetes nr.nr. 4 ja 5.

Looma alkoholiseeriti kogu katse vältel 6.IV - 4.X.1929.a.
160 korda, endes kogusummas 1608,05 ccm absol. alkoholi.

koholiga uuendatud.

Alkoholiseerimise katse nr. 9

1.IX.1929.a. Kaal 2330 g. Antud 11.VIII - 1.IX.1929.a. 22 korda

(Protok.nr.209)

40 %-dillist alkoholi, kokku 621 ccm või 248,4 ccm

Normaalne, täiskasvanud, emane kodujänes, valget värvi.

6.IV.1929.a. Kaal 2500 g. Katse algus.

16.IV.1929.a. Kaal 2520 g. Antud 6. - 16.IV.1929.a. 9 korda 20 %-di-

- 18.IX.1929.a. Kaal 2830 g. Lahutatud isast nr.206.
- 28.IX.1929.a. " 2950 g. Alkoholiseerimine katkestatud. Antud
2.IX. - 28.IX.1929.a. 27 korda 40 %-dilist alkoholi,
kokku 778 ccm või 311,2 ccm abs. alkoholi. Üldse saa-
nud alkoholi 152 korda, kokku 1591,4 ccm absol. al-
koholi.
- 16.XI.1929.a. Kaal 2730 g. Sunnitas 68ssel 10 poega (nr.nr.252 - 261)
Pojad olid väga nõrgad ja enamus neist suri juba mõ-
ne päeva vanuselt näilise põhjuseta.
- 7.X.1929.a. Kaal 2960 g. Alkoholiseerimist jätkatud, 40 %-dilise
alkoholiga.
- 10.X.1929.a. Kaal 2830 g. Saanud 7 - 10.X.29 a. 4 korda 40 %-di-
list alkoholi, kokku 115 ccm või 46 ccm abs. alkoholi
Üldse saanud alkoholi 156 korda, kokku 1637,4 ccm absol.
alkoholi. Paaritamiseks ühte pandud isa nr. 206-daga.
- 21.X.1929.a. Kaal 1790 g. Lahutatud isast nr. 206.
- 8.XI.1929.a. Kaal 2920 g. Alkoholiseerimine katkestatud. Antud 11.X -
8.XI.1929.a. 28 korda 40 %-dilist alkoholi, kokku 795
ccm või 318 ccm absol. alkoholi. Katse algusest alates
antud 184 korraks kokku 1955,4 ccm absol. alkoholi.
- 11.XI.1929.a. Kaal 1750 g. Sunnitas 88ssel 7 poega (nr.nr.262 - 268)
Pesa on tehtud väga halvasti. Pojad on üle kogu puuri
laidli. Kõik pojad, väljaarvatud neli tapetut, surid il-
ma ühegi näilise põhjuseta. Sündides olid nad 8ige ker-

ged, kõik alla 40 g Uks isegi ainult 20,2 g. Khes-
olevaks uurimuseks on kasutatud neist nr.nr.262,264
ja 265.Eelmisest sünnitusest on kasutatud khesolevas
uurimuses pojad nr.nr.253,254,258 ja 260.

16.XI.1929.a. Kaal 2820 g.Viimased pojad surid ja ema alkoholisee-

rimist jätkati.r i m i s e k a t s e n r.10.

24.XI.1929.a. Kaal 2780 g.Saanud alkoholi 16.XI - 24.XI.1929.a.

8 korda, kokku 223 ccm 40 %-dilist või 89,2 ccm ab-

6.IV.1929.a. sol.alkoholi.Uldse saanud kuni khesolevani 192 kor-

16.IV.1929.a. da" kokku 2044,6 ccm absol.alkoholi.Paaritamiseks

isaga nr.206 Uhte puuri paigutada.

20.XII.1929.a. Kaal 2930 g.Lahutatud isast nr.206.

22.XII.1929.a. " 2930 g.Alkoholiseerimine katkestatud.Antud

25.XI - 22.XII.1929.a. 27 korda 40 %-dilist alkoholi

12.VII.1929. li, kokku 768 ccm või 307,2 ccm absol. alkoholi.

Uldse saanud katse algusest alates: 219 korda kokku

2351,8 ccm absol.alkoholi.

3.I.1930.a.Kaal 3020 g. Paaritus oli sigituseta , alkoholisee-

rimist jätkatakse.r i m i s e k a t s e n r.11.

31.VII.1929. 6.I.1930.a. Kaal 1950 g. Antud 3 - 6.I.30 4 korda 40 %-dilist al-

10.VIII.1929. koholi kokku 120 ccm või 48 ccm absol. alkoholi.

Uldse saanud katse vältel 6.IV.1929.a. - 6.I.1930.a.

2399,8 ccm absol. alkoholi 223 korraga.Looma on vä-

ga tugev ja tubli.Huvitav on märkida sellel loomal

holi.

13.VIII.1929.a. Suunatas 3 poega (nr.nr.228, 230 ja 231). Kaks on silmaterade reageerimist alkoholile, kuna tema silmaterad on palju väiksemad normaalsest seisundist (süm-
paatlikuse ärritus!) Peale loiduse ja lõdvema oleku po-
22.IX.1929.a. Kaal 2370 g. Pojad krs eraldatud ja jätkatud alkoholi-
le märgata mingit muutust.

Alkoholiseerimise katsed nr.10.

(Protok. nr. 210) 271 ccm või 108,4 ccm

Normaalne, täiskasvanud emane kodujänes, pruuni värvi.

6.IV.1929.a. Kaal 2040 g. Katse algus. 18ttu 40 %-dillise alkoholi

16.IV.1929.a. " 2010 g. Antud 6 - 16.IV.1929.a. 229 korda 20 %-di-
list alkoholi, kokku 180 ccm või 36 ccm absol. alkoholi.

8.V.1929.a. Kaal 2060 g. Antud 17.IV - 8.V.1929.a. 15 korda 30 %-di-
list alkoholi kokku 303 ccm või 90,9 ccm absol. alko-
holi.

12.VII.1929.a. Kaal 2220 g. Antud 9.V. - 12.VII.1929.a. 62 korda
40 %-dillist alkoholi, kokku 1281 ccm või 512,4 ccm

Alkoholiseerimise katsed nr.11.

absol. alkoholi. Üldse alkoholiseeritud 86 korda an-
des kokku 639,3 ccm absol. alkoholi. Paaritamiseks isa-
ga nr.206 Uhte puuri.

31.VII.1929.a. Kaal 2240 g. Lahutatud isast nr.206.

10.VIII.1929.a. " 2320 g. Alkoholiseerimine katkestatud. Antud

9.IV.1929.a. 13.VII - 10.VIII.1929.a. 129 korda 40 %-dillist alko-
holi, kokku 647 ccm või 258,8 ccm absol. alkoholi.
Üldse saanud 115 korda, kokku 1898,1 ccm absol. alko-
holi.

12.VIII.1929.a. Sünnitas 3 poega (nr.nr.222,230 ja 231).Kaks on normaalsed,kuna üks (nr.230) on näha väga nõrk.

22.VIII.1929.a. Hiljem suri (14.IX.29)

22.IX.1929.a. Kaal 2370 g.Pojad ära eraldatud ja jätkatud alkoholi-seerimist.

3.X.1929.a. Kaal 2260 g. Antud 22.IX. - 3.X.1929.a. 12 korda 40

%-dilist alkoholi, kokku 271 ccm või 108,4 ccm

absol. alkoholi.

4.X.1929.a. Kaal 2290 g. Antud eksituse tõttu 40 %-dilise alkoholi

asemel 95 %-dilist 23 ccm või 21,85 ccm absol. al-

koholi.Mõni tund hiljem exitus letalis.

Üldse antud katse vältel 6.IV - 4.X.1929a.

128 korda alkoholi, kokku 1028,35 ccm abso. alkoholi. Ka siin sel-

gus juba eelpoolmainitud vastupidavuse vähenemine akuutsele alkoho-li mürgitusele.

%-dilist alkoholi, kokku 128 ccm või 25,6 ccm ab-

A l k o h o l i s e e r i m i s e k a t s e n r . 1 1 .

(Protok. nr. 211)

8.IV.1929.a.Kaal 2630 g. 1929.a. 15 korda 50 %-di-

list alkoholi, kokku 375 ccm või 111,9 ccm absol. al-

Normaalne, täiskasvanud (3-me aasta ümber vana), emane kodu-jünes, must.

6.IV.1929.a. Kaal 2840 g. Katse algus.

9.IV.1929.a. " 2770 g. Alkoholiseerimine katkestatud, kuna selgus

et loom tiine.Antud üldse 3-me korraga 84 ccm 20 %-di-

list või 16,8 ccm absol. alkoholi.

8.I.1930.a. Koli.Paaritatakse isaga nr.207 ühte puuri.

holliseerimine jätkub.

26.VI.1929.a. Kaal 2850 g.
31.VII.1929.a. Kaal 2860 g. Lahutatud isast nr. 207.
22.VII.1929.a. " 2990 g.
13.VIII.1929.a. " 3070 g. Alkoholiseerimine katkestatud. Antud
24.VIII.1929.a. " 2940 g.
16.VII - 13.VIII.1929.a. 20 korda kokku 857 ccm 40
17.IX.1929.a. " 3090 g. Paaritamiseks ühte normaalse isasega.
2-dilist alkoholi või 342,8 ccm absol. alkoholi. Uld-
4.X.1929.a. Kaal 2830 g. Lahutatud isasest.
sa antud 115 korraga 1180,5 ccm absol. alkoholi.
19.X.1929.a. " 2680. g. Paaritamiseks ühte puuri normaalse isasega.
15.VIII.1929.a. Kaal 2800 g. (peale poegimist) Sünnitas 9 poega
10.XI.1929.a. " 2810g. Lahutatud isast.
(nr. nr. 232 - 240) Kõik terved ja vabarenenemise sahte-
23.XI.1929.a. Sünnitas ühe poja täiesti normaalne, tugev. Alkoholi-
te. Hõltsatavaks katsetaks neid poegi pole kasutatud.
seerimiseks pole rohkem tarvitatud.
7.X.1929.a. Kaal 2380 g. Pojad sündisid eraldatud ja alkoholiseerimist
24.XI.1929.a. Alkoholiiseerimise katse nr. 12.
12.XI.1929.a. Kaal (Protok. nr. 212) - 15.XI.1929.a. 36 korda 40
Normaalne täiskasvanud valge emane kodujänes. 342,8 ccm absol.
15.IV.1929.a. Kaal 2400 g. Katse algus. Isaga nr. 206 ühte puuri. Saa-
16.IV.1929.a. " 2540 g. Antud 10 - 16.IV.1929.a. 6 korda 20 583,1
%-dilist alkoholi, kokku 128 ccm või 25,6 ccm ab-
14.IV.1929.a. sol. alkoholi. Lahutatud isast nr. 206.
8.V.1929.a. Kaal 2530 g. Antud 17.IV - 8.V.1929.a. 15 korda 30 %-di-
list alkoholi, kokku 373 ccm või 111,9 ccm absol. al-
koholi. 730 ccm või 232,8 ccm absol. alkoholi. Aja väl-
15.VII.1930.a. Kaal 2860 g. Antud 9.V - 15.VII.1929.a. 65 korda 40
40 %-dilist alkoholi, kokku 1150 ccm või 700 ccm alkoholi
17.XII.1929.a. absol. alkoholi. Uldse saanud alkoholi katse algu-
sest alates 86 korda kokku 837,5 ccm absol. alko-
6.I.1930.a. Koholi. Paaritamiseks isaga nr. 207 ühte puuri. Antust elko-
holiseerimise tagajärjel.

(Protok. nr. 233.)

31.VII. 1929.a. Kaal 2960 g. Lahutatud isast nr. 207.

7.X. 1929.a. 13.VIII. 1929.a. " 3070 g. Alkoholiseerimine katkestatud. Antud

7.II. 1930.a. Kaal 2960 g. 16.VII - 13.VIII. 1929.a. 29 korda kokku 857 ccm 40
isaga %dillist alkoholi või 342,8 ccm absol. alkoholi. Üld-
kuni 7 se antud 115 korraga 1180,3 ccm abso. alkoholi.

15.VIII. 1929.a. Kaal 2690 g (peale poegimist) Sünnitas 9 poega
9.II. 1930.a. Kaal 2690 g (nr. nr. 232 - 240) Kõik terved ja väärarenemise nähte-
ta. Esitatavaks katseteks neid poegi pole kasutatud.

7.X. 1929.a. Kaal 2380 g. Pojad emast eraldatud ja alkoholiseerimist
24.II. 1930.a. Lahutatud nr. 237. Kaal 2480 g.

12.II. 1930.a. 15.XI. 1929.a. Kaal 2490 g. Antud 7.X - 15.XI. 1929.a. 36 korda 40
%dillist alkoholi, kokku 857 ccm või 342,8 ccm absol.

13.III. 1930.a. Poeg alkoholi. Paaritamiseks isaga nr. 206 ühte puuri. Saa-
nud üldse kuni paaritamiseni 151 korda, kokku 1523,1
ccm absol alkoholi.

14.IV. 24.XI. 1929.a. Kaal 2520 g. Lahutatud isast nr. 206.

5.V. 14.XII. 1929.a. Kaal 2720 g. Alkoholiseerimine katkestatud. Antud
16.XI - 14.XII. 1929.a. 28 korda 40 %dillist alkoholi

1.X. 1930.a. Looma on kokku 732 ccm või 292,8 ccm absol alkoholi. Aja väl-
tel katse algusest kuni käesolevani on saanud loom
179 korda alkoholi, kokku 1815,9 ccm absol. alkoholi

17.XII. 1929.a. Kaal 2380 g. Sünnitas 16.XII hilja õhtul 4 poega
(nr. nr. 272 - 275) Kõik terved ja normaalsed.

6.I. 1930.a. Kaal 2430 g. Väliselt pole märgata mingit muutust alko-
holiseerimise tagajärjel.

Alkoholiseerimise katse nr.13.

(Protok.nr.285.)^{287.)}

Normaalne noorevõitu helehall emane kodujänes .

7.X.1929.a. Katse algus. Kaal 2020 g.

7.II.1930.a. Kaal 2410 g. Alkoholiseerimine katkestatud ajutiselt isaga nr.287 paaritamise eel. Saanud alkoholi 7.X.1929. kuni 7.II.1930.a. 118 korraga 2559 ccm 40 %-dilist või 1023,6 ccm absoluutset alkoholi.

9.II.1930.a. Kaal 2420 g. Paari isaga nr.287. Paaritamise eel nii ema kui isa kaks päeva alkoholita, nii et paaritamine toimus kaines olekus. Tiinesuse ajal alkoholi ei saanud.

24.II.1930.a. Lahutatud isast nr.287. Kaal 2450 g.

12.III.1930.a. Sünnitas õõsel 11./12.III.30.a. 2 poega. (nr.nr.

1.III.1930.a. pesa on halvasti tehtud.

13.III.1930.a. Poeg nr. leiti hommikul pesast surnult. Teine poeg nr. märgatavalt elab.

31.III.1930.a. Kaal 2410. Märgatavalt, et loomal on üks silm (vasak)

14.IV.1930.a. Kaal 2450. Tuhminemise tagajärjel. Seksuaalselt on

5.V.1930.a. Kaal 2500 g. Pojast lahutatud. Alkoholiseerimist uuendatud. piirides, kord vähem, kord rohkem.

1.X.1930.a. Looma on kogu aeg alkoholiseeritud. Erilisi muutusi pole märgata. Kehakaal on pidevalt tõusnud, kõikudes viimastel võrreldes sel ajal 2800 ja 2900 g. vahel.

siis on nad neist vastavalt liigile tunduvalt raskemad. Huvitav

A l k o h o l i s e e r i m i s e k a t s e n r . 1 4 .
on seejuures et eriti suured loomad võtavad kaalus rohkem juure.
(Protok. nr. 287.)

Isadel pole see vaha, normaalselega niivõrt silmatorkav. Teisi man-
dumise nähte pole täheldatud, alkoholiseerimise vältel.

7.X.1929.a. Katse algus. Kaal 2020 g.

Märkimise väärt on täheldus, et loomad alkoholi-
seerimise tagajärjel muutuvad märksa tundelikkumateks akuutse al-
eel emaga nr. 285. Antud alkoholi 7.X.1929.a. kuni 7.II.

1930.a. 118 korraga 2224 ccm 40 %-diliist või 889,6 ccm
absoluutset alkoholi.

9.II.1930.a. Kaal 2100 g. Paari emaga nr. 285. Paaritamise ees nii
isa kui ka ema kaks päeva alkoholita, nii et paaritami-
ne toimus kaines olekus. Emaga ühes oleku ajal alkoholi
ei saanud.

24.II.1930.a. Lahutatud emast nr. 285. Kaal 2050 g.

1.III.1930.a. Alkoholiseerimist jätkatakse.

1.X.1930.a. Looma on kogu aeg alkoholiseeritud . Erilisi muutusi po-
le märgata. Üldiselt on see loom õigem kui teised. Kat-
se keskel täheldati , et loomal on üks silm (vasak)
pime lähtsa tuhmimise tagajärjel. Seksuaalselt on
loom võrdlemisi passiivne. Kehakaal kõigub kogu aeg
2000 g piirides, kord vähem, kord rohkem.

Ü l d i s e l t kõiki alkoholiseerimise katseid
summeerides näeme, et loomad tunduvalt võtavad kaalus juurde ja kui
neid võrrelda samal ajal ja samat liiki normaalseste kodujänestega,
siis on nad neist vastavalt liigile tunduvalt raskemad. Huvitav

Märkimise väärt (on täheldus, et) loomad alkoholi-
seerimise tagajärjel muutuvad märksa tundelikkumateks akuutse al-
koholimürgituse suhtes kui seda on normaalsed loomad.

20.III.30 Kaal 1820 g. VII. KATSED PIKRO TOK-

Kell 12.00 nahaalusi 1,51 ccm pikrotoksiini 1:1000

A. Võrdlusloomad.

21.III.30 Kaal Katsenr.1 (Prot. nr.215)

Normaalsete kodujäneste sugujärglane, sündinud 28.

VIII. 29. Arenemine normaalne.

Katse pikrotoksiiniga.

18.III.30. Kaal 1620 g.

Kell 11.10 nahaalusi 1,62 ccm pikrotoksiini 1:1000.

22.III.30 Kaal 1600 g. Loom on kogu aeg rahulikult istukili. Silma-
Kell 9.51 nahaalusi 1,6 ccm pikrotoksiini 1:1000.
terad väikesed.

" 11.25 Pea teeb aeglasi liigutusi; pikaldased tõm-
1.IV.30 Kaal 1820 g. bed paremale poole (pendli liigutused).

11 11.35. Hingamine 240 x minutis. Pea liigub endi-
selt.

" 12.00. Hakkab toibuma. Erilist ei midagi. Hingami-
ne 200 x minutis, sügev.

" 12.40. Nõrgad lihaste värinad. Hingamine korrapäratu.

31.VII.1929 a. 13.50. Elavam, liigub ringi.

" 14.00. Normaalne, jälgimine lõpetatud.

19.III.30. Kaal 1580 g.

Kell 11.48 nahaalusi 1,58 ccm pikrotoksiini 1:1000.

Toimet ei täheldatud.

20.III.30. Kaal 1980 g.

Kell 12.03 nahaalusi 1,98 ccm pikrotoksiini 1:1000

Krampe ei täheldatud.

20.III.30 Kaal 1540 g.

Kell 12.00 nahaalusi 1,54 ccm pikrotoksiini 1:1000

Toimet ei täheldatud.

21.III.30 Kaal 1570 g.

Kell 9.35 nahaalusi 1,57 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 9.55 Kõhuli

22.III.30 Kaal 1530 g.

10.30 Kramplikud tõmbed nõrgalt kõrvus, peas ja

paremas esimeses käpas ca 30 sek. Selle jä-

rele muutus varsti normaalseks.

22.III.30 Kaal 1600 g.

Kell 9.51 nahaalusi 1,6 ccm pikrotoksiini 1:1000.

Toimet ei täheldatud.

1.IV.30 Kaal 1530 g.

Kell 8.52 nahaalusi 1,53 ccm pikrotoksiini 1:1000

Toimet ei täheldatud.

Loom surmatud kloroformiga.

K a t s e nr.2 (P r o t. nr.216)

Normaalsete kodujäneste sugujärglane, sündinud

31.VII.1929.a. Arenemine normaalne.

K a t s e p i k r o t o k s i i n i g a.

19.III.30. Kaal 2140 g.

Kell 11.56 nahaalusi 2,14 ccm pikrotoksiini 1:1000

Erilist toimet ei täheldatud.

20.III.30 .Kaal 1980 g.

Kell 12.03 nahaalusi 1,98 ccm pikrotoksiini 1:1000

Krampe ei täheldatud.

21.III.30. Kaal 2070 g.

Kell 9.37 nahaalusi 2,07 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 10.08 Kramplikud tõmbed kõrvus, pea kisub selga

ca 30 sek. Loom ei häälitse, ei hüple. Umbes

2 min. järele on päris rahulik. Rohkem kram-

pe ei täheldatud.

22.III.30 Kaal 2130 g.

Kell 9.53 nahaalusi 2,13 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 11.11 kramplikud tõmbed peas, esimeste käppades ;

kehas nõrgemalt. Kestvus ca 2 min. Loom kram-

pidest maha ei jäänud. Rohkem krampe ei tähel-

datud.

5.IV.30 Kaal 2100 g.

24.IV.30. Kell 11.40 nahaalusi 2,1 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 12.00 kõhuli. Krampe ei täheldatud. Surmatud kell

14.15 kloroformiga.

K a t s e nr.3 (P r o t. nr.217).

Normaalsete kodujäneste sugujärglane, sündinud 16.

dets. 1929.a. Arenemine normaalne.

Kell K a t s e p i k r o t o k s i i n i g a.

22.III.30 Kaal 1170 g.

Kell 9.13 nahaalusi 1,17 ccm pikrot. 1:1000.

26.IV.30 Kaal 1325 g. 9.25 kükitab, hingamine kiire.

" 9.30 jääb kõhuli.

" 9.57.Kramplikud tõmbed peas ja kuklas ca 30 sek.

11.00 Kehas vähem.

23.IV.30 Kaal 1360 g.

Kell 8.45 nahaalusi 1,36 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 8.57 jämb rahulikult kukakili, pigistab silmad kinni.

" 9.03 kõhuli, silmad kinni, hingamine õige kiire.

25.IV.30 Kaal 1360 g. " 9.37 kisub pea selga, siis keha ja pea sirgu pin-

Kell 10.32 gutatult, peale selle mõned sunnitud liigutused.

" 11.07 Kestvus ca 1 min. Samal ajal kusi.

" 9.45 peenelõõgilised konvulsioonid mõne sekundi

" 11.50 vältel, paari sekundilise vahega.

26. IV.30 Kaal 1360 g. " 9.50 Konvulsioonid on alaliseks muutunud, ise aga

Kell 9.04 nõrgalt. Loom kuseb tihti.

" 10.03 St. idem

28.IV.30. Kaal 1360 g. " 11.05 Loom on normaalne.

24.IV.30. Kaal 1375 g. nahaalusi 1,8 ccm pikrotoksiini 1:1000

Kell 11.24 nahaalusi 1,37 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 11.33 kõhuli.

29.IV.30. Kaal 1435 g. " 11.59 Nõrk kramp algusega peas, kus levis kehale.

Kell 9.24 Kestis alla minuti.

25.IV.30. Kaal 1320. Krampide hoog ca 1 min. Pea tõmbus selga nii

Kell 10.30 nahaalusi 1,32 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 10.47 Kõhuli.

" 11.19 nõrgad krampid umbes 1 minut.

26.IV.30 Kaal 1340 g.

Kell 8.58 nahaalusi 1,34 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 9.10 kõhuli . Krampe ei täheldatud.

" 11.00 surmatud kloroformiga.

Katse nr. 4 (Protok. nr. 218).

Normaalsete kodujäneste sugujärglane. Sündinud 1.X.
1929. arenemine normaalne.

Katse nr. 5 (Prot. nr. 229).
Katse pikrotoksiiniga.

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.
25.IV.30 Kaal 1330 g.

Kell 10.52 nahaalusi 1,33 ccm pikrotoksiini 1:1000.

Isa nr. 206. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.III - 12.VII.29.a.

" 11.07 kõhuli.

106 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga, saades selle aja

" 11.40 Üksikud väikesed konvulsioonid.

võltel ümberarvatult 809,2 ccm abs. alkoholi.

" 11.50 - 11.60 kordusid samased mitu korda.

Isa nr. 210. Alkoholiseeritud paaritamiseni 6.IV - 12.VII.29.a.

26. IV.30 Kaal 1340 g.

86 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga, saades selle aja

Kell 9.04 nahaalusi 1,34 ccm pikrotoksiini 1:1000

võltel ümberarvatult 641,3 ccm abs. alkoholi. Viinesu-

" 12.40 rahutud liigutused, üksikud nõrgad tõmbed.

se ajal saanud 13.VII - 10.VIII.29.a. 29 korda 40 %-di-

28.IV.30. Kaal 1500 g.

list alkoholi. Ümberarvatult 258,8 ccm abs. alkoholi.

Kell 14.25 nahaalusi 1,5 ccm pikrotoksiini 1:1000

Üldse alkoholiseeritud sünnitamiseni 115 korda, saades

Vahete vahel rahutu, mitmel korral üksikud

selle aja võltel ümberarvatult 900,1 ccm abs. alkoholi.

õige nõrgad tõmbed.

Alkoholiseerimine lõpetatud 2 päeva enne sünnitust. Sünni-

29.IV.30. Kaal 1430 g.

nitus ajaline, toimudes 31. päeval arvates paaritamise

Kell 9.24 nahaalusi 1,43 ccm pikrotoksiini 1:1000

algusest.

" 10.10 Krampide hoog ca 1 min. Pea tõmbus selga nii

Sugujärglane.

et loom kukkus seliäi, kuid pöördus kohe kõ-

Sünd. 12.VIII.29 kell 16. Kaalus 13.VIII.29 kell 12

huli. 2 min. hiljem sunnitud jooksmine. Üksi-

el. 55,2 g.

kud tõmbed ja rahutud liigutused olid juba

Võrreumine: Silmad avanemas 11. päeval (kaal 237 g), lahti
varem.

12. päeval (kaal 257 g.). 12.IX.29 kaal 519 g; 12.X.29

19.3.II.30 " 14.00 Surmati kloroformiga.

kaal 870 g, edasi 12.XI.29 - 1290 g; 12.XII.29 - 1640 g;

13.I.30 - 1590 g; 10.II.30 - 1690 g; 10.III.30 - 1800 g.

Loom on elati väga elav, liikuv.

B. Alkoholikeride n i g a.

18.III.30. Kaal 1800 g. s u g u j ä r g l a s e d.

Kell 11.10 süstitud 1,3 ccm pikrotoksiini 1:1000. Endi-
K a t s e n r . 5 (P r o t . n r . 229).

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.

S u g u e e l a s e d.

Isa nr. 206. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.III - 12.VII.29.a.

106 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga, saades selle aja
vältel Umberarvatult 809,2 ccm abs. alkoholi.

E m a n r . 210. Alkoholiseeritud paaritamiseni 6.IV - 12.VII.29.a.

86 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga, saades selle aja
vältel Umberarvatult 641,3 ccm abs. alkoholi. Tiinesu-
se ajal saanud 13.VII - 10.VIII.29.a. 29 korda 40 %-di-
list alkoholi, Umberarvatult 258,8 ccm abs. alkoholi.

Üldse alkoholiseeritud sünnitamiseni 115 korda, saades
selle aja vältel Umberarvatult 900,1 ccm abs. alkoholi.
Alkoholiseerimine lõpetatud 2 päeva enne sünnitust. Sünni-
tus ajaline, toimudes 31. päeval arvates paaritamise
algusest.

S u g u j ä r g l a n e.

Sünd. 12.VIII.29 kell 16. Kaalus 13.VIII.29 kell 12

el. 55,2 g.

V ö r s u m i n e : Silmad avanemas 11. päeval (kaal 237 g), lahti

12. päeval (kaal 257 g.). 12.IX.29 kaal 519 g; 12.X.29

kaal 870 g, edasi 12.XI.29 - 1280 g; 12.XII.29 - 1640 g;

13.I.30 - 1590 g, 10.II.30 - 1690 g; 10.III.30 - 1800 g.

Loom on alati väga elav, liikuv.

Kell 11.50 süstiti 1,78 ccm pikrotoksiini 1:1000.

Kats e pikrotoksiiniga.

18.III.30. Kaal 1800 g.

Kell 11.10 süstitud 1,9 ccm pikrotoksiini 1:1000. Endi-
selt elav

Kell 11.25 jääb lamama kõhuli.

" 11.35 Hingamine 240 x minutis, korrapärane.

" 12.00 Mõned üksikud tõmbed paremas tagumises kä-

Kell 12.07 süstiti 1,8 ccm pikrotoksiini 1:1000.
pes. Hingamine korrapäratu, 125 x minutis.

" 12.10 Üksikud nõrgad tõmbed kõrvus.

" 12.31 Tugev krampide hoog ca 1,5

min. Hoog algas järsku: loom hakkas järsku suu-

Kell 9.40 süstiti 1,82 ccm pikrotoksiini 1:1000
restil hüppama, mis üle läks kramplikeks tooni-

9.55 kõhuli. Krampe aga tõmbaid ei täheldatud.
liseks seisundiks, millele järgnesid häälitse-

mine ja kloonilised "jooksmise" liigutused

Kell 10.05 nahadusi 1,84 ccm pikrotoksiini 1:1000
jalgades. Jäi lamama vasakule küljele. Enne tu-

" 10.15 kõhuli.
geva krampide hoo tekkimist olid üksikud tõm-

" 11.24 Kramplike tõmbed peas, kõrvus. Nõrgemalt
bed üksikuis lihasrühmades.

" 12.45. Loom ajab end kõhuli; lamab rahulikult. Hinga-
mine sügav, 100 x minutis.

" 12.50. Loom on normaalses seisukorras: erk, kartlik,
liigub ringi.

1.IV.30. Kaal 1770.

" 13.15 St.pr.

Kell 8.48 nahadusi 1,77 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 14.00 Jälgimine lõpetatud.

19.III.30 .Kaal 1750 g.

Loom surmatud kloroformiga.

Kell 11.50 süstiti 1,75 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 11.59 jämb vähe kõhuli lamama, kuid hüppab hirmutamisel üles, jämb aga varsti uuesti lamama kõhuli.

I s a nr.206. " 12.50. Lamab rahulikult kõhuli.

E m a nr.210. " 13.20 Liigub ringi. Väliselt nagu enne süstimist.

20.III.30 Kaal 1800 g.

Kell 12.07 süstiti 1,8 ccm pikrotoksiini 1:1000.

e.l. 68,1 g. " 12.13 kõhuli, hirmutamisel jookseb, kuid jämb varsti uuesti lamama.

21.III.30. Kaal 1820.

Kell 9.40 süstiti 1,82 ccm pikrotoksiini 1:1000

30 - 2220 g. " 9.55 kõhuli. Krampe ega tõmbeid ei täheldatud.

22.III.30. Kaal 1840 g.

19.III.30 Kaal 2180 g. Kell 10.05 nahalusi 1,84 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 10.15 kõhuli.

" 11.24 Kramplikud tõmbed pees, kõrvus. Nõrgemalt

" 12.16 Kramplikud tõmbed kehas. Pea kisub kuklasse. Uksikud nõrgad konvulsiivsed tõmbed kehas kuni kella 11.45.

22.III.30 Kaal 2180 g. Peale selle jäi lamama rahulikult kõhuli.

Kell 10.05 nahalusi 1,84 ccm pikrotoksiini 1:1000. Rohkem krampe ei täheldatud.

1.IV.30. Kaal 1770.

Kell 8.48 nahalusi 1,77 ccm pikrotoksiini 1:1000.

Krampe ei registreeritud.

Kell 12.31 Loom surmatud kloroformiga.

" 13.10 Liigub nagu enne katset.

K a t s e nr.6 (P r o t o k.nr.231).
20.III.30 Kaal 2100 g.

Kaalkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.1000.

" 12.18 uug u cell laams e d. rütmisel jookseb

I s a nr.206. Vt.katse nr.5.uid juba uuesti kohe lamama.

E m a nr.210. Vt.katse nr.5. d os 1 min ; tegi suuri kramplikke hüp-

S uugu j. rrguliange. telje ümber, kippus kuk-

Sünd.12.VIII.29 kella 16. Kaalus 13.VIII.29. kell 12

e.l. 68,1 g.

ei jäänud. Peale selle kaks seisukord pare-

V ö r s u m s i n n e: Silmad peas 13.1 päevale (kaal 168

g). 12.IX.29 kaal 585 g; edasi 12.X.29 - 980 g ; 12.XI.29 - 1360 g.

12.XII.29 - 1630 g; 13.I.30 - 1590 g ; 10.II.30 - 1830 g; 10.III.

30 - 2220 g. Loom on elava olekuga. 16 cm 1 pro mille pikrotoksiini

K a t s e k o p i k r o t o k s i i n i g a.

19.III.30 Kaal 2180 g. Kramplik jooksmine sihitult kramplikkude hü-

Kell 11.54 pnhaalus 2,18 cm pikrotoksiini 1:1000.

" 12.04 ajali lamama kõhuli. ei kukkunud. Kestvus üle

" 12.16 Tugev krampide hoog. loom hakkas hüplema,

jooksma sihitult, kõrge hüppe järel tõmbas

22.III.30 Kaal 2190 tugeva toonilise krampiga maha mis üle läks

Kell 10.0 klooniliseks krampiks, mille ajal loom hült

" 10.1 tegi, karjus. Kõik see umbes 1 minut. Peale

" 10.3 selle jhi loom liikumatult lamama küljele. Roh-

kem krampe ei täheldatud. vus, Kestvus ca 3 min.

Kell 12.31 ajas end kõhuli. m krampe ei täheldatud.

" 13.10 Liigub nagu enne katset.

5.IV.30. Kaal 2280 g. 15.VII.29.a. 12.05.30. Kaal 2100 g.

20.III.30. Kaal 2100 g.

Kell 11.55 nahaalusi 2,38 ccm pikrotoksiini 1:1000

Kell 12.05 nahaalusi 2,1 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 12.17 jäi kõhuli lamama. Hirmutamisel jookseb

" 11.58 tõmbes kõrvus.

Kra, kuid jämb uuesti kohe lamama.

" 12.03 tugev krampeide hoog hüpoteega, jooksminega,

" 12.35 krambid ca 1 min : tegi suuri kramplikke hü-

toonilise ja koonilise krampeidega, hülitse-

peid, käis ringi nagu telje ümber, kippus kuk-

nise ja hammaste ragistamisega. Jäi lamama,

kuma paremale poole, kukkusi, kuid lamama

küliti liikumatult. Hoog kestvus ca 1 min.

ei jäänud. Peale selle üks seisukord pare-

maks nagu eelmiselgi korral. Rohkem krampe

" 12.28 tõuseb istukili

ei täheldatud.

" 12.40 keskmise tugevusega krampeide hoog, mis algas

21.III.30. Kaal 2150 g.

tõmmetega kõrvus, siirdudes sealt nälalihastele

Kell 9.42 nahaalusi 2,15 ccm 1 pro mille pikrotoksiini

ja edasi kehale. Nahakukkumist ega hülitse-

" 9.55. kõhuli.

mist ei olnud. Kestvus 1 1/2 min.

" 10.58 Kramplik jooksmine sihitult kramplikkude hü-

" 10.20 Surmatud kloroformiga.

petega, kramplikud tõmbes kõrvus ja peas,

20.III.30. Kaal 2100 g. Kest seljas vähem. Pikali ei kukkunud. Kestvus üle

alkohol Uhe minuti. Peale selle tagasimine. Rohkem

krampe ei täheldatud. d.

22.III.30. Kaal 2190 g. seeritud paaritumiseni 15.III - 25.VI.29.a.

Kell 10.03 nahaalusi 2,19 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 10.10 kõhuli, om abs. alkoholi selle eja vältel.

22.III.30. Kaal 2190 g. 10.37 Rahutud hüplemised, keskmine tugevusega.

22.III.30. Kaal 2190 g. 10.37 29 korda 2 krampe kehas, peas ja kõrvus, Kestvus ca 3 min.

Peale selle rohkem krampe ei täheldatud, seuse

5.IV.30. Kaal 2280 g. VI - 12.VII.29.a. 17 korrigeeritud

190 Kell 11.35 nahaalusi 2,28 ccm pikrotoksiini 1:1000 kor-

raga 11.45 kõhuli. ccm abs. alkoholi. Alkoholiseerimi-

ne 11.50 tõmbed kõrvus. Sunnitus ajaline, tei-

rades 12.03 tugev krampide hoog hüpatega, jooksmisega,

toonilise ja klooniliste krampidega, hülitse-

misega ja hammaste ragistamisega. Jäi lamama,

küliti liikumatult. Hoo kestvus ca 1 min.

12.10 liigutab. 12.17.29 - 844 ; 12.X.29 - 1095 g ;

12.XI.29 - 1440 g ; 12.28 tõuseb istukili 13.1.30 - 1780 g ; 13.II.30 -

2100 g ; 10.12.30 12.40 keskmise tugevusega krampide hoog, mis algas

tõmmetega kõrvus, siirdudes sealt näolihastele

ja edasi kehale. Mahakukkumist ega hülitse-

19.III.30 Kaal 2240 g mist ei olnud. Kestvus 1 1/2 min.

" 15.20 Surmatud kloroformiga.

17.02.30 12.04 1940 g Kraspe ei täheldatud.

20.III.30. Kaal K a t s e nr.7 (P r o t o k. nr.225).

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane. 1000

S u g u e e l l a s e d.

I s a nr.206. Alkoholiseeritud paaritumiseni 15.III - 25.VI.29.a.

89 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga. Üldse saanud um-

berarvatult 667,2 ccm abs. alkoholi selle aja vältel.

E m a nr.204. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.III - 25.VI.29.a.

22.III.30. 89 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga, saades selle aja

vältel umberarvatult 787,5 ccm abs. alkoholi. Tiinesuse

Kell 10.10 kõhuli. Vahepeal tugev ärritatud, rahutu.
 ajal saanud 26.VI - 12.VII.29.a. 17 korraga ümberarvatult
 190 ccm abs. alkoholi. Üldse saanud kuni sünnituseni 106 kor-
 raga ümberarvatult 977,5 ccm abs. alkoholi. Alkoholiseerimi-
 ne lõpetatud 14 päeva enne sünnitust. Sünnitus ajaline, toi-
 mudes 31. päeval peale paaritamise algust. 23).

S u g u j ä r g l a n e. Sugujärglane.

Sündinud 26.VII.29 kell 21. 5.VIII.29 kaalus 140,49 g.

I s a n r. 236. V ä r s u m i n e: Silmade avanemist pole märgitud.

12.VIII.29 kaal 228,6 g; edasi 12.IX.29 - 844; 12.X.29 - 1095 g.;
 12.XI.29 - 1460 g; 12.XII.29 - 1610 g; 13.I.30 - 1780 g; 10.II.30 -
 2100 g; 10.III.30 - 2250 g; 26.VII.29, kell 21. 5.VIII.29 kaalus 138,9 g.

V ä r s u m i n e: Silmade avanemist pole märgitud.

K a t s e p i k r o t o k s i i n i g a.

12.VIII.29 kaal 217,4 g; edasi 12.IX.29 - 730; 12.X.29 - 965.12.

19.III.30 kaal 2240 g.

12.XI.29 - 1315; 12.XII.29 - 1505 g; 13.I.30 - 1560 g; 10.II.30 -

Kell 11.58 nahaalusi 2,74 ccm pikrotoksiini 1:1000

1700 g; 10.III.30 - 1890 g

" 12.04 jmb kõhuli. Krampe ei täheldatud.

20.III.30. Kaal 2210 g. e p i k r o t o k s i i n i g a.

19.III.30 Kell 12.08 nahaalusi 2,21 ccm pikrotoksiini 1:1000

Kell 11. Krampe ei täheldatud. pikrotoksiini 1:1000

21.III.30 kaal 2200 g. Krampe ei täheldatud.

Kell 9.39 nahaalusi 2,2 ccm pikrotoksiini 1:1000

19.III.30. Kaal 1890 g.

" 9.55 kõhuli

" 10.35 nahaalusi 1,89 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 10.35 kramplikud tõmbed kõrvus.

22.III.30. Kaal 2210 g.

20.III.30. Kaal 1890 g.

Kell 10.56 nahaalusi 2,21 ccm pikrotoksiini 1:1000

Kell 12.10 nahaalusi 1,9 ccm pikrotoksiini 1:1000

* 10.

Kell 12.25 kõhuli.

" 12.45 kõrged tõmbed kõrvus.

Kell 10.10 kõhuli. Vahepeal õige ärritatud, rahutu.

21.III.30 Kaal 1880 g.

" 10.42 tõmbed kõrvus.

Kell 9.45 nahaalusi 1,98 cm pikrotoksiini 1:1000

Krampe ei täheldatud.

21.III.30. Toimet ei täheldatud.

" 14.40 Surmatud kloroformiga.

22.III.30. Kaal 1900 g.

Katse nr.8 (Protok.nr.223). 1:1000

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.

1.IV.30. Kaal 1950 g. Sugueelne.

I s a nr.206. Vaat.katse nr.7. 1:1000

E m a nr.204 " " 7.täheldatud.

Sugujärglane.

Sündinud 26.VII.29, kell 21. 5.VIII.29 kaalus 135,9 g.

AlkohVõrrsumin: Silmade avanemist pole märgatud.

12.VIII.29 kaal 217,4 g; edasi 12.IX.29 - 730 ; 12.X.29 - 965.12.

11.29 - 1315 ; 12.XII.29 - 1505 g; 13.I.30 - 1560 g; 10.II.30 -

1700 g; 10.III.29 - 1890 g; -se alkoholiga, saades selle aja väl-

tel, Umberarvatult 1892,46 cm abs. alkoholi.

Katse pikrotoksiiniga.

E m a nr.203. Alkoholiseeritud päritamiseni 18.III - 18.XI.29.g.

18.III.30 Kaal 1920 g.

180 korda. 20 - 40 % -se alkoholiga, saades selle aja

Kell 11.15 nahaalusi 1,92 cm pikrotoksiini 1:1000

välitel Umberarvatult 1857,4 cm abs. alkoholi. Piinesu-

Krampe ei täheldatud.

se ajal saanud 15.XI - 14.XII.29.g. 28 korraga Umberar-

19.III.30. Kaal 1890 g. cm abs. alkoholi. Uldse saanud kuni sünni-

tu Kell 11.55 nahaalusi 1,89 cm pikrotoksiini 1:1000.

Alkoholiseer Krampe ei täheldatud, va enne sünnitust. Sun-

20.III.30. Kaal 1900 g., tolmudes 31. päeval peale päritamise al-

Kell 12.10 nahaalusi 1,9 cm pikrotoksiini 1:1000

Kell 12.25 kõhuli.

" 12.45 Nõrgad tõmbed kõrvus.

21.III.30 Kaal 1880 g.

Kell 9.45 nahaalusi 1,88 ccm pikrotoksiini 1:1000

Toimet ei täheldatud.

22.III.30. Kaal 1900 g.

Kell 10.10 nahaalusi 1,9 ccm pikrotoksiini 1:1000

Toimet ei täheldatud.

1.IV.30. Kaal 1950 g.

Kell 8.50 nahaalusi 1,95 ccm pikrotoksiini 1:1000

Toimet ei täheldatud.

Kloroformiga surmatud.

K a t s e n r . 9 (P r o t o k . N r . 269)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.

S u g u e e l l a s e d .

I s a n r . 207. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.III - 15.XI.29.a.

220 korda 20 - 40 %-se alkoholiga, saades selle aja vältel , Umberarvatult 1692,45 ccm abs. alkoholi.

E m a n r . 203. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.III - 15.XI.29.a.

160 korda. 20 - 40 %-se alkoholiga, saades selle aja vältel Umberarvatult 1657,4 ccm abs. alkoholi. Tiinesuse ajal saanud 15.XI - 14.XII.29.a. 28 korraga Umberarvatult 343,6 ccm abs. alkoholi. Uldse saanud kuni sünnituseni 188 korraga Umberarvatult 200 ccm abs. alkoholi.

Alkoholiseerimine lõpetatud 3 päeva enne sünnitust. Sünnitus ajaline, toimudes 31. päeval peale paaritamise algust .

S u g u j ä r g l a n e.

Sündinud 88sel 16/17.XII.29.a. kaaludes 17.XII.29.a.47 g.

Võ r s u m i n e: Silmad avanesid 27.XII.29, olles täitsa avatud 29.XII.29.a., s.o. 12. päeval; kaalus samal päeval 189 g. Edasi oli kaal: 12.I.30 - 386 g; 10.II.30 - 893 g.; 10.III.30 - 1120 g; 14.IV.30 - 1350 g.

Katse pikrotoksiiniga.

22.III.30. Kaal 1170 g.
Kell 9.17 nahaalusi 1,17 ccm pikrotoksiiniga 1:1000
" 9.30 kukitab.
" 9.35 tõmbed nõrgalt kehas, hingamine aeglane, korratu.
" 10.00 tugev kramp umbes 1 min, Uldiselt üle kogu keha. Jäi lamama.
" 10.15 Kõhuli.
" 10.30 Hüppab ringi, vähe rahutu. Krampe rohkem ei täheldatud.

23.IV.30 Kaal 1280 g.

Võ r s u m i n e: Silmad avanesid 27.XII.29, olles täiesti avatud 29.XII.29, millel kaalus 174 g. Silmad avanesid see-
ga 12. päeval. Edasi kaal: 12.I.30 - 324 g; 10.II.30 - 935 g;
10.III.30 - 1190 g.
" 8.55 hammustab end siit ja sealt
" 9.02 jäeb rehulikuks
" 9.40 kõhuli, mõni minut hiljem uuesti istunkili
Krampe rohkem ei täheldatud.

24.IV.30. Kaal 1320 g.

Kell 11.26 nahaalusi 1,32 ccm pikrotoksiini 1:1000
" 12.02 kramp peas, hõos, kõrvedes ning esimestes käp-
pades ca 1,5 min. Tugevaim käppades. Nõrgalt, ke-
has siis nõrgalt. Kestus ca 30 sek.

23.IV.30. Kaal 1360 g. nahaalusi 1,36 ccm pikrotoksiini 1:1000

25.IV.30. Kaal 1210 g.

Kell 10.35 nahaalusi 1,21 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 11.48 pea kisub kramplikult selga, nina paremale

ja üles. Nõuhoiastes krambid tugevamad, kehas nõrgemad.

24.IV.30. Kaal 1480 g.

26. IV.30. Kaal 1250 g.

Kell 9.00 nahaalusi 1,25 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 13.00 tapetud kloroformiga,

" 11.48 kõhuli, varsti kõne selle järele kusemine.

Katse nr.10 (Protok. nr.271).

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.

Sugueellased.

26.IV.30 Kaal 1330 g.

I s a nr.2071 Vaata katse nr.9

E m a nr.203

" " " "

11.05 nõrgad tõmbad kehas.

Sugujärglane.

26.IV.30 Kaal 1400 g.

Sündinud 88sel 16/17.XII.29.a. kaaludes 60 g.

Kell 8.59 nahaalusi 1,4 ccm pikrotoksiini 1:1000

Võrsumine: Silmad avanesid 27.XII.29, olles

täiesti avatud 29.XII.29, millal kaalus 174 g. Silmad avanesid see-

ga 12. päeval. Edasi kaal: 12.I.30 - 324 g; 10.II.30 - 935 g;

10.III.30 - 1190 g.

" 11.50 Surmabid kloroformiga.

Katse pikrotoksiniiga.

Katse nr.11 (Protok. nr.241)

22. III.30 Kaal 1210 g. Seeritud kodujäneste sugujärglane.

Kell 9.15 nahaalusi 1,21 ccm pikrotoksiini 1:1000

I s a nr.207 " 9.25 hingamine kiire; kukitab.

1 " 9.57 kramplikud tõmbad kõrvus ja peas nõrgalt, ke-

has õige nõrgalt. Kestus ca 30 sek.

23.IV.30. Kaal 1360 g. astatult 998,7 ccm abs. alkoholi.

E m a nr. 22. Kell 8.47 nahaalusi 1,36 ccm pikrotoksiini 1:1000 kor-
da, " 8.58 hammustab ennast siit ja sealt, 2,2 ccm abs.
alkoholi. 9.01 jääb rahulikuks. 14.VIII.- 10.IX.29.a. 28
korra " 9.52 kuseb. Krampe ei täheldatud. 11. IX. 29. a. 28

24.IV.30. Kaal 1480 g. astatult 147 korra 1508,2 ccm abs.

alko Kell 11.25 nahaalusi 1,48 ccm pikrotoksiini 1:1000

Sunnit " 11.30 kusemine. 11. IX. 29. a. 28

" 11.42 kõhuli, varsti kohe selle järele kusemine.

" 12.00 nõrk kramp peas, kõrvus ja vaevalt mürkata-

vat kehas. Kestvus ca 1 min. 11. IX. 29. a. 28

25.IV.30. Kaal 1330 g. astatult 134 g. Silmad avanevad 14.

päeval. 28. Kell 10.32 nahaalusi 1,33 ccm pikrotoksiini 1:1000 11. IX. 29. a. 28

- 750 g : 13. " 11.05 nõrgad tõmbed kehas. 14. III. 30 - 1530 g

26.IV.30. Kaal 1400 g.

Kell 8.59 nahaalusi 1,4 ccm pikrotoksiini 1:1000

26.IV.30. " 9.20 Usna tugevad krampid, mis vähnevad looma

" Kell 10. küllili. Silmaterad laiad, refleksi puudub.

" 11.00 Krampide kestvus ca 1,5 min.

" 11.30 Surmatud kloroformiga. , peas ja kehas ca 1 min.

26.IV.30. Kaal K a l t s e nr.11 (P r o t o k : nr.241)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane: 1000

" 9.15 S u g u e e l l a s e d.

I s a nr.207. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.III. - 13.VIII.30.a.

138 korda 20 - 40 %-dilise alkoholiga, saades selle aja sin.

vältel Umberarvatult 995,7 ccm abs. alkoholi.

28.IV.30 Kaal 1780 g.
E m s nr.203. Alkoholiseeritud paaritamiseni 15.VIII.30.a. 119 kor-
da , saades selle aja vältel Umberarvatult 1168,2 ccm abs.
alkoholi. Tiinesuse ajal antud 14.VIII.- 10.IX.29.a. 28
korraga Umberarvatult 340 ccm abs. alkoholi. Uldse saanud
kuni sünnituseni Umberarvatult 147 korraga 1508,2 ccm abs.
alkoholi. Alkoholiseerimine lõpetatud 3 päeva enne sünnitust.

Sünnitus oli ajaline, toimus 31. päeval.

29.IV.30 Kaal 1640 g.
S u g u j ä r g l a n e.

Sündinud 13.IX.29, kaaludes 30,5 g.

Võ r s u m i n e: Silmad avanesid 27.IX.29, olles
täiesti avatud 29.IX.30, millal kaalus 164 g. Silmad avanesid 14.
päeval. Edasi kaal : 12.X.29 - 257 g.; 12.XI.29 - 530 g ; 12.XII.29
- 750 g ; 13.I.30 - 910 g ; 10.II.30 - 1330 g ; 10.III.30 - 1530 g ;
14.IV.30 - 1680 g.

K a t s e " p i k r t o k s i i n i g a.

25.IV.30. Kaal 1630 g.

E m s nr.204 Kell 10.48 nahaalusi 1,63 ccm pikrotoksiini 1:1000.

" 11.05 kerged tõmbed kehas.

" 11.06 nõrged krampid kõrvus , peas ja kaelas ca 1 min.

26.IV.30 Kaal 1610 g. S u m i n e : Silmad avanesid 26.IX.30 ja

olid täiesti avatud 27.IX.30, millal kaalus 160 g. Silmad ava-

nesid seega 11.05. Kõhu kaal: 12.X.29 - 167 g ; 12.XI.29 -

450 ; 12.XII.29 - 750 g ; 13.I.30 - 910 g ; 10.II.30 - 1330 g ; 10.III.30 - 1530 g ;

10.III.30 - 1630 g ; Keha tõmbus pinevili ja sirgu.Kestvus ca 1 min.

28.IV.30 Kaal 1780 g.

Kell 14.24 nahaalusi 1,78 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 15.07 nõrgalt kramplikud tõmbed kõrvus, peas

ja näos .

" 15.26 samaselt kramplikud tõmbed , kuid vähe kõ-

vemad. Kestvus ca 1 min. Peale seda oli

loom ca 15 min. õige rahutu.

29.IV.30 Kaal 1640 g.

Kell 9.22 nahaalusi 1,64 ccm pikrotoksiini 1:1000.

Vähe hiljem rahutu ja õige nõrgad kloonili-
sed tõmbed kehas ja peas.

" 11.50 Surmatud kloroformiga.

K a t s e nr.12 (P r o t o k. nr.245).

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane.

S u g u e e l l a s e d.

I s a nr.207. vt. katse nr.11

E m a nr.203 " " 11.

S u g u j ä r g l a n e.

Sündis 13.IX.29.a., kaaludes 35,2 g.

V ä r s u m i n e : Silmad avanesid 26.IX.30 ja

olid täiesti avatud 27.IX.30, millal loom kaalus 100 g. Silmad ava-
nesid seega 14 päeval. Edasi kaal: 12.X.29 - 167 g ; 12.XI.29 -
450 ; 12.XII.29 - 670 g ; 13.I.30 - 920 g. ; 10.II.30 - 1240 g ;
10.III.30 - 1630 g ; 14.IV.30 - 1520 g.

Katse pikrotoksiiniga.

25.IV.30 Kaal 1460 g.

Kell 10.50 nahaalusi 1,46 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 11.39 Uksikud väikesed krambid kergelt ca 1 min. vältel.

28.IV.30. Kaal 1480 g. " 11.47 vähe raskemad krambid sama vältusega.

" 12.01 tugev krampide hoog. Hüpamine, tiirlemine, külili kukkumine ja jäi lamama, tõmbus esiteks toonilisest krambist sirgeks, siis tahapoole looka, registades ise

28.IV.30 Kaal 1480 g. Kell 9.25 seejuures hambaid. Silmaterad suured, refleksi puudub. Minut hiljem silmaterad vähenevad. Hingamine seisis tugeva krambi neg ca 1 min. Al-

" 9.48 gul laurefleksi puudub, kahe minuti järele tagasi.

" 10.03 Tooniline kramp läks ca 1 min. järele ule klooniliseks, mille vältel loom tegi jooksmise liigutusi külili maas olles ise seejuures häält tehes. Kogu see krampide hoog kokku vältas ca 3 min.

" 10.05 Peale selle jäi loom külili lamama, kannatades vahete vahel kramplikkude tõmmete all.

" 12.42 istub loom jalgadele. Krampe ei kordunud.

26.IV.30 Kaal 1410 g.

Kell 9.03 nahaalusi 1,41 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 9.58 Rahutud liigutused ja nõrgad tõmbed mitmel

VIII. 8 korral. Krampe kui niisuguseid ei täheldatud.
Kell 10.15 T u g e v krampide hoog nagu eelmisel päeval kirjeldatud, kestvusega ca 3 min. Peale selle jäi loom lamama. Uusi krampe hooge ei täheldatud.

28.IV.30. Kaal 1530 g.

Sündinud 15. Kell 14.37 nahaalusi 1,53 ccm pikrotoksiini 1:1000
ti 15. päeval. Kaal 210 g.) Rahitud liigutused ja nõrgad tõmbed mitmel korral. Krampe kui niisuguseid ei täheldatud.

29.IV.30 Kaal 1430 g.

9.VIII.30. Kell 9.23 nahaalusi 1,43 ccm pikrotoksiini 1:1000

" 9.48 t u g e v k r a m p i d e hoog ca 3 min, nagu kirjeldatud 25.IV.30. Peale seda jäi lamama.

" 10.03 teistkordne krampide hoog, aga vähe nõrgem: tõmbas loomal pee selga, paiskas siis looma küli, kiskus väga tugevasti kõrvus. Kestvus ca 2 min.

" 10.05 Kolmas krampide hoog ca 3 min. Sama tugev kui teine hoog. Ülemaines klooniliselt kestis viimane 8 minutit. Peale selle jäi loom rahulikumaks.

" 12.30 Surmatud kloroformiga.

Lahkamisel selgus, et vask munand puudus, kõhu-koopas ainult alge sellest.

VIII. K A T S E D M O N O B R O O M -

K A M P U S E G A.

A. V ö r d l u s l o o m a d.

Katse nr. 13 (P r o t. nr. 290.)

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane.

Sündinud 15. nov. 1929. a. Arenemine normaalne (silmad avanesid täiesti 15. päeval. Kaal sündides 44 g ; Kaal 10 päevaseks 95 g. 30. päevaseks 210 g.)

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

9.VIII.30. Kaal 1370 g. Kell 13.40 nahaalusi 3,5 ccm 20 %-dilist sol.

oleosa camphorae monobromate in oleum provinciale, s.o. 0,5 g camphor. monob. pro kg kehakaal.

13.VIII.30. Kaal 1340 g.

" 13.50 reageerib elavalt akustilisile ärritusile.

16.VIII.30. Kaal 1330 g.

" 14.02 tugev krampihoog, mis algas hüpetega (ca 15 sek.), mis muutusid tooniliseks krampiks, milledele järgnesid ca 30 sek. järele kloonilised krampid umbes ühe minuti kestvusega, olles algul tihedad ja väiksema amplituudiga, muutudes hiljem aeglasi- maks ja pikema löögiliseks. Kramp tekkis vist akustilise ärrituse ta-

7.X.1930. a. Kaal 1630 g.

Kell 12.15

gajärjel, nimelt ajal, mil kõrval puuris teine jünes kraapis puuri võrku. Krampide aeg oli loom pikali maas ja jäi maha lamama ca 15 minutiks peale krampide lõpu. Ulesse hüppas kätte plaksutamise tagajärjel. Peale selle oli loom veel mitu tundi väga tundelik akustil.ärritusile. Rohkem krampe ei registreeritud.

11.VIII.30. Kaal 1440 g.

Kell 10.49 nahaalusi 5 ccm 20 %-dilist camph.monobr. õlilahust, s.o. 0,7 g camph.monobr. pro kg. kehakaal. Loom on ärritatud, reageerib õige elavalt akustil. ärritusile. Krampe ei registreeritud.

13.VIII.30. Kaal 1360 g.

Kell 11.45 nahaalusi 3,4 ccm 20 %-dilist camphor.monobr. õlilahust, s.o. 0,5 g pro kilogr.kehakaal. Nähud nagu 11.VIII.30. Krampe ei täheldatud.

16.VIII.30. Kaal 1380 g.

Kell 12.40 nahaalusi 3,5 ccm 20 %-dilist camphor.monobr. õlilahust, s.o. 0,5 g camphor.monobr. pro kg kehakaal. Nähud nagu 11.VIII.30. Krampe ei täheldatud.

7.X.1930.a. Kaal 1630 g.

Kell 12.15 nahaalusi 6,5 ccm 20 %-dilist camphor.monobr. õlilahust, s.o. 0,8 g camphor.monobr.

14.X.1930.a. Kaal 1820

pro kg kehakaal.

Kell 13.00 tugev kramp taktiilsel ärritusel. Nimelt

lamas loom laboratooriumis ukse ees, mille-
ga sai tõugata, teise kolleegi laboratoo-

riumi tulekul. Tõukest tingituna hakkas loom

kramplike hüpatega jooksmas, kuni tooni-

line kramp tõmbas looma pikali. Tooniline

kramp oli õige tugev : loom tõmbus täitsa

sirgu, tugev opistotonus ning trismus. Too-

niline kramp läks üle klooniliseks mille pu-

hul loom tegi kisa. Kõik see kestis ca 1 1/2

min. Peale selle jäi loom rahulikult küli-

li lamama.

Kell 13.40 ajab loom end istukile.

" 15.20 samane hoog nagu ülalkirjeldatu. Kestvus ca

1 min. Ka see hoog tekkis taktiilsel ärrit-

tusel, nimelt teise jänese ülejooksmise jä-

rele sellest.

Kell 16.05 ajab end jalgsi.

" 17.04 samasugune hoog ca 1 1/2 minutilise kestvu-

sega, peale mida jäi lamama.

" 18.05 ajab end jalule.

" 22.25 nõrk kramp kõrvus, peas ja kaelas. Peale sel-

le krampe rohkem ei täheldatud.

sele krambile järgnes klooniline kramp, mille

ajal loom hülitses. Krampide hoog kestis ca

14.X.1930.a. Kaal 1620 g.

Kell 9.50 hahaalusi 8,1 ccm 20 %-dilist camphorae

Kell 12.27 monobromatäe 3lilahust, s.o. 1 g camphor.

monobr. pro kg kehakaal.

" 10.10 hingamine kiirenenud.

" 10.27 tugev kramp, nähtavasti iseenesest, kuna ei mürगतud ei taktililseid ega ka küstili-
si ärritusi. Krampi kõik vastab 7.X.30 kirjeldatud krampide hoog omale. Kramp kestis umbes minut aega, peale mille loom jäi rahulikult lamama külliti.

" 10.37 ajas loom end istukili.

" 11.04 nõrgad kramplikud tõmbed kehas ja peas.

" 11.35 nõrk krampide hoog, mis kiskus pead ja kõrvu selga, ca 2 min.kestvusega.

" 11.42 nõrk krampide hoog peas ja kõrvus ca 1 min.kestvusega.

" 11.45 keskmise tugevusega krampide hoog, ca 1 min.

" 11.48 kestvusega. Kramp kiskus näo, kõrvade, kaela ja esimeste jalgade lihaseid.

" 11.49 samasugune hoog sama ajalise kestvusega.

" 11.55 tugev krampide hoog, ilma nähtava põhjuse-

" 12.40 ta. Hoog hakkas hüpetega ja jooksmisega, kuni tooniline kramp looma maha tõmbas. Toonilisele krambile järgnes klooniline kramp, mille

" 12.48 ajal loom hüülitseis. Krampide hoog kestis ca

1 min., peale mida loom jäi lamama.

Kell 12.25 nõrk krampide hoog ca 1/2 min.

Kell 12.27. Õige tugev krampide hoog, nagu kirjeldatud

7.X.30, mis üle läks status myoclonicus'eks,

millest esile tulevad üksikud tugevamad

hood kell 12.33 ja 12.38. Eriti viimane kramp

oli õige tugev. St. myoclonicuse tekkimisega

tekkis esimeste jalgade parus: loom ei saanud

neile tugea, vaid nad vajusid laiali. Kuna

käesoleval korral tegemist on valge k/jänese-

ga, siis võiks ka täheldada tsüanoosi ninal.

" 14.10 status myokl. on lõppenud, kuid parus on endine.

" 14.24 keskmise tugevusega kramp.

" 14.30 samasugune krampide hoog keskmise tugevusega.

Parus endine.

" 14.35 tugev krampide hoog, mis looma pikali viskab,

siis peale uuesti status myoclonicus. Loom ko-

gu statuse aeg külliti.

" 14.55 status annab ruumi üksikuile krampide hoogude-

le, mis korduvad lühemate ajavahede järele.

Nii:

" 15.25 nõrk krampide hoog,

" 15.40 keskmise tugevusega krampide hoog.

" 15.46 nõrk krampide hoog

" 15.48 nõrk krampide hoog

Kell 16.36 keskmise tugevusega krampide hoog.

" 16.42 nõrk krampide hoog.

Kell 17.33 kiskus pea selga kateplaksutamise järele.

" 17.52 nõrk krampide hoog.

" 18.34 keskmise tugevusega krampide hoog ca 1 min.

" 19.08 tugev krampide hoog, mis koosnes nii tooni-
listest kui ka kloonilistest krampidest kõi-
gi kõrvalnähtudega (kisa j.n.e.), mis läks
üle status myoclonicuseks, missuguses seisus
loom suri kell 19.12.

" 20.00 Lahang. Esijoonel avatud koljuõõs, mille jä-
rele avatud lülisamba kaanali õõs. Aju ja sel-

Kell 10.47 nahaalusi 5,3 cm 20 %-dilist sol.camphor.monobr.
jaaju eraldatud ja paigutatud absol.alkoholi

" 20.40 rinnakorv avatud, süda seisab. Väliselt ei
olnud lahanguil midagi patoloogilist tähelda-
tud.

13.VIII.30. Kaal 1530 g.

Kell 11.40 Katse nr.14 (Prot. nr.291.) camphor. monobr.

Normaalne, normaalsete kodujäkneste sugujärg-
lane, sündinud 15.XI.1929.a. (katse nr.13 mainituga ühes perest).
Ärenemine normaalne: Silmad täiesti avatud 14.päeval; 10 päeval kaa-
lus 110 g; 30. päeval 230 g.

Kell 12.40 Katse monobroomkampussega. camphor. monobr.

9.VIII.30. Kaal 1470 g.

Kell 13.42 nahaalusi 3,75 cm 20 %-dilist sol.oleosae-
camphorae monobromatae (in ol. provinciale),

25.VIII.30 Kaal 1560 g.
s.o. 0,5 g. camphorae monobr. pro kg kehakaal. Rea-
geerib nõrgalt akustilisile ärritusile.

28.IX.30 " 1740 g.
Kell 14.33 kiskus pea selga käteplaksutamise järel.

7.X.30. Kaal 1770 g.
" 15.46 pea kiskus selga.

14.X.30 Kell 18.20 nahaalusi 7,1 ccm 20 %-dilist sol.camphor.monobr. in oleum provinciale, s.o. 0,8 g camphor. monobr. pro kg kehakaal. Kõige põlvkõrgemad
" 18.20 akustilise ärrituse tagajärjel (käteplaksutamine) nõrk tooniline kramp, mis algas peast ja kiskus edasi kogu keha kangeks. Sellele järgnesid kloonilised tõmbed. Loom maha ei kukkunud, vaid see kõik kulges jalul olles. Krambile järgnes vahetult kusemine. Rohkem krampe ei täheldatud.

11.VIII.30 Kaal 1520 g.

Kell 10.47 nahaalusi 5,3 ccm 20 %-dilist sol.camphor.monobr. oleum provinciale, s.o. 0,7 ccm camphorae monobr. pro kg kehakaal. Loom on harilikult rohkem ärritatud. Krampe ei täheldatud.

13.VIII.30. Kaal 1530 g.

Kell 11.48 nahaalusi 20 %-dilist 3,8 ccm sol camphor. monobr. in oleum provinciale, s.o. 0,5 g pro kg kehakaal. Tulemus nagu 11.VIII.30. Krampe ei täheldatud. Ka provotseeritult mitte.

16.VIII.30. Kaal 1510 g.

Kell 12.41 nahaalusi 3,8 ccm 20 %-dilist sol.camphor.monobr. in oleum provinciale, s.o. 0,5 g camphor. monobr. pro kg kehakaal. Tulemus võrdne 11.VIII.30 mainitule. Krampe ei täheldatud.

Loom viskus üle selja pikali, kuid ei jäänud la-

25.VIII.30 Kaal 1560 g.

8.IX.30 " 1620 g.

22.IX.30 " 1740 g.

7.X.30. Kaal 1770 g.

14.X.1930. Kaal 1710 g.

Kell 12.16 nahaalusi 7,1 ecm 20 %-dillist sol.camphor.mo-

Kell 9.51 nahaalusi 8,6 ecm 20 %-dillist sol. camphor.monobr.
nabr.in oleum provinciale, s.o., 0,8 g camphor.

monobr. pro kg kehakaal. Esialgu pole märgata

mingit erilist muutust looma käitumises.

" 18.08 nõrgad tõmbed peas ja kõrvus õige lühikest ae-
ga.

" 18.14 keskmise tugevusega krampide hoog. Kiskus pea

selga, nii et loom viskus tahapoole seljali. Ei

jäänud lamama, ajas kohe jalgadele. Krampide

hoo vältus ca 1 min.

" 18.18 kordus samasugune krampide hoog, mis kiskus pea

selga, nii et viskus kukerpalli. Kestvus ca 3 m.

" 19.45 tugev krampide hoog. Algas hüpetega ja jooksuga,

mis üle läks toonilisiks krambeks, mille taga-

järjel loom küljeli kukkus. Viimane läks üle kloo-

niliseks krambiks, mille vältel loom häälitsetes.

Krampide hoog kestis ca 2 min. Peale seda jäi

loom vaikselt lamama küliti.

" 20.18 kordus samasugune tugev krampide hoog, kestvusega

1 min.

" 21.24 keskmise tugevusega kramp kestvusega 1/2 min.

Loom viskus üle selja pikali, kuid ei jäänud la-

Kell 22.08 märk krampide hoog: kiskus pead ja kõrvu selga.

" 23.01 nõrk krampide hoog, nagu eelminegi. Kestvus 2 isane, tumehall sile. Sündinud 11. dets. 1929. a. (Katse nr. 15 maini- min. Rohkem krampe ei täheldatud.

tuge ühest perestl. Võrsumine: Kaalus sündides 37 g, 10 päevaseelt 83 g, 30 päevaseelt 260 g. Silmad avanesid 15. päeval.

14.X.1930.a. Kaal 1710 g.

Kell 9.51 nahaalusi 8,6 ccm 20 %-dilist sol. camphor.monobr.

in oleum provinciale, s.o. 1 g camphor.monobr.

11.X.30 Kaal 1670 g. Pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud. Loom oli

Kell 8.30 nahaalusi ainult nagu oigem. Kükitas rahulikult seina

vint. Käres. s.o. 1 g monobroomkampust pro kg ka-

K a t s e nr.15. (P r o t o k.nr.292)

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane, isane, valge, sile. Sündinud 11.dets.1929.a. Võrsumine: Silmad avanesid 15.päeval,kaalus 10-dal päeval 88 g, ning 30 päeval 260 g.Vali- selt mandumismähtudeta.

K a t s e monobroomkampusega.

15.VIII.30. Kaal 1550 g.

Kell 12.04 nahaalusi 3,9 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse kaalus sündides 47,7 g 10 päevaseelt 90 g, 30 päevaseelt 270 g. Silmad lahust õlis (provinciale),s.o. 0,5 gr. monobroom-

kampust pro kg kehakaal.Loom peale süstimist

väga elav. Krampe ei täheldatud. Ka muid muu-

12.VIII.30 Kaal 1620 g.

tusi ei täheldatud.

8.X.30 süstiti üroselektoni katseks,kas saab selgitada soonestiku

ol. provinciale, s.o. 0,5 g camph.monobr. pro arhitektoonilist ehitust peasjus. Paks pealuu kg kehakaal. Umbes 1/4 tundi hiljem muutub kat- takistas näha. Loom suri katse vältel. seloom elavaks ja rahutaks: jookseb võrdlemisi

K a t s e nr.16.(P r o t o k.nr.293).

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane, isane, tumehall sile. Sündinud 11. dets.1929.a. (Katses nr.15 mainituga ühest perest). Võrsumine: Kaalus sündides 37 g, 10 päevaselt 83 g, 30 päevaselt 255 g. Silmad avanesid 15.päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

11.X.30 Kaal 1670 g. Kell

Kell 8.30 nahaalusi 20 %-dilist monobroomkampuse lahust pro-

vintsial ölis, s.o. 1 g monobroomkampust pro kg ke-

hakaal.

" 11.03 kerge kramp peas, kõrvus ja kaelas umbes ühe minu-

tilise kestvusega. Vahete vahel kerged kramplikud

tõmbed kehas ja peas, samuti kõrvus.

" 17.55 nõrk krampide hoog. Rohkem krampe ei täheldatud.

K a t s e nr. 17. (P r o t o k. nr.294.)

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane, emane, pruun, pika karvaga. Sündinud 11./12. dets. 1929.a. Võrsumine: kaalus sündides 47,7g g 10 päevaselt 90 g, 30 päevaselt 270 g. Silmad avanesid 14. päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

12.VIII.30 Kaal 1620 g.

Kell 12.12 nahaalusi 4 ccm 20 %-dilist camphorae monobr.in

ol. provinciale, s.o. 0,5 g camph.monobr. pro

kg kehakaal. Umbes 1/4 tundi hiljem muutub kat-

seloom elavaks ja rahutuks: jookseb võrdlemisi

palju ringi, heidab vahepeal kõhuli, kuid ei püsi nii kaua.

Kell 12.45 - Dick'i sümptomkompleks: Näolihaksed kisuivad elavalt siia sinna. Samuti tahtetult liiguvad kõrvad elavalt. Dick kestis ca 1 min.

" 13.45 kordus Dick'i sümptomkompleks, kuid sellega liitusid kloonilised liigutused esimestes jalgades ja tooniline pea kuklasse kiskumine. Kestvus ca 1 1/2 min.

" 14.00 kordus samane seisukord, kuid tugevama iseloomuga. Endistele sümptomeile lisanes veel hammaste ragistamine. Kestvus ca 1 1/2 min.

" 14.04 tugev kramp. Loom hakkab tugevasti hüplema, tehes mõne meetrilise diameetriga ringi, kukub külili, teeb veel mõned hüppe liigutused ja tõmbub sirgu, kõik lihaksed tooniliselt kokkutõmbunud, ekstensorite ülekaaluga. Küljeli kukkumise ja toonilise krambi vahepeal kuulduv tugev hammaste ragin ja loom teeb seejuures närimise liigutusi. Uhtlasi tuleb kuuldavale surutud häälitsemine. See krambi hoog kestis 1 1/2 min. Peale seda jäi loom lamama küljeli.

" 14.07 pööras loom end küljelt kõhulä.

" 14.09 uus krambi hoog, kestvusega umbes 1 1/2 min. Hoog oli nõrgem kui eelnev, kuid siit peale hakkasid

- krambid korduma vahetpidamata kogu aeg. Krambid olid iseloomult rohkem toonilised.
- Kell 14.09 seega status myoclonicuse algus. Nii kestis sarnane seisund mõnesekundiliste vaheaegadega kuni kella 14.50. Siit peale järgneva 10 min.vältel olid krambid natukene kergemad. Loom püüdis ennast istukile ajada.
- " 15.00 uuesti tugev kramp paiskas looma pikali. See krampe periood kestis kella 15.15-ni, mil loom jäi liikumatult lamama. Hingamine aeglane, raske, 65 korra minutis. Süda: palpeerimisel töötab tugevasti, aeglaselt 105 lööki minutis. Seejuures on selgelt tunda arütmia: jätab iga neljanda või viienda löögi vahele. Harva on ka löögi vahele jäämine rohke- ma löökide järele. Kätt loomal hoides on tunda kogu aeg peenelöögilist lihaste värisemist.
- " 15.20 püüab istuda, kuid esimesed käpad vajuvad laiali: ei kanna looma.
- " 16.30 Hingamine korisev, nagu oleks rohkesti sekreeti hingetorus. Loom kukitab, olgugi et jalad endiselt nõrgad ja ei kannu. Vahepealsel ajal olid loomal pidevalt nõrgemad lihaste kramplikud tõmblemised. Tugevaid krampe ei olnud.
- " 16.45 endine seisukord krampide mõttes. Hingamine endiselt korisev ja umbes samafrequentne. Südametegevus

- korralikum: 228 korda minutis , arütmia väiksem.
- Kell 17.00 Hingamine pealiskaudne, tugev korisemine. Hingab 68 x minutis. Müoklonia kogu aeg endiselt: enamvähem üldine ja mitte just väga tugev.
- " 17.30 Status idem.
- " 18.- muidu endine , ainult näitab rohkem ärritusnähte. Hüppab ja jookseb ettevaatamatult vastu seinu ja asju, Krampid endiselt.
- " 18.30 Krampid on muutunud natukene tugevamaks. Seejuures algavad krampide hood pea kiskumisega tugevasti vasaku külje poole ja kuklasse.
- " 19.00 Status idem
- " 19.18 tugev krampi hoog, mis algas nagu varemgi hüpete- ga, mis läksid üle tooniliseks ja hiljem kloonilis- teks krampideks. Peale selle jäi lamama. Hingami- ne korratu, pealiskaudne. Südame tegevuses tunda uuesti tugev arütmia. Loomal suu ümbrus verine. Va- hepeel jälle loom väga ärritatud, teeb järske jook- se, hoolimata takistustest nende vastu. Nõrgemad kram- bid kestavad väikeste vaheagadega kogu aeg.
- " 20.40 tugev krampide hoog kõigi nähtudega. Peale selle jääb loom rahulikumaks , ei jookse enam nii. Hingamine ja südame tegevus endine.
- " 21.00 tugev krampide hoog:hüpped, tooniline ja kloonili- ne kramp. Jäi lamama. Vähemad krampid kogu aeg väi-

keste vaheaegadega. Loom püüab ennast üles ajada, jalad ei kanna aega.

Kell 23.30 lamab loom kogu aeg. Hingamine on õige aeglane 30-40 korda minutis; südametegevus korrapäratu, nõrk. Nõrgad krampid, lühikeste vaheaegade järele kogu aeg. Taktiilsele ärritusele ei reageeri. Akustilisile reageerib kramplikele tõmmetega kehas. Tugevad krampide hooge pole enam täheldatud. Seesugusena püsib pea joontes loom kogu öö. Ainult hingamine muutub ikka aeglasemaks ja aeglasemaks, samuti järjest nõrgemaks muutub südame tegevus.

13.VIII.30 Kella 10-ni el. status idem. Siit peale teeb ainult üksikuid sügavaid hingetõmbeid, kuna südametegevus on tunda õige nõrgalt. Märgata ainult vahete vahel nõrka tõmmet kehas. Loom on täiesti märkuseta.

Kell 12.00 hingamist peaaegu pole. Südametegevus õige nõrk, korrapäratu. Taktiilsele ärritusile peaaegu ei reageeri. Akustilisile ärritusile reageerib keha krampliku värinaga ja seejuures loom häälitseb.

" 12.30 hingamist pole. Süda nagu tunduks töötavat palpeerimiselt.

" 14.45 avatud koljuõõsaju välja võtmiseks. Sellele järgnes lülisamba kaanali avamine. Aju ja seljaaju

15.00 10-15 minuti. Kõikide lülisamba vahel pole interval enam ühtlane. Ka lülisamba jõud on vähenenud.

Kell 13.50 9 kontraktsiooni minutis, muidu kõik nabad endi-formalini kell 13.45 (1:3), samal ajal s.o. kell

" 16.10 13.45 avatud rinnaõõs. Rinnaku eemaldamisel pais-

" 17.50 tab silma, et südame parem koda on helepunane, si-

tsaldab õhu mulle ja töötab, tehes 20 lööki minu-

tis. Muu südame osa seisab, ei reageeri ka meha-

nilisele ärritusele. Parema koja löögi impuls väl-

jub vena cava sup. suudme piirkonnast, näidates

kontraheerumist umbes 1/2 sm pikuselt ka k.c.su-

" 18.10 perioril, siirdub sealt paremale kojale ja sealt

edasi paremale kõrvale, tulles sealt tagasi ja lõp-

pedes parema koja tagumises (parempoolses) osas ve-

" 18.25 na cava inf. suudme piirkonnas. Viimast osa käigust,

kõrvast tagasi kojale kuni v.c. inf-ni, polnud iga

" 18.30 kord, vaid see näis nagu mingi ekstrasüstola. Ka vena

cava inferiori lõpposa võttis kontraheerumisest osa.

Kell 14.15 tegi parem koda 14 lööki minutis. Endiselt aga tu-gevad. Muidu siseelundele ei midagi iseloomuliku.

" 14.20 suured südame veresooned ligeeritud ja süda ühes

kopsudega organismist eraldatud. Parem koda töötab en-

emane, pruun, sile. diselt. Löögi impuls lähtub sinus venosusest ja suun-

ga ühes perest. V8 dub sealt paremale kojale ja edasi paremale kõrvale.

30 püevaselt " 14.45 löögid on natukene aeglasemad, 9 lööki minutis,

Ka muidu endiselt korrapäraselt üksteisele järgnevad.

12.VIII.30. " 15.00 10 lööki minutis. Kõikide löökide vahel pole inter-

val enam ühtlane. Ka löökide jõud on vähenenud.

Kell 15.50 9 kontraktsiooni minutis, muidu kõik nühud endi-
Kell 18.12 nahaalusi 3 cm 20 E-dilist sol. ol. camphor.

sed.
" 16.10 9 lööki minutis. Löögid on nõrgemad kui varem.

" 17.50 kontraheerub südame parem koda 3-4 korda minu-
tis, seejuures pole kõikide löökide vahe ühtlane. Ka
löögid ise on nõrgemad ja kõrv ei tee kõiki kontrakt-

15.VIII.30 Kaal 1510 g
sioone kaasa, vaid ainult siinus venosus ühes ve-

Kell 18.23 nahaalusi 3 cm 20 E-dilist sol. ol. camphor.
na cava superioril lõpuga. Ka vena cava inferior ei
tee kontraktsiooni kaasa. camphor, monobr. pro kg

" 18.10 automaatseid kontraktsioone pole, nõrga kontrakti-
ooniga reageerivad aga siinus venosus ja parem ko-
da mehhaanilisele ärritusele, tekkis kramp, mis kiskus

" 18.25 mitmekordsele ärritusele vastes üks vena cava inf.
suudme kontraktsioon. Algu oli kramp tooniline, hil-

" 18.30 mehhaanilisele ärritusele ei reageeri enam ükski
osa. Süda formaliini (1:3) NB! Tulvil täis magu ja
põis. Peensool peaaegu tühi, jämesool vedelavõitu-
rooja. Muidu siseelundel ei midagi iseäralikku.

K a t s e nr. 18. (P r o t o k. 295) astes. Vahopeal näha

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane, katud.
emane, pruun, sile. Sündinud 11./12. dets. 1929. a. (Katses nr. 17 mainitu-
ga ühes perest.) Vörsumine: kaalus sündides 48,2 g, 10 päevaselt 125 g, r.
30 päevaselt 289 g. Silmad avanesid 14. päeval. g monobroomkampust pro

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

12.VIII.30. Kaal 1170 g.

Kell 12.12 nahaalusi 3 ccm 20 %-dilist sol.ol. camphor.

Normaalmonobr.in.ol. provinciale. s.o.0,5 gr. camphor
 pruun, sile. Sundimmonobr. pro kg kehakaal. Umbes 10 min. peale süs-
 10 phevastelt 140 g, timist loom vähe rahutu hiljem ~~il~~mane (passiivne)

K a t s Krampe ei registreeritud. m p u s e s a.

15.VIII.30 Kaal 1080 g.

Kell 12.03 nahaalusi 2,7 ccm sol.ol. camph. monobr. in.ol
 provinciale, slo. 0,5 gr. camphor.monobr.pro kg
 kehakaal. Umbes 10 min. hiljem loom rahutu. Asend

22.VII.30 Kaal 1760 seismisel on nagu sundseisundis, nagu ootaks midagi.

" Kell 11.12.45 looma seljale puudutades tekkis kramp, mis kiskus
 in pead selga, pealihaste liikumine ja hammaste ragin.
 pro Pikali ei kukkunud. Algul oli kramp tooniline, hil-

8.X.30 Kaal 1900 g. jem klooniline. Kestis ca 2 1/2 min. Peale seda

Kell 8.09 nälgi loom kõhuli lamama. Umbes 10 min. hiljem ajab
 vihakustilise ärrituse peale istukili. Näha nagu ui-
 " 8.40 tmane. peas, ninos ja kõrvus nõrgalt ca 1 min.

" " 8.47 14.56 nõrk kramp pea ja kukla lihastes. Vahepeal näha
 tu kergeid tõmbeid kehas. Rohkem krampe ei täheldatud.

11.X.30 Kaal 1490 g. nr. 20 (P r o t o k . n r . 297)

Kell 8.25 nahaalusi 7,5 ccm 20 %-dilist sol. camphor.monobr.
 valge, hallide kõrv in ol. provinciale, s.o. 1 g monobroomkampust pro
 kealus sundides 31, kg kehakaal. Krampe ei täheldatud. 16.288 g. Silmad
 avanesid 15.pheval

Katse nr.19 (Protok. nr.296)

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane, isane pruun, sile. Sündinud 19.dets.1929.a. Võrsumine: Kaalus sündides 55 g, 10 päevaselt 140 g, 30 päevaselt 365 g. Silmad avanesid 15. päeval.

Katse monobroomkampusega.

18.VIII.30 kaal 1810 g.

Kell 9.55 nahaalusi 4,5 ccm 20 %-dilist sol. camphor.monobrom.

in oleum provinciale, s.o. 0,5 g pro kg kehakaal.

Pole mürget mingit toimet. Krampe ei täheldatud.

22.VII.30 Kaal 1760 g.

Kell 11.09 nahaalusi 4,4 ccm 20 %-dilist sol. camphor.monobr.

in oleum provinciale, s.o.0,5 gr camphor. monobr.

Kell 8.10 nahaalusi 8,2 ccm 20 %-dilist sol. camphor. monobr. pro kg kehakaal, Krampe ei täheldatud.

8.X.30 Kaal 1900 g.

Kell 8.09 nahaalusi 9,5 ccm sol. camphor.monobr.in oleum pro-

vinciale,s.o. 1 gr monobroomkampust pro kg kehakaal.

" 8.40 tõmbed peas, ninos ja kõrvus nõrgalt ca 1 min.

" 8.47 nõrgad tõmbed peas ja ka kehas. Rphkem krampe ei

täheldatud. 21 (Protok. nr.242).

Katse nr. 20 (Protok.nr.297)

Normaalne, normaalsete kodujäneste sugujärglane, isane, valge, hallide kõrvadega, pika karvaga. Sündinud 14.XII.29. Võrsumine: kaalus sündides 31,5 g, 10 päevaselt 70 g, 30 päevaselt 268 g. Silmad avanesid 15.päeval. 136 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga

Katse monobroomkampusega.

18.VIII.30 Kaal 1490 g.

Kell 9.56 nahaalusi 3,7 ccm 20 %-dilist sol. camphor.monobr.

in oleum provinciale, s.o. 0,5 g. monobroomkampust

pro kg kehakaal. Loom on vähe just kui uimane.

Krampsid ei täheldatud.

22.VIII.30. Kaal 1420 g.

Kell 11.08 nahaalusi 3,55 ccm 20 %-dilist sol.camphor. monobr.

in oleum provinciale. Pole märgata mingit erilist

toimet. Krempe ei täheldatud. Sai 0,5 g. camph. mo-

nobr. pro kg kehakaal.

8.X.30. Kaal 1630 g.

Kell 8.10 nahaalusi 8,2 ccm 20- ne %-dilist sol. camphor. mo-

nobr. in oleum provinciale, s.o.1 g. camphor. monobr.

pro kg kehakaal. Ei mingit erilist täheldust. Kram-

pe ei täheldatud.

B. Alkoholikeride sugujärg-

Kell 10.20 nahaalusi umbes 3 ccm 20 %-dilist monobroomkampu-

lame.dä

Katse nr.21 (Protok. nr.242).

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, ema, hall,

pika karvaga.

Sugueellased.

I s a N.207. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 15.III-

13.VIII.1929.a. (incl.) 138 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga

antud ümberarvatult kokku 995,7 ccm absol. alkoholi.

Kell E m a Nr. 203. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 15. III - 13. VIII. 1929. a. (incl.) 119 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga, saades kokku ümberarvatult 1168,2 ccm absol. alkoholi. Kandmise aeg saanud 14. VIII - 10. IX. 1929. a. (incl.) 28 korraga, ümberarvatult 40 %-dilisel, 340 ccm abs. alkoholi. Üldse saanud kuni selle sünnituseni 147 korraga ümberarvatult 1508,2 ccm abs. alkoholi. Alkoholiseerimine lõpetati 3 päeva enne sünnitust. Sünnitus ajaline, toimudes 31. päeval arvates paaritamise algusest. Sünninud kuuest pojast viis (nr. nr. 241 - 245) elus, kuues (nr. 246) surnult sügidi. Sünnitus 13. sept. 1929. a. 17 nahaalusi 8,9 ccm monobroomkampuse 3lilahust, s.

S u g u j ä r g l a a n e: pro kg kehakaal, Krampe

Sündis 13. sept. 1929. a. Väliselt täitsa normaalne.

V ä r s u m i n e: Kaalus sündides 36,8 g, 10 päevaseks 112,5 g, 30 päevaseks 248 g. Silmad avanesid täielikult 16. päeval. 3lilahust, s. s.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a:

11. VIII. 30. Kaal 2120 g. krampe hoog taktiilsel ärritusel: pea kiskus

Kell 10.20 nahaalusi umbes 3 ccm 20 %-dilist monobroomkampu-

se 3lilahust (Kavatseti süstida 5,3 ccm, s. o. 0,5 g.

K a m o n o b r o o m k a m p u s t p r o k g k e h a k a a l, kuid looma ra-

13. VIII. 30. Alk beles tuli nõel ära süstalt ja ülejäänud osa voo-
pikskarvaga las välja)

" 11.30 loom ärritatud, hammustab süstimise kohta. Krampe ei

i s t ä h e l d a t u d. Vt. katse nr. 31.

E m a Nr. 203 " " " " 21. Krampe

13.VIII.30. Kaal 2090 g.

Kell 11.47 nahaalusi 5,2 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse
õlilahust, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg
kehakaal. Ei mingit erilist muutust. Krampe ei tä-
heldatud.

16.VIII.30. Kaal 1990 g.

Kell 12.42. nahaalusi 5,0 ccm monobroomkampuse õlilahust,
s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg. kehakaal. Kram-
pe ei täheldatud.

7.X.30. Kaal 2230 g.

Kell 12.17 nahaalusi 8,9 ccm monobroomkampuse õlilahust, s.
o. 0,8 g. monobroomkampust pro kg kehakaal, Krampe
ei täheldatud.

14.X.30. Kaal 2210 g.

Kell 9.52 nahaalusi 11,0 ccm monobroomkampuse õlilahust, s.o.
1 g monobroomkampust pro kg kehakaal.

13.VIII.30" 19.28 nõrk krampide hoog taktiilsel ärritusel: pea kiskus

Kell 12.48 selga, kõrvedes tõmbed. Hoog kestis ca 1 min.
Rohkem krampe ei täheldatud.

Katse nr. 22 (protok. nr. 244)

16.VIII.30 Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, isane, hall
pikakarvaga. 12.43 nahaalusi 4,3 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse õli-

Sugueellased:

I s a Nr. 207 : Vt. katse nr. 21.

E m a Nr. 203 " " " 21

7.X.30. Kaal 1840 g.

Kell 12.18 nahaalusi 7,4 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse 3li-
III - 24.XI.30 lahust, s.o. 0,8 g. monobroomkampust pro kg kehakaal.
des Umb" 12.37 loom vähe rahutum. abool. alkoholi.

" 23.31 nõrk krampide hoog pea ning kõrvade tahapoole k-
III.- 24.XI.30 kumisega ca 1 min kestvusega. Rohkem krampe ei tä-
des Umberravatu heldatud. 0,8,1 g ab. alkoholi. Tlimesuse aeg saa-

14.X.30. Kaal 1880 g. XII.23.a. 27 korda, saades selle aja vältel Um-

berarv Kell 9.53 nahaalusi 9,4 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse 3li-
tusen 15.III - lahust, s.o. 1 g monobroomkampust pro kg kehakaal.
ccm abool. 16.26 v ä g a n t u g e l v n e k r a m p. Hoog algas nagu ala-
seerimine 15,ti seesuguseil korral hüpetega ja mõttetu jooksmisega,
mis üle lüks tooniliseks, siis klooniliseks kram-
biks; viimane saadetuna häglitsemisest. Peale kram-
maalne. V 8 p e p i d e h o o g u j ä i l o o m l a m a m a. Hoog kestvus ca 1,5 min.

30 phev" 17.18 ajas loom end istukile. päeval.

" 19.26 nõrk hoog ca 1 min. o o n k a m p u s e g a.

11.VIII" 21.27 t u g e v k r a m p i d e h o o g c a 1 m i n.

" 21.34 samuti tugev krampide hoog. Peale hoogu jäi loom la-
mama. 0,8,10. 0,5 g monobroomkampust pro kg kehakaal.

" 22.15 ajas loom end kukakile. Rohkem krampe ei täheldatud.

13.VIII.30 Kaal = K a t s e n r . 2 3 (P r o t o k . n r . 2 7 9)

Ko Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, hele-
hall välgete lappidega, sille karvaga. g monobroomkampust pro kg keha-

kaal. 15.15 nõrk krampide hoog.

Kell 12.45 S u g u e e l l a s e d: mõni sekund.

18.0 I s a nr.207. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 15. III - 24.XI.29.a. 237 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga, saades ümberarvatult kokku 1858,85 ccm absol. alkoholi.

18.0 E m a nr.202. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 15. III.- 24.XI.29.a. 163 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga, saades ümberarvatult kokku 1508,1 ccm abs. alkoholi. Tiinesuse aeg saanud alkoholi kuni 22.XII.29.a. 27 korda, saades selle aja vältel ümberarvatult 259,2 ccm abs. alkoholi. Üldse saanud kuni selle sünnituseni 15.III - 22.XII.29.a. 190 korraga kokku ümberarvatult 1767 ccm absol. alkoholi. Sünnitus ajaline toimudes 31. päeval. Alkoholi-seerimine lõpetatud 3 päeva enne sünnitust.

S u g u j ä r g l a n e: 0 kg kehakaal .Varsti

Sündinud 08sel 24.25.XII.1929.a. Väliselt täitsa normaalne. V ö r s u m i n e: kaalus sündides 40 g, 10 päevaselt 115 g, 30 päevaselt 337 g. Silmad avanesid 15. päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

11.VIII.30 Kaal 1550 g.

Kell 14.20 nahaalusi 3,9 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse 3li-

lahust, s.o. 0,5 g monobroomkampust pro kg kehakaal.

13.10 Krampe ei täheldatud.

13.VIII.30 Kaal 1560 g.

Kell 11.55 nahaalusi 3,9 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse

3liilahust, s.o. 0,5 g monobroomkampust pro kg kehakaal.

Kell 12.45 nõrgad tõmbed nõi lihastes mõni sekund.

" 16.07 endiselt tõmbed nõi lihastes, peale selle tõmbas looma keha sirgeks. Hammaste ragin. Hoo kestvus ca 1,5 min.

" 17.16 nõrk kramp nõi lihastes mõni sekund.

" 18.06 endise kordumine.

" 19.00 nõrk kramp nõi ja pea lihastes. Hammaste ragin. Rohkem krampe ei täheldatud.

16.VIII.30 Kaal 1490 g.

Kell 12.44 endises lahuses nahaalusi 3,7 ccm lahust=0,5 g monobroomkampusele pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

7.X.30. Kaal 1720 g.

Kell 12.19 nahaalusi 6,9 ccm ülalmainitud lahust, mis võrdub 0,8 g monobroomkampusele pro kg kehakaal. Varsti peale süstimist muutub loom rahutuks.

" 12.42 tõmbed kõrvus.

" 22.40 nõrk kramp pea, kõrvade ja nõi lihastes kestvusega alla 1 minuti. Rohkem krampe ei täheldatud.

14.X.30 Kaal 1700 g.

Kell 9.54 nahaalusi 8,5 ccm lahust, mis võrdub 1 g monobroomkampusele pro kg kehakaal.

" 13.10 krampide hoog keskmisest vähe nõrgemalt, kiskudes pead selga, kiskudes esimesi käppe, kõrvu ca 2 m.

" 13.32 ca keskmise tugevusega kramp, nagu eelminegi, kestvusega 1 min. Siit peale peaaegu iga paari minuti järel nõrk krampide hoog.

Jälgidel.

15.X.30

Kell 14.03 keskmise tugevusega kramp,

" 14.08 samasugune. Paus krampide mõttes, kuid nõrgad tõm-

" 1.15 naga vana hoog;
bed kestavad edasi kogu aeg väikeste vaheaegade
järele.

13.VIII.30. 2.25 tugev hoog toonilistest ja kloonilistest

" 14.35 keskmise tugevusega kramp,

" 14.38 samasugune.

" 15.46 ja kell 15.48 keskmise tugevusega ning kell 16.43

pruun, sillega krampide
nõrk krampide hoog. Kestvus kõigil ühe minuti pii-
rides.

" 16.40 keskmise tugevusega

" 16.48 nõrk krampidehoog.

" 17.25 keskmise tugevusega kramp, mille järele tähelda-
ti esimeste jalgade parusi.

" 17.30, 17.33 keskmised krampidehood.

maasik. V. 3. 40.7 g. 10 päevaselt 110

" 17.40 parus peasegu kadunud.

g. 30 päevaselt 110 g. 10 päevaselt 110

" 18.31 keskmiste, kell 18.40 nõrkade ning kell 19.50 tu-
gevate krampide hoog. Viimane tõmbas looma jalult

11.VIII.30. Kell 12.30
maha, millele järgnes tooniline, siis klooniline
krampide periood.

" 20.40 tugev krampide hoog ca 1 min, mille järele uues-
ti esimeste jalgade parus.

" 21.10 parus möödunud

" 21.24 tugev krampide hoog ca 1 min.

" 22.35 tugev hoog toonilistest ja kloonilistest krampi-
dest umbes 3 minuti vältel. Parus uuesti esimestel
jalgadel.

15.X.30

kell 0.12 keskmise tugevusega krampide hoog ca 2 min.

" 1.15 nagu eelminegi hoog;

" Ke 2.20 keskmine hoog ca 4 minutilise kestvusega. ei täheldat.

13.VIII.30 2.25 tugev krampide hoog toonilistest ja kloonilistest

Kell 1 krampidest ca 3 min. Rohkem krampe ei täheldatud.

Katse nr.24 (Protok.N.283)

" 12.45 Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, isane, pruun, sileda karvaga.

" 13.40 Sugueellased.

I s a nr.207: Vt. katse nr.23.

" E m a nr. 202: Vt. katse nr. 23.

" 13.12 Sugujärglane.

Sündinud öösel 24.25.XII.1929.a. Väliselt täitsa normaalne. Võrsu mine: Kaalus sündides 40,7 g. 10 päevaselt 110 g. 30 päevaselt 285 g. Silmad avanesid täielikult 15. päeval.

Katse monobroomkampusega.

11.VIII.30. Kaal 1420 g.

7.X.30 Kell 14.23 nahaalusi 20 %-dulist monobroomkampuse õlilahust

Kell 12.30 3,5 ccm, s.o. 0,5 g monobroomkampust pro kg keha-
kaal.

" 14.42 õige tugev krampide hoog kest-
vusega ca 1,5 min. Hoog algas hüpetega, mis läks
üle tooniliseks, hiljem klooniliseks krambiks. Viimase
aeg krögistas loom hambaid ja tegi häält.

Silmaterad hoog aeg väikesed. Hoo mõõduks jäi loom
jäl loom lamama küllili. Hingamine hoo järelle sügav,
aeglane.

Kell 14.50 ajas loom end käppadele. Rohkem krampe ei täheldat.

13.VIII.30. Kaal 1390 g.

Kell 11.56 nahaalusi 3,5 ccm mainitud lahust, s.o. 0,5 g mo-
nobroomkampust pro kg kehakaal. Kel

" 12.45 nõrk kõrvade, pea, kaela ja esimeste jalgade kramp
umbes 30 sek.

" 13.40 tõmbed kõrvade, pea, kaela ja keha lihastes nõrgalt
30 sek.

" 15.31 samasugused tõmbed.

" 18.12 samane krampide hoog saadetud hammaste raginast
kestvusega ca 1 min.

16.VIII.30. Kaal 1380 g.

Kell 12.45 nahaalusi 3,5 ccm mainitud lahust, mis annab 0,5
g monobroomkampust pro kg kehakaal. Krampe ei tä-
heldatud.

7.X.30 Kaal 1600 g.

Kell 12.20 nahaalusi 6,4 ccm lahust, s.o. 0,8 g. monobroom-
kampust pro kg kehakaal.

" 13.37 kiskumine peas ja kõrvus, hammaste krögin, tiirle-
lemine sõõris paremalt vasakule. Häält ei teinud,
ega kukkunud ka maha. Krampide hoo kestvus ca 1 min.

Kell 16.33 tugev krampide hoog, mis algas hüpetega, millele järgnes esiteks toonilise, siis Rlooniiliste krampide hoog häälitsemisega ja hammaste registamisega. Hoo kestvus ca 1/2 min. Loom jäi rahulikult külili lamama.

" 16.35 teine peaaegu samasugune tugev krampide hoog kestvusega 2 min, samaste nähtudega. Loom jäi lamama kõhu-
11. Vaevalt 1 min. järele kiskumine peas, kõrvus.

" 16.59 keskmine tugevusega krampide hoog; loom kukkus selili üle selja kuid ajas jälle kohe käppadele. Kestvus ca 1 min.

" 17.04 nõrk krampide hoog 3 min. kestvusega, väljendudes klooniilistes pea, nõi, kõrvade ja kaelalihaste tõmmetes.

" 18.05 nõrk hoog: tõmbed peas, kaelas. nõrka hoogu ning

" 18.08 samasugune hoog.

" 18.19 tugev kramp kõikide ülalkirjeldatud nähtudega, kestvusega umbes 1 min. Loom jäi lamama külili.

" 18.25 lamamise pealt keskmine tugevusega kramp, nii et loom kukkus üleselja uuesti pikali.

" 18.55 nõrk krampide hoog, kestvusega ca 30 sek.

" 21.51 keskmine tugevusega kramp, kusjuures loom tiirles sõõris paremalt vasakule. Kestvus ca 1 min.

" 22.55 nõrk krampide hoog. Pea kiskus selga, rahutu.

" 23.25 tugev kramp, kestab kogu aeg.
Rohkem krampe ei täheldatud.

16.VIII Kell 16.30 müokloonilise seisundi lõpp.

" 17.05 esimeste jalgade parus mõõdunud.

18.00 õige tugev krampide hoog. Jäi

11.X.30. Kaal 1380 g. lamama.

" 18.02 keskmine kugevusega hoog.

" 18.19 tugev krampide hoog, mis üle läks status myocloni-

" 8.37 cuseks.

" 18.40 suri loom status myoclonicuses. Kohe lahing, mis ei
näidanud midagi erilist.

" 20.00 rinnakorv avatud: Süda seisab. Aju ja seljaüdi ab-
soluutsesse alkoholi.

" 8.44 Katse nr. 25 (Protok nr. 277)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, hele-
hall, sile.

" 8.48 Suu gu e e l l a s e d.

I s a nr. 207: Vaata katse nr. 23

E m a nr. 202: Vaata katse nr. 23

S u g u j ä r g l a n e:

Sündinud 88sel 24./25.XII.1929.a. Väliselt täitsa normaalne.

V õ r s u m i n e: Kaalus sündides 33,1 g. 10 päevaselt 90 g. 30 päe-
vaselt 245 g. Silmad avanesid täielikult 15. päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a a:

12.VIII.30. Kaal 1380. g.

Kell 12.09 nahalusi 3,5 ccm sol. camphor. monobr. in ol.pro-

" 12.25 vinciale, s.o. 0,5 g monobroomkampust pro kg keha-

kaal. Krampe ei täheldatud.

15.VIII.30 Kaal 1300 g. krampeid hoog.

Kell 12.01 samaselt sama lahu 3,3 ccm s.o.0,5 g monobroomkampust pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

11.X.30. Kaal 1540 g. sügune.

Kell 8.26 endiselt 7,7 ccm lahust, s.o. 1 g monobroomkampust pro kg kehakaal. tult, millele järgnes tugev tooniline

" 8.37 tugev krampide hoog, mis algas hüpetega, millele järgnes tooniline kramp hammaste raginaga ning sellele klooniline kramp häälitsemisega.

Kell 10. Hoo kestvus ca 1 min. Hoo möödudes jäi loom lamama külitli. a t s e nr.25 (P r o t o k.nr. 232)

" 8.44 nõrk kramp taktiilsel ärritusel. Kramp vastab ülal-
helchall, sile kirjeldatud tugevale krambile. Selle hoo järele tek-
kis esimeste jalgade parus. e d:

" 8.42 nõrk hoog, kell 8.55 nõrk hoog uus; kell 8.58 samane
nõrk hoog. Vt. katse nr.23.

" 9.00 nõrk hoog taktiilsel ärritusel. Tugev ila jook: tilgub
suust. Endinud 88aol 24./XII.1930.a. Valiselt taites neri-

maalne. " 9.03 nõrk hoog. Kaalus sündides 35 g, 10 päevase 82 g.

30 päevase 9.06 keskmise tugevusega hoog, kestvusega ca 1,5 min.

" 9.10 tugev krampide hoog, vastab ülalkirjeldatule, mis läks
12.VIII.30. Kaal 1540 g. Ule status myoclonicuseks.

" 9.30 hakkasid hoo korduvalt esinema lühemate vaheaegade järgi.

" 11.23 keskmise tugevusega kramp, kestvusega ca 1 min. at pro

" 12.25 nõrk hoog. al. Krampe ei täheldatud.

- Kell 14.12 tugev krampide hoog.
- 15.VIII.30 Kaal 1240 g.
" 14.15 nõrk krampide hoog. Loom jäi lamama.
- Kell 15.02 saadeti 3,1 ccm lahust, s.o. 0,5 g monobroomkampust
" 15.58 nõrk hoog.
- " 15.59 samasugune. pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.
- 11.X.30 Kaal 1550 g.
" 17.54 õige tugev hoog, mis algas hüplemisega, jooksmisega sihitult, millele järgnes tugev tooniline kramp hammaste raginaga ja siis klooniline kramp kisa. Hoog kestis ca 1 min. ja selle järele jäi loom lamama.
- " 9.12 nõrk krampide hoog; kiskumised ja tõmbed kõrvade, saga. Hoog kestis ca 1 min. ja selle järele jäi loom lamama.
- " 11.33 samasugune hoog.
- Kell 18.07 nõrk krampide hoog. Rohkem krampe ei täheldatud.
- " 17.18 saadeti iga hoog kestis ca 1 min. Rohkem krampe ei täheldatud.
- Katse nr.26 (Protok.nr. 282)
- Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, helehall, sile.
- Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, pruun, Sugu eel lased:
- Isa nr.207: Vt. katse nr. 23.
- Sugu eel lased:
- Emma nr. 202: Vt. katse nr.23.
- Isa nr.206. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni Sugu järglane.
- 15.III - 15.XI.29.a. 229 korda 20,30 või 40 % dilise alkoholiga, saadeti Sündinud 88sel 24./25.XII.1930.a. Väliselt täitsa normaalne. Võrsu mine: Kaalus sündides 35 g, 10 päevaselt 82 g, 30 päevaselt 242 g. Silmad avanesis täielikult 17. päeval.
- IV - 15.XI.29.a. 154 korda 20,30 või 40 % dilise alkoholiga, saadeti Katse monobroomkampusega.
- 12.VIII.30. Kaal 1300 g.
- alkoholiseeritud 16.XI - 14.XII.29. 28 korda, andes ümberarvatult Kell 12.10 nahaalusi 3,25 ccm 20 % dilist monobroomkampuse lahokku 292,8 ccm abs. alkoholi. Üldse saadeti kuni selle sünnituseni hu provintsiaalõilis, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro 10.IV - 14.XII.29 (incl.) 182 korruga ümberarvatult 1866,8 ccm abs. kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

alkoholi. Alkoholiseerimine lõpetatud 2 päeva enne sünnitust. Sünni-
15.VIII.30 Kaal 1240 g.

Kell 12.02 samuti 3,1 ccm lahust, s.o. 0,5 g monobroomkampust
pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

11.X.30 Kaal 1550 g.

Kell 8.27 samuti 7,8 ccm lahust, s.o. 1 g monobroomkampust pro
kg kehakaal.

" 9.12 nõrk krampide hoog: kiskumised ja tõmbed kõrvade,

pea ja kaela lihastes.

" 11.33 samasugune hoog.

" 17.18 samuti. Iga hoog kestis ca 1 min. Rohkem krampe ei
täheldatud.

K a t s e nr. 27 (P r o t o k. nr.273)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, pruun,
sileda karvaga.

S u g u e e l l a s e d:

I s a nr.206 . Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni
15.III - 15.XI.29.a. 229 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga, saa-
des selle aja vältel ümberarvatult 1863,3 ccm abs. alkoholi

E m a nr.212. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 10.
IV - 15.XI.29.a. 154 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga, saades
selle aja vältel ümberarvatult 1544 ccm abs. alkoholi. Tiinesuse aeg
alkoholiseeritud 16.XI - 14.XII.29. 28 korda, andes ümberarvatult
kokku 292,8 ccm abs. alkoholi. Üldse saanud kuni selle sünnituseni
10.IV - 14.XII.29 (incl.)182 korraga ümberarvatult 1836,8 ccm abs.

alkoholi. Alkoholiseerimine lõpetatud 2 päeva enne sünnitust. Sünnitusajaline, toimudes 31 päeval.

Sugujärglane.

Sündinud 88sel 16./17.XII.29.a. Väliselt täitsa normaalne. Või r s u m i n e: Kaalus sündides 45,7 g, 10 päevaselt 127 g, 30 päevaselt 265 g. Silmad täiesti avanenud 13. päeval.

Katse monobroomkampusega.

12.VIII.30. Kaal 1380 g.

Kell 12.07 nahaalusi 20 %-dilist monobroomkampuse õlilahust 3,5 cc, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

Kell 12.30 rahutu. Krampe ei täheldatud.

15.VIII.30. Kaal 1350 g.

Kell 12.00 nahaalusi 3,4 cc mainitud lahust, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg kehakaal. Loom on elav. Krampe ei täheldatud.

11.X.30 Kaal 1560 g.

Kell 8.25 endiselt 7,8 cc lahust, s.o. 1 g. monobroomkampust pro kg kehakaal. Loom on elav. Krampe ei täheldatud.

Katse nr.28. (Protok. nr.276)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, pruun, sileda karvaga.

Sugueellased:

I s e nr.206 : Vt. katse nr. 27.

E m a nr.212 : Vt. katse nr. 27.

Kell 12.15 süda seiseb, ei reageeri ka mehhaanilisole krritusele.
S u g u j ä r g l a n e.

Sündinud 88sel 16/17. dets. 1929.a. Väliselt täitsa normaalne. V ö r s u m i n e: Kaalus sündides 44,5 g, 10 päevaselt 120 g. 30 päevaselt 298 g. Silmad avanesid täiesti 15.päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a:

12.VIII.30. Kaal 1580 g.

Kell 12.08 nahaalusi 4 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse 611-lahust, s.o. 0,5 g. pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

14.VIII.30. Hommikul kell 5.50 leiti loom puuris krampides, tugev rabelemine ja toonilised krambid.

Kell 10.40 hingamine puudub, süda töötab aeglaselt ca 90 x minutis. Kogu aeg krambid, mis jäävad ikka nõrgemaks ja nõrgemaks.

" 10.53 kramplik sirutamine.

" 10.55 palpeerimisel pole südame tuksumist tunda.

" 11.00 lahang. Väljaarvatud rohkem verivalumid mao limakesta all, umbes nõelaotsa kuni hernetera suurused, rohkem mao lukutipoolses osas fundus'el, polnud midagi wrilist leida.

" 11.45 rinnakorv avatud, kusjuures selgub, et süda töötab. Aju ja seljaaju oli juba varem eraldatud. Südame paremas kõrvas näha õhku.

" 12.05 süda eraldatud, õhk ja veri välja lastud, lõõgid nõrgad.

gete laikudega.

Kell 12.15 süda seisab , ei reageeri ka mehhaanilisele ärritu-
sele.

" 12.25 süstitud paremasse kotta õhku. Tekivad uuesti kont-
saktsioonid, 7 korda minutis,.

" 12.50 süda seisab täiesti.

Katse nr. 29 (P r o t o k. 303)

Kodujäneste sugujärglane, valge hallide kõrvaodega, isane.

S u g u e e l l a s e d:

I s a : normaalne nr.12. Alkoholiseeritud ei ole.

E m a nr.209: Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 6.IV-
29.a. - 7.II.30 (incl) 251 korda 20,30 või 40 %-dilise alkoholiga,
saades selle aja vältel ümberarvatult 2754,6 ccm abs. alkoholi. Su-
gutamine toimus kaines olekus. Kandmise ajal ema alkoholiei saanud.
Sünnitamine normaalne, ajaline, toimudes 32 päeval.

S u g u j ä r g l a n e:

Sündinud õssel 12./13. märtsil 1930.a. Väliselt täitsa
normaalne. V õ r s u m i n e: Kaalus sündides 57 g, 10 päevaselt 89 g,
30 päevaselt 295 g. Silmad avatud täielikult 13.päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

11.X.30. Kaal 1700 g.

Kell 8.28 nahaalusi 8,5 ccm 20 %-dilist sol.camphor monor. in
ol. provinciale, s. o. 1 g. monobroomkampust pro kg
kehakaal. Krampe ei täheldatud.

Katse nr. 30 (P r o t o k nr.280)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, helehall val-
gete laikudega.

S u g u e e l l a s e d:

I s a nr. 207: Vt. katse nr. 23.

E m a nr. 202. Vt. katse nr. 23.

S u g u j ä r g l a n e:

Sündinud öösel 24/25. XII. 1929. a. Väliselt täitsa normaalne. V ò r s u m i n e: Kaalus sündides 40 g, 10 päevaselt 94 g, 30 päevaselt 270 g. Silmad täielikult avanenud 13. päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

18.VIII.30. Kaal 1120 g.

Kell 9.57 nahaalusi 2,8 ccm 20 %-dilist sol. camphor. monobr.

in ol. provinciale, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg kehakaal.

" 10.25 taktilisel ärritusel nõrk kramp. Tõmbed kõrvus ja pees ca 1 min. kestvusega.

" 13.01 samasugune nõrk kramp spontaanselt. Rohkem krampe ei täheldatud.

22.VIII.30. Kaal 1070 g.

Kell 11.12 endiselt sama lahust 2,68 ccm s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

8.X.30. Kaal 1320g.

Kell 8.13 endiselt 6,6 ccm lahust ,s.o. 1 g monobroomkampust pro kg kehakaal.

" 8.27 nõrk kramp peas, kõrvus ja kaelas.

" 8.31 ja kell 8.42 samuti .

" 9.20 taktilisel ärritusel nõrk krampide hoog.

Kell 10.14 samuti.

" 12.41 ,14.30 ja 16.20 samuti nõrgad krampide hood, kuid spontaanselt. Rohkem krampe ei täheldatud.

Katse nr.31 (Protok nr.272)

Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, valge, isane,

Sugueellased:

I s a nr.206 :Vt. katse nr. 27.

E m a nr.212; Vt. katse nr. 27.

Sugujärglane:

Sündinud 88sel 16./17. det. 1929.a.Valiselt täiesti normaalne. V ò r s u m i n e :Kaalus sündides 39,5 g, 10 päevaselt 98 g, 30 päevaselt 242 g. Silmad avanesid täielikult 13. päeval.

Katse monobroomkampusega:

18.III.30.a. Kaal 1350 g.

Kell 9.58 nahaalusi 3,4 ccm 20 %-dilist sol. camphor. monobr. in ol. provinciale, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg kehakaal. Loom on elav, krampe ei täheldatud.

22.III.30.a. Kaal 1300 g.

Kell 11.10 nahaalusi 3,25 ccm sama lahust, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg, kehakaal. Krampe ei täheldatud.

8.X.30. Kaal 1420 g.

Kell 8.11 endiselt 7,1 ccm sama lahust, s.o. 1 g. monobroomkampust pro kg kehakaal.

" 8.47 nõrk krampide hoog: kiskumine peas, kõrvus, ja kehas. Õige nõrgalt. Rohkem krampe ei täheldatud.

X.29.a. kuni 7.1. Katse nr.32 (Protok. nr. 274) vatalt annab
kõikru 118 korr Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, valge.
nelt.

Sugueel l a s e d:

I s a nr.206: Vt. katse nr.87. kuni paaritamiseni 7.X.
29.a. kuni 7.1. E m a nr. 212: Vt. katse nr.27. ga, mis ümberarvatult
annab 1023,6 ccm abs. Sugujärglane: imus kainelt. Nii ise
kui ka ema ei Sündinud 68sel 16./17. det. 1929.a. Väliselt täitsa nor-
maalne, V õ r s u m i n e: Kaalus sündides 44,5 g, 10 päevaselt 121 g.
30 päevaselt 355 g. Silmad avanesid täiesti 13. päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.
18.III.30. Kaal 1720 g. n e: Kaalus sündides 37,52 g, 10 päevaselt 104
g, 30 p Kell 9.59 nahaalusi 4,3 ccm 20 %-dilist sol. camphor. monobr.

K a i n o l. provinciale, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro
19.VIII.30. Kaal kg kehakaal. Loom on elav; krampe ei täheldatud.

22.VIII.30. Kaal 1650 g. Kell 2,9 ccm 20 %-dilist monobroomkampust
Kell 11.11 nagu eelmine kord 4,13 ccm lahust, s.o. 0,5 gr.

" 10.0 monobroomkampust pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.
8.X.30. Kaal 1720 g. Kestvus ca 1 min.

Kell 8.12 endiselt 8,6 ccm lahust, s.o. 1 g monobroomkampust
pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud. Kestvus

K a t s e n r . 3 3 (P r o t o k . n r . 2 9 9)

22.VIII.30 K a Alkoholiseeritud kodujäneste sugujärglane, emane, hele
hall valgete laikudega. Kell 2,9 ccm, s.o. 0,5 g. monobroomkam-
pust p Sugueel l l a s e d: täheldatud.

8.X.30. Kaal I s a nr.287. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 7.

Kell 8.14 endiselt 7,1 ccm lahust, s.o. 1 g monobroomkampust

X.29.a. kuni 7.II.1930a. 40 %-se alkoholiga, mis Umberarvatult annab kokku 118 korralt 889,6 ccm absol. alkoholi. Paaritamine toimus kainelt.

E m a nr.285. Alkoholiseeritud kuni paaritamiseni 7.X. 29.a. kuni 7.II.30.a. 118 korda 40 %-se alkoholiga, mis Umberarvatult annab 1023,6 ccm abs. alkoholi. Paaritamine toimus kainelt. Nii isa kui ka ema ei saanud 2 päeval enne paaritust alkoholi. Tiinesuse ajal alkoholi ei saanud. Sünnitus normaalne, toimudes 31.päeval.

S u g u j ä r g l a n e.

Sündinud õusel 11./12. märtsil 1930.a. Väliselt täitsa normaalne. V ä r s u m i n e: Kaalus sündides 37,5g, 10päevaselt 104 g, 30 päevaselt 415 g. Silmad täiesti avatud 16. päeval.

K a t s e m o n o b r o o m k a m p u s e g a.

18.VIII.30. Kaal 1150 g.

Kell 10.00 nahasulsi 2,9 ccm 20 %-dilist monobroomkampuse õli-

lahust, s.o. 0,5 g. monobroomkampust pro kg kehakaal.

" 10.07 nõrgelt tõmbed peas, kõrvades. Pea kisub selga.

Kestvus ca 1 min.

" 10.13 pea kisub vähe tugevamalt selga.tõmbed ka esimes-

tes käppades ja näo lihastes. Hammaste regin.Kestvus

ca 1 min. Rohkem krampe ei täheldatud.

22.VIII.30 Kaal 1110 g.

Kell 11.13 endiselt lahust 2,8 ccm, s.o. 0,5 g. monobroomkam-
pust pro kg kehakaal. Krampe ei täheldatud.

8.X.30. Kaal 1410 g.

Kell 8.14 endiselt 7,1 ccm lahust, s.o. 1 g monobroomkampust

pro kg kehakaal.

Kell 8.22 nõrk krampide hoog ca 15 sek. kestvusega.

" 8.25 vähegi kõvem hoog, kuid üldiselt siiski nõrk.

" 8.27 tugev krampide hoog, alates hüpote-
ga, millele järgnes tooniline kramp ja sellele kohe
seteks on kasutatud 33 katseleena, neist 12 normaalselt ja 21 alko-
holikeride sugujärglast. Katseteks pikrotoksiliiniga kasutati 4 nor-
maalset ja 8 alkoholikeride sugujärglast, kuna ülejäänud 8 normaalsel-
set ja 15 alkoholikeride sugujärglast kasutati katseteks monobroom-
küll vähe tugevamaid krampide hoo ja tõmbed valitse-
krampusoga.

valt esinesid. Sekka tugevamaid, nii kell 8.41 kesk-
mise tugevusega hoog. Myoclonia kogu aeg endiselt.

" 9.15 tugev sülje jook. Hingamine korisev, nagu ummistunud
(vt. tab. nr. 1) hingetoru korral. st. myoclonikus pidevalt ning lõp-
maga on sooritatud pes kell 15.30 surmaga. Kohe sektsioon. Aju ja selg-
aju eraldatud.

" 16.35 rinnakorv avatud, seejuures selgub, et süda töötab,
aeglaselt kuid tugevate löökidega.

" 16.45 süda eraldatud, kuid töötab edasi. arv.

" 17.30 löögid on harvadeks jäänud 1.

" 17.45 reageerib ainult mehhaanilisile ärritusile.

" 18.00 süda ei reageeri enam ka mehhaanilisele ärritusele.

Alkohol- keride sugujärg- lastega.	8	39	25	64 %
---	---	----	----	------

siksustimist. Neist üksikustimistist on näidanud positiivset reaktsiooni 12 juhtumil.

IX. KATSETE TULEMUSTE

Reaktsiooni tekkimise tagajärjel mingit muud ARUTLUST. Näiliselt olaks seega positiivseid tulemusi 60%.

Esitatud andmeid kokkuvõtet tehes, näeme et katseteks on kasutatud 33 katselooma, neist 12 normaalset ja 21 alkoholikeride sugujärglast. Katseteks pikrotoksiiniga kasutati 4 normaalset ja 8 alkoholikeride sugujärglast, kuna ülejäänud 8 normaalset ja 13 alkoholikeride sugujärglast kasutati katseteks monobroomkampusega.

A. Katsed pikrotoksiiniga.

Analüüsides andmeid katsetest pikrotoksiiniga (vt. tab. nr.1), näeme et katseteks kasutatud 4 normaalse katseloomaga on sooritatud 20 katset, s.o. tehtud on 20 pikrotoksiini uk-

Tabel nr.1.

Normaalsetega.	Katsed.	Loomade arv.	Katsete arv.	Positiiv. juht. arv.	
				absol.	%
Normaalsetega.	4	4	20	12	60 %
Alkoholikeride sugujärglasiga.	8	8	39	25	64 %

siksüstimist. Neist üksiksüstimisist on näidanud positiivset reaktsiooni 12 juhtumil, kuna 8 korda pole täheldatud katseloomas süstimise tagajärjel mingit muutust. Protsentuaalselt oleks seega positiivseid tulemusi 60%.

Alkoholikeride sugujärglasiga, 8 looma, on tehtud 39 katset. Neist katseist andsid 25 pikrotoksiini süstimist positiivse reaktsiooni, kuna 14 juhtumil olid tulemused negatiivsed. Positiivsete juhtumite protsent oleks katsetes alkoholikeride sugujärglasiga seega 64%.

Reaktsiooni peiteaega jälgides (vt. tab.nr.2) näeme et normaalsel katseloomal kutsub pikrotoksiini süstimine esile müoklooniidki hõlts, jändes lõppeks kurnatult lamama, ning S. status myoclonicus, näeme et normaalsel loomal kutsub meile tarvitsutid pikro-

Tabel nr. 2. 1 kutsub meile tarvitsutid pikro-

Katsed.	P e i t e a j a v ä l t u s k u n i							Nega- tiivsed.
	15'	30'	45'	1 t.	2 t.	3 t.	üle 3 t.	
Normaalsetega.	-	-	3	6	2	-	1	8
Alkohol. sugujärglasiga.	2	7	8	4	4	-	-	14

nilise reaktsiooni mitte varem kui 30 min. peale süstimist ja reaktsiooni tekkimise haripunkt juhtumite sageduse mõttes langeb 45 - 60 min. vahel. Alkoholikeride sugujärglasil aga on reaktsiooni tekkimise peiteaeg tunduvalt lühem, nii et kahel korral täheldati reaktsiooni juba esimesel 15 minutil peale süstimist, kuna haripunkt oli 30-45

jahtumist reaktsioon tugev, 16%-dil keskmine ja 52%-dil nõrk. min. vahel.

Märkime peab seejuures, et reaktsiooni tugevuse määramisel on alu-

Reaktsiooni tugevust aluseks võttes (vt. tab. nr. 3), seks võetud kolme tugevama krampide hoog ühekorra sümptomise jär-

kusjuures viimase piiritlemiseks kasutati 5 jaotuselist skaalat:

hoog, kus täheldati tõmbemist ainult kõhale 1. või 2. hooga

1. väga nõrk 2. nõrk hoog, kus mainitule seltsis turjalihaste

kramp ühes esimeste küppade kramplikeude tõmbemistega, 3. kesk-

mine hoog, kus kramp oli levinud üle kogu keha, kuid hoog ei ol-

refleksil või reaktsiooni tekkimist sugujärglasil ainult ühe vähe-

nud selgelt jaotatud toonilisteks-kloonilisteks krampideks, 4. tu-

gev hoog, kus kramp algas hüplemisega sunnitult, mis läks üle too-

niliseks hiljem klooniliseks krampiks, kusjuures tugev opistotoo-

nus sirutas looma kangelt välja, kuna samal ajal loom tegi valu-

likku häält, jähdes lõppeks kurnatult lamama, ning 5. status myo-

clonicus, näeme et normaalseil loomil kutsus meie tarvitautd pikro-

B. Katsed monobromkampega.

Tabel nr.3.

Katsed.	I		II		III		IV		V	
	absol.	%	absol.	%	absol.	%	absol.	%	absol.	%
Normaal-										
setega.	6	50%	6	50%	-	-	-	-	-	-
Alkohol.										
sugujärg-	9	36%	4	16%	4	16%	8	32%	-	-
lasiga.										

toksiini annus, 1 mg pro kg kehakaal esile ainult nõrga reaktsi-

ooni, kuna keskmiseid või tugevaid krampide hooge üldse ei tähel-

datud. Alkoholikeride sugujärglasil oli aga 32%-dil positiivseist

maalse kodujänesega täheldati 9 korral positiivseid tulemusi, kuna

juhtumest reaktsioon tugev, 16%-dil keskmine ja 52%-dil nõrk. Märkima peab seejuures, et reaktsiooni tugevuse määramisel on aluseks võetud kõige tugevam krampide hoog ühekordse süstimise järel.

Esitatakse nähtub, et eelkõneitud sugueellaste alkoholism soodustab, mürgistuse korral pikrotoksiiniga, müokloonilise refleksi või reaktsiooni tekkimist sugujärglasil ainult 3ige vähesel määral, nii et seda ei tohi üldse arvesse võtta järelduste tegemiseks. Seevastu on aga reaktsiooni peiteaeg osa juhtumel katsetes alkoholikeride sugujärglasiga lühem, kuna eriti silmatorkav on reaktsiooni tugevuse erinevus, mis alkoholikeride sugujärglasil on tunduvalt haaram.

B. Katsed monobroomkampusega.

Normaalsetega.

Siirdudes katsetele monobroomkampusega (vt. tab. nr.4),

Tabel nr.4.

Katsed.	Loomade arv.	Katsete arv.	Positiiv. juht. arv.	
			absol.	%
Normaalsetega.	8	24	9	37,4%
Alkohol. sugujärglasiga.	13	43	19	44,2%

näeme et monobroomkampuse süstimisega sooritatud 24 katsest 8 normaalse kodujänesega täheldati 9 korral positiivseid tulemusi, kuna

15 juhtumi olid negatiivsed. Positiivsete juhtumite % uldisest katsete arvust normaalsete loomadega oli seega 37,5%.

Alkoholikeride sugujärglasiga sooritati katseid monobroomkampuse süstimisega 13 loomaga 43 korda, milledest 19 korral täheldati positiivset reaktsiooni, kuna 24 juhtumi olid negatiivsed. Neis katseis on positiivsete juhtude arv 44,2% uldisest katsete arvust alkoholikeride sugujärglasiga.

Reaktsiooni peiteaja jälgimisel (vt. tab. nr.5) näeme

Tabel nr. 5.

Katsed.	P e i t e a j a p i k k u s k u n i .								Üle
	15'	30'	45'	1 t.	2 t.	3 t.	5 t.	10 t.	
Normaalsetega.	-	1	5	1	-	1	-	1	-
Alkohol. sugujärglasiga.	6	2	2	2	1	-	1	3	2

alkoholikeride sugujärglasil peiteaja venimist võrreldes normaalse-
tega. Olgugi et peaaegu kaks kolmandikku kõigist positiivseist juhtumist avaldusid juba esimese tunni vältel, täheldati 5 loomal, s.o. üle 25% positiivseist juhtumist monobroomkampuse süstimisest põhjustatud reaktsiooni alles peale 5 tundi.

Reaktsiooni tugevuse analüüsimisel katsetes monobroomkampuse süstimisega (vt. tabel nr.6) näeme, et tugevama reaktsiooniga

juhtumeid on protsentuaalselt katsetes normaalsetega rohkem, kui dega, kus alkoholism on vaid ainult degeneratsioonil tunnuseks.

Tabel nr.6.

Katsed.	I		II		III		IV		V	
	absol.	%	absol.	%	absol.	%	absol.	%	absol.	%
Normaalsetega.	2	22,2%	2	22,2%	-	-	3	33,4%	2	22,2%
Alkohol. sugujärglasiga.	5	26,3%	5	26,3%	-	-	4	21,1%	5	26,3%

alkoholikeride sugujärglasiga, samuti suremuse % on suurem normaalseil (8-st 2) kui alkoholikute sugujärglasil (13-st 2). Kahjuks on aga need andmed siiski sädavõrt väikesed, et ei luba teha laiaulatuslikumaid järeldusi. Ainult reaktsiooni vältavus näib olevat alkoholikeride sugujärglasil pikem normaalsete omast.

Esitatud andmeid püstitatud küsimuse kohaselt kaaludes, ei leia me tuge väitele, nagu oleks idukahjustumine vanemate alkoholismist üheks irriteerivseks epileptogeenseks teguriks F o e r s t e r'i (86) mõistes, mis võiks olla ärrituseks epileptilise hoo vallandamisel. Ka ei näita meie katsed, et "idukahjustamine vanemate alkoholismist" oleks üheks krampideks valmisoleku suurenemise põhjuseks. Kõik näib aga kord vallandatud kramp vallutavat seesugust organismi vältavamalt kui normaalselt.

Kui kliinilised täheldused kinnitavad vastupidist, siis

siis on noil korral tegemist juba päriuslikult koormatud indiviididega, kus alkoholism on vaid ainult degeneratsioonide tunnuseks.

1. K r e u s, Friedrich: Psychoneurosen, zentrale und vasomotorisch-trophische Neurosen. I. von H e r i n g's Lehr-

Esitatud katsete täheldusi resümeeerides, leiame:

1. Khesolev uurimus ei leia tuge viitele, et vanemate alkoholism soodustaks langetõve tekkimist lastel sel määral nagu oletatakse.

2. Genuiinne epilepsia tekkimises pole vanemate alkoholismil seda tähtsust nagu oletatakse.

3. Kroonilise alkoholismi tagajärjel muutub organism tunduvalt tundelikumaks akuutse alkoholimürgituse vastu.

Nr. 15 ja 16.

4. R e d l i c h, Emil: Über die Beziehungen der genuinen zur symptomatischen Epilepsie. Dtsch. Zeitschr. f. Nervenh. Bd. 36. S. 127. 1909.

5. U n v e r r i c h t: Über die Epilepsie. Samml. klin. Vortr. 1897. R. 3. 1. 1. (4) järele.

6. A l s h e i m e r: Ein Beitrag zur histologischen Anatomie der Epilepsie. Mon. f. Psych. u. Neur. Bd. 4. 1896. Refer. C r i n i s' e (17) järele.

7. B a i l b r o n n e r, Die Psychoneurosen. Handb. d. inn. Med. V. Refer. C r i n i s' e (17) järele.

B. Jakob, A: Zur Pathologie der Epilepsie Z.f.d. ges.Neur.

KIRJANDUS.

9. R a n k e , Normale und Pathologische Hirnrindenbildung. Zieg-
1. K r a u s, Friedrich: Psychoneurosen, zentrale und vasomotorisch-
trophische Neurosen. I.von M e r i n g's Lehr-
buch der inneren Medizin. 8.Aufl. II.Bd.S.230.
10. C h a s l i n , Contribution à l'étude de la sclérose cérébrale
Herausgegeben von L.Krehl.Gustav Fischer,Jena,
1913.
2. S t r ü m p e l l - S e y f a r t h: Spezielle Pathologie und The-
rapie der inneren Krankheiten. 26.Aufl.II.Bd.
S.836. Vogel, Leipzig 1927.
3. E u l e n b u r g: Zur chirurgischen Epilepsiebehandlung, nament-
lich zur Kasuistik der Rindenexcision bei idio-
pathischer Epilepsie.Berl. klin.Wochenschr.1895.
Nr.15 ja 16.
4. R e d l i c h, Emil:Über die Beziehungen der genuinen zur sympto-
matischen Epilepsie.Dtsch. Zeitschr.f. Nerven-
heilk. Bd.36. S.197. 1909.
5. U n v e r r i c h t: Über die Epilepsie.Samml. klin. Votr.1897.
R e d l i c h ' i (4) Jahrele.
6. A l z h e i m e r :Ein Beitrag zur histologischen Anatomie der
Epilepsie Mon.f. Psych. u. Neur.Bd.4. 1898 .
Refer. C r i n i s ' e (17) Jahrele.
7. H e i l b r o n n e r, Die Psychoneurosen. Handb. d. inn. Med.V.
Refer. C r i n i s ' e (17) Jahrele.

17. 8. J a k o b , A: Zur Pathologie der Epilepsie Z.f.d. ges.Neur.
u.Psych. Bd. 23.S.1. 1914.
9. R a n k e , Normale und Pathologische Hirnrindenbildung. Zieg-
lers Beitr.z. all. Path. u. path. Anat.Bd.47.
18. B i r o , Max: Über S. 1910. Dtsch. Zeitschr. f. Nervenheilk. Bd.
10. C h a s l i n , Contriburion a l'etude de la sclerose rerebrale
19. V o g t , H.: Epilepsie A. d. med. exp. et d'anat. path. Paris 1891. 2t.
Rf. C r i n i s'e (17) järele.
11. B l e u l e r , M. med. Woch. 1895. nr.33. (Alkohol. Handbuch d.
Rf. C r i n i s'e (17) järele.
12. M e y n e r t , Refer. K r a u s'i (1) järele.
13. M i n k o w s k i , M.: Über die pathol. Anatomie der Epilepsie
21. L e n z , Prof. Dr. I. Schr. Arch. f. Neurol. u. Psych. Bd.25, S.
-179. 1930.
14. B u m k e , Oswald: Epileptische Reaktionen u. epileptische Krank-
heiten. Handbuch der inneren Medizin begründet
von L. Mohr und R. Staehelin. 2. Aufl. V. Bd.
2. Teil S. 1337. Herausgegeben von G.v.Berg-
mann und R. Staehelin Julius Springer, Berlin.
25. S c h a l l m a y 1926. Vererbung und Auslese. 4. Aufl. Gustav
15. O p p e n h e i m: Psychosthenische Krämpfe. Journ.f. Psychol.
u. Neurol. Bd. 6. S. 248. Refer. B u m k e (14).
järele.
16. H a r t m a n n u. d i G a s p e r o , Handb. d. Neur.V. Refer.
C r i n i s'e (17) järele.
Bergmann, Wiesbaden, 1913.

17. C r i n i s, Max de: Epilepsie. Spezielle Pathol. u. Therap. inner. Krankheiten herausgegeben von Fr. Kraus u. Th. Brugsch. X. Bd. 3. Teil. S. 323. Urban u. Schwarzenberg, Berlin-Wien. 1924.
18. B i r o, Max: Über Epilepsie. Dtsch. Zeitschr. f. Nervenheilk. Bd. 23. S. 39. 1903.
19. V o g t, H. f. Epilepsie. Handbuch d. Psych. (Aschaffenburg) 1913 Zt. Crinis'e (17) järele.
20. N i c l o u x, N. Tsit. M. K o c h m a n n' i (Alkohol. Handbuch d. experim. Pharmakol. Herausgeg. von A. Heffter, I lk. 362 - 372, Berlin, 1923.) R. F e t s c h e r' i (45) järele.
21. L e n z, Prof. Dr. Fritz: Die Krankhaften Erbanlagen. Baur-Fischer-Lenz, Menschliche Erblchkeitslehre und Rassenhygiene B. I. L. Lehmann, München 1927.
22. F o r e l, A. Hygiene des Nerven und des Geistes. Stuttgart, 1919.
23. A u d o v a, A. Peajooni pärivuse-öpetusest. Pärivus ja valik lk. 6 - 74. K/u. "Loodus" Tartus 1927.
24. K o s t i t c h. Tsit. A. A u d o v a (23) järele.
25. S c h a l l m a y e r, W.: Vererbung und Auslese. 4. Aufl. Gustav Fischer, Jena. 1920.
26. R i b b e r t, H.: Alkohol und Krankheit. Deutsche Revue Jan. 1906. S. 43. (Schallmayer)
27. L a q u e r, B. Mässigkeit und Enthaltsamkeit, Alkohol und Nachkommenschaft, Alkohol-Forschungs-Institute. J. F. Bergmann, Wiesbaden, 1913.

28. S a s h i n, J. Alkohol ja pärilikkus. Russki vrac. 9,561.1910.
(Zeitschr. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatrie, Bd. 81, S. 455-496. 1923. Referate Bd. I.1910.)
29. H o l i t s c h e r. Tsit. Donath'i (39) järele.
30. C o m b e m a l e. Tsit. Donath'i (39) järele.
31. R y b a k o w, Th. Die Heredität als Ursache des individuellen Alkoholismus. Korsakoffsches Jour. g. Neuro-Entwicklungsmech. d. Organismen. Bd. 108, S. 338. 1910. (Zschr. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatrie. Referate u. Ergebnisse Bd. 2, S. 145/146. 1911.)
32. H o p p e, H.: Ist Alkoholismus eine Ursache der Entartung?
Gross' Arch. Bd. 45. S. 145. 1911. (Schallmayer)
33. S t u c h l i k, Jar.; Über die Forelsche Theorie von blastophthorischer Wirkung des Alkohols. Ztsch. f. d. ges. Neur. u. Psychiatrie. Referate Bd. 11. S. 219 1915.
34. M j ð e n, John Alfred: Alkoholprobleme im Lichte biologischer Erkenntnisse. Internat. Zschr. gegen den Alkoholismus. Jg. 36. S. 65 - 76. 1928. (Zbl. f. d. ges. Neurol. u. Psych. Bd. 51. S. 206. 1929.)
35. R o c h, M. Refereeritud Zbl. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatrie. Bd. 42, S. 224. 1926.
36. N a e c k e, P. Die Zeugung im Rausche und ihre schädlichen Folgen für die Nachkommenschaft. Neurol. Centralbl. 1908 nr. 22. - Zwei sexologische Themen. Zschr.

37. R u d i n, E.: Über Vererbung geistiger Störungen. Zeitschr.
f. d. ges. Neurol. u. Psychiatr. Bd. 81, S.
459-496. 1923.
38. B i l s k i, F.: Weitere Untersuchungen über den Einfluss der
Alkoholisierung der Eltern. Auf die Nachkomm-
enschaft beim Frosch. Wied. Roux Arch. f.
Entwicklungsmech. d. Organismen. Bd. 108, S.
680 - 707, 1926.
39. D o n a t h, G.: Ist die Alkoholwirkung auf die Nachkommen ei-
ne Vererbung oder Degeneration? (Zbl. f. d.
ges. Neurol. u. Psychiatr. Bd. 42, S. 904 -
905. 1926.
40. P o h l i s c h, K.: Die Nachkommenschaft Delirium tremens -
Kranker. (Ein Beitrag zur Frage: Alkohol u.
Keimschädigung.) Monatschr. f. Psychiatr. u.
Neurol. Bd. 64 S. 108 - 136. 1927.)
41. S t o k e r t, Dr. F. G. Zur Frage der Disposition zum Alko-
lismus chronicus. Zschr. f. d. ges. Neurol.
u. Psychiatrie Bd. 106. S. 379 - 400. 1926.
42. G e r l a c h, Alkohol und Ehe.- Volksaufartung Erbkunde Ehe-
beratung. Nr. 1 1929.a.
43. M u c k e r m a n n, Hermann.: Wirkung des Alkoholgenusses auf
die Nachkommenschaft. Berlin: Neuland-Verlag.
G. mb. H. 1928. 16. S. RM o. 60.

44. S t o c k a r d, C.R. : An experimental study of racial degeneration in mammals treated with alcohol. Arch. of. intern. med 10, 369. 1912. (Zeitschr. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatr. Referate Bd. 6 S. 1280. 1913.
45. F e t s c h e r, Prof. Dr.med.R.: Fruchtshädigung durch Gifte. Volksaufartung, Erbkunde, Eheberatung.Nr.1, 15.I. 1929. S. 17.
46. K a u s z, J. Zbl. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatr. 52,761(1929)
47. W l a s s a k, R.:Grundriss der Alkoholfrage. 2. verm. Aufl. Leipzig :S. Hizzel 1929.
48. W e e k s, C.C. Alkochoh and child life (Alkohol und Kind) Rev. internat. Enfant (Genf) 6,803 - 809 1928.
57. L a i t i n e n, (Zbl. f. d. ges. Neurologie u. Psych. 52, 762. (1929).
49. B a u r, Ervin: Abriss der Allgemeinen Variations- und Erblichkeitslehre und Rassenhygiene Bd. 1. Lehmann, München. 1927.
50. R o s e n b e r g e r, J. Familiendegeneration u. Alkohol. Die Amburger im XIX Jahrhundert.
51. G r i s i n g e r, tsit. S t o k e r t'i (41) järele.
52. B l u h m, A.: Was lehren uns die neueren Experimente über die Wirkung des elterlichen Alkoholismus auf die Nachkommenschaft. Alkoholfrage Jg.18, S.12-19. 1922.

53. M a i r e t et C o m b e m a l e, Influence degenerative
de l'alcool sur la descendance. (Tsit. E.
51. G y l l e n s w e Rost ja G. Wolf'i (63) järele.
54. H o d g e , D.F. Action of alcohol on dogs as regards nönvi-
ability and malformation of the young, and
severity of attac in an epidemic of distemper.
52. K a b r h e l, Über Einfluss des Alkohols auf das Keim-
leben. Zbl. f. d. ges. Neur. u. Psych. Bd. 71. 1909, S. 124.
53. R o s t R. ja G. Jour. of the Boston Soc. of. med. scienc. Bd.
2, 1897, S. 35, zitiert nach Centralbl. f.
Physiol., Bd. 12. S. 186.
55. F a u r e , Tsit. Rost ja Wolf'i (63) järele.
56. P f ö r r i n g e r, Tierversuche über den erblichen Einfluss des
Alkohols. Allg. Zeitschr. f. Psychiatrie, Bd.
69, 1912, S. 734.
55. S i e b o l d: Über den Einfluss des Alkohols auf die Emp-
findlichkeit des tierischen Körpers für Infek-
tionsstoffe. Acta Societatis Scientiarum fenni-
cae. Bd. 29 1902, Nr. 7.
57. L a i t i n e n, Über den Einfluss des Alkohols auf die Emp-
findlichkeit des tierischen Körpers für Infek-
tionsstoffe. Acta Societatis Scientiarum fenni-
cae. Bd. 29 1902, Nr. 7.
58. S c h r ö d e r, P. Versuche mit chronischer Alkoholintoxi-
kation bei Kaninchen. Monatschr. f. Psych. u.
Neurologie Bd. 34. S. 1. 1913.
57. K r a e p e l i n, Über die Wirkung des Alkohols auf das Keim-
leben. Zbl. f. d. ges. Neur. u. Psych. Bd. 34. S. 1. 1913.
59. S t o c k a r d, C.R. Zbl. f. d. ges. Neur. u. Psych. Bd. 38.
S. 217. 1924.
60. M a c D o w e l l , E. C : Ztbl. f. d. ges. Neurol. u. Psychi-
atr. Bd. 35, S. 349. 1924.

- Mac Dowell, E.C. and E.M. Vicari: Zbl. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatr. Bd. 27. S. 157. 1922.
61. Gyllensward c.: Zbl. f. d. ges. Neurol. u. Psychiatr. Bd. 41. S. 359.- 1925.
62. Kabrhel, Über den Einfluss des Alkohols auf das Keimplasma Arch. f. Hyg., Bd. 71, 1909, S. 124.
63. Rost E. ja G. Wolf.: Zur Frage der Beeinflussung der Nachkommenschaft durch den Alkohol im Tierversuch (Reichsgesundheitsamt, Berlin) Arch. f. Hyg. Bd. 95, H. 3/4, S. 140. 1925.
64. Amann: Über Epilepsiestatistik. "Epilepsia" Jan. 1914. Ref. Stüber'1 (79) järele.
65. Siebold: Statistischer Beitrag zur Ätiologie der Epilepsie. Psych. Neurol. Wschr. nr. 16. 1906. Ref. Stüber'1 (79) järele.
66. Redlich, E.: Die klinische Stellung der sogenannten genuinen Epilepsie. Dtsch. Zschr. f. Nervenheilkunde Bd. 45. S. 246. 1912.
67. Kraepelin, E.: Zur Epilepsiefrage. Z. Neur. Bd. 52., S. 107, 1919.
68. Bratz: Zur Ätiologie der Epilepsie. Neurol. Centralbl. 1908.
69. Binswanger: Nothnagels "Pathologie und Therapie" 1913.

70. J ä d i k e: Über die Ätiologischen Verhältnisse, Lebensdauer usw. bei Epileptikern. Zschr. f. Erforschung u. Behandlung jugendl. Schwachsinn. Bd. 7. S. 201. 1915. Ref. Stüber'i (79) järele.
71. A l l e r s: Über den Einfluss des Alkoholismus der Eltern auf die physischen und psychischen Eigenschaften und Fähigkeiten der Nachkommen. Arch. f. Rassen- und Gesellschaftsbiol. Bd. 8. S. 268. 1911. - Über die direkte alkoholische Erbllichkeit. Arch. f. Rassen- u. Gesellschaftsbiol. Bd. 10. S. 263. 1913. Ref. K. Gerum'i (85) järele.
72. V o g t , H.: Vogt u. Weigandts Handbuch zur Erforschung des Schwachsinn. 32. Jena 1911. Ref. Wlassak'i (47) järele.
73. S t u c h l i k: Über die hereditären Beziehungen zwischen Alkoholismus und Epilepsie. Korresp.- Bl. f. schweiz Ärzte. Bd. 45. S. 70. 1915. Ref. K. Gerum'i (85) järele.
74. B e r k o w i t s, Rene.: Ein neuer Gesichtspunkt in der Epilepsiefrage. Dtsch. Zschr. f. Nervenhe. Bd. 43. S. 441. 1912.
75. W a r t m a n n: Ref. Biro (18) järele.

76. F é r é , Ch. : Die Epilepsie, tölgitud Ebbre r s' ~~1896~~ 1896.a. Ref. Stüber'i (79) järele.
77. B i n s w a n g e r : Ref. Stüber'i (79) ja B i r o (18) järele.
78. R a n k e: Versammlung südwestdeutscher Irrenärzte. Heidelberg 1907. Ref. Neur. Zbl. 1907. S. 1142.
79. S t ü b e r.: Die erbliche Belastung bei der Epilepsie . Zbl. f. d. ges. Neur. u. Psychiatr. Bd. 25. S. 361. 1921.
80. S n e l l: Die Belastungsverhältnisse bei der genuinen Epilepsie nach dem Diem-Kollerschen Belastungsindex. Z. Neur. Bd. 70, S. 1. 1921.
81. V o i s i n: Ref. B i r o (18) järele.
82. D é j é r i n : Ref. B i r o (18) järele.
83. G a l l e : Dissertation. Berlin 1881. Ref. B i r o (18) järele.
84. M u s k e n s, L.J.J.: Epilepsie. Springer, Berlin 1926.
85. G e r u m, K. : Beitrag zur Frage der Erbbiologie der genuinen Epilepsie u.s.w. Z. Neur. Bd. 115. S. 319. 1928.
86. F o e r s t e r, E.: Die Pathogenese des epileptischen Krampfanfalles. Dsch. Zschr. f. Nervenhe. Bd. 94. S. 15. 1926.
87. T r e n d e l e n b u r g , P.: Pikrotoxin und verwandte Körper. Handb. d. exp. Pharm. von A. Heffter. II. Bd. 1. Hälfte Springer, Berlin 1920.

367 351

Aukinnatoo

Uprus, V.

1

Vanemate

alkoholism..